

รายงานการประชุมรัฐสภา

ครั้งที่ ๓๘

วันศุกร์ที่ ๒๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

นายเกษม บุญศรี (ทำการแทนประธานรัฐสภา) : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๓๗ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ข้าพเจ้าขอเสนอให้ประชุมพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญหมวด ๒ ว่าด้วยอำนาจนิติบัญญัติ ที่พิจารณาค้างอยู่แต่เวลานานต่อไปเป็นวาระของผู้คน นายทรัพย์สิน ภาณุทัต สิงห์บุรี

นายทรัพย์สิน ภาณุทัต (สิงห์บุรี) : กฎหมายรัฐธรรมนูญหมวดนี้เป็นหัวใจสำคัญ ของร่างรัฐธรรมนูญที่จะผ่านสภาไปได้ เมื่อข้าพเจ้าได้พ่วงท่านสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญ ผู้ใดอภิปรายกับท่านผู้คัดค้านแล้ว แต่ข้าพเจ้ายังมีความข้องใจอยู่บางมาตราคือมาตรา ๘๐ ข้อ ๓

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : เดียวก่อน ท่านจะซักหรือ

นายทรัพย์สิน ภาณุทัต (สิงห์บุรี) : ซักครับ

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ซัก เชิญ

นายทรัพย์สิน ภาณุทัต (สิงห์บุรี) : ซักเฉพาะมาตรา ๒ ในข้อ ๓ ตามตัวบทยังไม่ค่อยชัดเจนพอ คือว่าผู้แทนราษฎรได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีได้ เพราะด้วยความเห็นชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ว่าผู้แทนราษฎรบางท่านที่เป็นสมาชิกเทศบาลได้รับแต่งตั้งเป็นเทศมนตรีเช่นนี้จะได้หรือไม่ และอีกอย่างหนึ่งคณะกรรมการไปสมัครรับเลือกตั้งจะได้ใหม่ แล้วในข้อ ๓ ผู้แทนราษฎรที่ได้รับอนุญาตผูกขาดอย่างหนึ่งทำสัญญาเกี่ยวกับรัฐบาลเหมือนกันจะสมัครผู้แทนได้ใหม่ หรือสมัครได้แล้วหรือเป็นอยู่เวลานี้ จะขาดสมาชิกภาพใหม่หรือว่าทำเหมือนแต่อย่างนั้นเป็นต้น ข้าพเจ้าขอให้ท่านสมาชิกสภาว่าตอบให้ทราบด้วย

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ซักเสียก่อน ท่านผู้ใดจะซัก เชิญหลวงวงษ์ประจักษ์เสถียร

หลวงระงับประจันตคาม (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าซึ่งใจอยู่ในบทมาตราบาง
 มาตรา ยากจะชักถามเพื่อทำความเข้าใจในมาตรา ๙๐ บุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิออก
 เสียงเลือกตั้งนั้น ทำไมคนตาบอดจึงไม่มี เพราะว่าคนตาบอดหนึ่งถือสำหรับเว้นสำหรับ
 คนตาบอดก็ยังมี แล้วจะไปเห็นว่าชุดเครื่องหมายเลือกตั้งอยู่อย่างไร แล้วถ้าเราปล่อย
 ให้คนตาบอดไปตามใจใครก็ได้แล้ว มันจะไม่เสียความยุติธรรมด้วยหรือ นี่ข้อหนึ่ง
 แล้วมาตรา ๙๓ ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ทำไมจึงไม่ห้ามคนหูหนวก คนหูหนวกเข้ามาใน
 สถานพูดอะไรทำอะไรก็ได้ยิน แต่เราพูดกันได้ยินแล้วก็ไม่มีความสงบกันเลย ไปเอา
 คนหูหนวกเข้ามาเป็นสมาชิกสภา ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะคงกันใหญ่ นี่เพราะเหตุใด แล้วบท
 มาตรา ๑๓๐ ข้าพเจ้า ยากจะใคร่ ถ้ามามีเหตุผลอย่างไร หรือที่จะขอให้ ระงับเสีย ซึ่งการ
 อภิปรายทวิไปสำหรับคณะรัฐมนตรี หรือถ้าสมาชิกจะขออภิปรายทวิไปแล้วก็มีวาทะ
 รัฐมนตรีอาจระงับเสียก็ได้ นักอภิปรายทวิหนึ่ง ที่จะชักถามว่าเพราะเหตุใด แล้วบท
 ต่อมากถึงมาตรา ๑๕๓ ขณะเมื่อเวลาประกาศ สงครามพระมหากษัตริย์ ย่อมขอความ ยินยอม
 จากรัฐสภา แล้วบทนามเมื่อเวลาสงบศึกในวาระต้นของมาตรา ๑๕๕ ไม่ยกต้องได้รับความ
 ยินยอมของสภา หากว่าได้รับความยินยอมในวาระหนึ่ง เมื่อเวลาจะทำสัญญาสงบศึกและ
 มีการเปลี่ยนแปลงอาณาเขตดินแดน อันน้อยถึงน้อยแต่ไม่มาก บทมาตรา ๑๕๗-๑๕๘
 ทำไมในสองมาตราต้นประหนึ่งว่าจะถวายพระราชอำนาจให้ทรงกระทำใดเองทรงนั้น เพราะ
 ที่ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้เพราะมันมีอยู่ในมาตรา ๑๖๐ ได้บัญญัติไว้เฉพาะสิ่งนั้นๆ ให้รัฐมนตรี
 รับสนอง แต่มาตรา ๑๕๗-๑๕๘ นั้นได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๐ เลย จึงกระทำให้
 ข้าพเจ้าสงสัยยากจะขอรับความเข้าใจ คือขอชักถามสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญ

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : เอ้า, ท่านผู้ใดจะซักขอเชิญ

นายวัง ศรีสมุทร : (แพ้ว) กระผมซึ่งใจจึงขอซักตั้งต่อไปนั้ มาตรา ๙๓
 บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง บุคคลซึ่งเคยเป็น
 ข้าราชการประจำมาแล้ว และได้พ้นจากตำแหน่งราชการประจำมา ยังไม่ถึงหนึ่งปีในวันเลือก
 ตั้ง แต่บทบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้จะต้องเข้ารับราชการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพราะ
 ฉะนั้นในบทบัญญัติต่อไปว่าบทบัญญัตินี้มิให้รับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ขันหนหมาย

ความว่าจ้างต้องเข้ารับราชการทหาร หมายความว่าทหาร ใช่หรือไม่ นี่ขอให้กรมการ
ได้ชี้แจงในข้อนี้ให้ข้าพเจ้าเข้าใจแจ่มแจ้งด้วย

ข้าพเจ้าขังใจมาตรา ๗๙ “สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนจะเป็นข้าราชการ
การประจำมิได้” มาตรา ๘๐ “สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน (๑) ต้องไม่รับ
ตำแหน่งหรือหน้าที่ใดจากรัฐ หน่วยราชการของรัฐ หรือหน่วยงานใด ๆ ที่อยู่ในบังคับ
บัญชาของรัฐโดยมีประโยชน์ตอบแทน ฯลฯ” นี้ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้ คือว่าถ้าไปทำงาน
แล้ว ถ้าไม่ได้รับประโยชน์ตอบแทนทำงานได้ ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้ ถูกหรือไม่ “หรือ
ดำรงอยู่ซึ่งตำแหน่งหน้าที่เช่นว่านั้น ทั้งนี้ นอกจากตำแหน่งรัฐมนตรีหรือข้าราชการการเมือง
อื่น” คำว่า “หรือข้าราชการการเมือง” นี้หมายความว่าตำแหน่งข้าราชการการเมือง
หมายถึงตำแหน่งอย่างรัฐมนตรีใช่หรือไม่ จึงทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าตำแหน่งรัฐมนตรี
เช่น เลขาธิการรัฐมนตรี หรือผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองเหมือน
กัน และนั่นก็กินความถึงเทศมนตรีที่ตั้งเพื่อนสมาชิกตามมาเมื่อก่อนหรือไม่ เพราะว่า
นายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีไม่ใช่ข้าราชการ ก็เป็นพนักงานประจำได้รับเงินค่าบอการ
เพราะฉะนั้นจะมีเข้าตามข้อต้องห้ามมาตรา ๘๐ (๑) นี้หรือไม่ จึงขอให้ท่านสมาชิกสภา
ว่ารัฐธรรมนูญได้โปรดทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจแจ่มแจ้งในข้อนี้ด้วย

ขอกราบเรียนต่อไปว่าข้าพเจ้าขังใจในเหตุผลบางประการ กล่าวคือในจำนวน
ราษฎรที่กำหนดตราษฎรจำนวนเท่าไร จึงจะมีผู้แทนได้เท่าไร ข้าพเจ้าขังใจมาก ใน
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ราษฎร ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทน ๑ คน ตามรัฐธรรมนูญฉบับถาวร
๒๔๗๕ บัญญัติไว้ว่าราษฎร ๒๐๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทน ๑ คน ต่อมาได้แก้ไขเป็นราษฎร
๓๐๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทน ๑ คน ตามรัฐธรรมนูญฉบับที่ร่างนั้นกำหนดเอาจำนวนราษฎร
๑๕๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทน ๑ คนนั้น ถึ้อหลักเกณฑ์มาอย่างไร ใครข้อพึงเหตุผลในข้อนี้
เพราะฉะนั้นในเรื่องกำหนดตราษฎรว่า ๒๐๐,๐๐๐ ต่อ ๑ คน หรือ ๑๕๐,๐๐๐ ต่อ ๑ คน
หรือ ๓๐๐,๐๐๐ ต่อ ๑ คน มีหลักเกณฑ์อย่างไร แต่ที่สภาร่างรัฐธรรมนูญยกอ้างโดย
ถือเอา ๓๕๐,๐๐๐ ต่อผู้แทน ๑ คนนั้น ถ้าว่ากันไปแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเป็นการเหมาะสม
เหมือนกัน จะได้ผู้แทนที่เข้ามางานในสภานพอเหมาะพอดี แต่มีสมาชิกบางท่านค้านว่า
ควรจะมี ๓๐๐,๐๐๐ ต่อ ๑ คน ความจริงถ้า ๓๐๐,๐๐๐ ต่อ ๑ คนเป็นการเหมาะสม

เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงใคร่พ่วงท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญว่าที่เอา ๑๕๐,๐๐๐ นั้น มีเหตุผลอะไร ขอได้โปรดแจ้ง

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดจะขยับอีก ถ้าไม่มีขอเชิญกรรมการ
ชี้แจง

นายเทพ โชคินุชิต (สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ก่อนอื่นที่ข้าพเจ้าจะพูด
ในหมวดนี้ ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้ถูกท่านสมาชิกรัฐสภาได้เลือกไปเป็นสมาชิกสภาว่าง
รัฐธรรมนุญนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนต่อที่ประชุมให้ทราบว่า ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญตัว
เป็นกลางที่สุดเท่าที่จะทำได้ในการว่างรัฐธรรมนุญฉบับนี้แล้ว จึงขอเรียนให้ท่านทราบ
เสียอีกด้วยว่าในการที่ข้าพเจ้าได้ไปเป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญนั้น ๑. ข้าพเจ้าไม่ได้มี
เชื้อสายจากพระราชวงศ์ ๒. ข้าพเจ้าไม่มีสว่นเกี่ยวข้องของ....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ประธานโทษ ขอชี้แจงในประเด็นซึ่งเป็น
ประเด็นเฉพาะหน้า

นายเทพ โชคินุชิต (สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมานั้นเพื่อ
ที่จะชี้แจงในเรื่องพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ให้ที่ประชุมนี้ได้ทราบว่า เหตุใด ข้าพเจ้า
ซึ่งเป็นกลางจริง ๆ นั้น จึงจะสนับสนุนอำนาจพระมหากษัตริย์ในรัฐธรรมนุญฉบับนี้ เพราะ
ว่ารัฐธรรมนุญฉบับนี้ถูกโจมตีมากที่สุดก็คืออำนาจพระมหากษัตริย์ ถ้าหากว่าในหมวด
สนับสนุนอำนาจพระมหากษัตริย์ในการแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาก็ดี อำนาจพระมหากษัตริย์ในการ
วินิจฉัยกฎหมายก็ดี เป็นเรื่องซึ่งสมาชิกรัฐสภาและทรงราชฎวทั่วประเทศกำลังสนใจอยู่ว่า
เหตุใดอำนาจพระมหากษัตริย์จึงต้องถวายไว้ดังที่สภาว่างรัฐธรรมนุญได้วางมา ข้าพเจ้า
จะชี้แจงให้ฟังดังนี้ และก่อนอื่นที่ข้าพเจ้าจะชี้แจงข้าพเจ้าขอวางตัวเป็นกลาง ขอประธาน
โทษท่านประธานสภาฯ ที่ข้าพเจ้าพูดท้าวถึงนั้นต้องการให้สมาชิกในที่นี้เห็นว่าข้าพเจ้าได้วาง
ตัวเป็นกลางจริง ๆ และได้วางมานั้นจึงขอเรียนให้ฟังดังต่อไปนี้

ในการที่ถวายพระราชอำนาจให้แก่พระมหากษัตริย์ ในการแต่งตั้งวุฒิสภานั้น เพื่อที่
จะเท่าเทียมให้ทราบว่า หลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครอง มาแล้ว ในรัฐธรรมนุญปี ๒๔๗๕
ท่านก็คงจำได้ว่ามาตรา ๑๓ เราได้ยกเว้นอำนาจของราชวงศ์ซึ่งมีตั้งแต่ชั้นหม่อมเจ้าอยู่เหนือ
การเมือง หลังจากนั้นเมื่อปี ๒๔๘๘ ท่านจะเห็นได้ว่าอำนาจของพระราชวงศ์ที่จะเล่นการ

เมืองได้ยกเลิกโดยสิ้นสุดแล้ว เราจึงยอมให้ราชวงศ์ทุกพระองค์เล่นการเมืองได้ หนักแต่
 ให้เห็นว่าหลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองมาแล้วนั้น ครั้นแรกอำนาจของพระมหากษัตริย์
 หรืออำนาจของพระบรมวงศานุวงศ์เห็นว่าได้แยกแตกต่างกันอยู่ แต่พอมายุค ๆ คลาย
 หนัก ๆ เข้าไปจนถึงการเข้าเล่นการเมือง ตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองก็กระจายหายสูญ
 ไป จึงเป็นเหตุให้ระหว่างประชาชนกับพระมหากษัตริย์ได้รวมกลุ่มกันได้ง่ายที่สุด เราจึงยอม
 ให้พระราชวงศ์เล่นการเมืองยิ่งขึ้น ตั้งแต่ปรากฏในปี ๒๔๗๗ เป็นต้นมา และจนบัดนี้
 และเป็นแห่งซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเมืองนั้นพระบรมวงศานุวงศ์เล่นได้ แล้วเป็นแห่งซึ่ง
 ได้โปรดจำไว้ด้วยว่า เราถวายพระราชอำนาจให้พระบรมวงศานุวงศ์เล่นการเมืองขึ้น หลังจาก
 นั้นในการที่เราให้พระมหากษัตริย์ได้แต่งตั้งวุฒิสภา ๓๐๐ คนในรัฐธรรมนูญฉบับนั้น ท่าน
 ทงหลายคงจะเห็นว่า เพราะเหตุใดเราจึงมอบอำนาจให้เช่นนั้น ก่อนอื่นท่านอย่าลืมว่า
 พระมหากษัตริย์นั้นเป็นประมุขของชาวไทย และทรงใช้อำนาจนั้นแต่โดยรัฐธรรมนูญฉบับ
 เท่านั้น มิใช่ว่าพระมหากษัตริย์เป็นอีกพวกหนึ่งต่างหาก ความจริงพระมหากษัตริย์ก็
 เป็นผู้แทนของปวงชน และแต่งตั้งวุฒิสภามาเป็นผู้แทนปวงชนเช่นกัน มิใช่ว่าเราแบ่ง
 แยกประชาชนฝ่ายหนึ่ง พระมหากษัตริย์ฝ่ายหนึ่งก็หาไม่ได้ ถึงอย่างไร ๆ พระมหากษัตริย์
 ก็ยังเป็นปวงชนอยู่ด้วยกัน และวุฒิสภาแต่งตั้งมานักเป็นผู้แทนของปวงชน หากใช้เป็น
 ผู้แทนของพระมหากษัตริย์แต่ฝ่ายเดียวไม่ ฉะนั้นแม้ถึงพระมหากษัตริย์จะได้แต่งตั้งวุฒิสภา
 ๓๐๐ คนมาแล้วก็ตาม แน่่อนว่าวุฒิสภาทั้ง ๓๐๐ คนนี้มิใช่จะเห็นแต่ฝ่ายพระมหากษัตริย์
 พระองค์เดียวเท่านั้น วุฒิสภาเป็นส่วนมากก็ย่อมต้องเห็นแก่ประชาชนของเขาอยู่เอง เพราะ
 เขาได้ชื่อว่าเป็นผู้แทนของปวงชน มิใช่ว่าราษฎรเลือกผู้แทนทั้ง ๓๐๐ คน จะเป็นผู้แทน
 ของราษฎรแต่ฝ่ายเดียวก็หาไม่ เมื่อเราได้เคาอย่างนี้แล้วก็หมายความว่าเราอย่าไปแยกว่า
 พระมหากษัตริย์แต่งตั้งวุฒิสภามาแทน เพศ พระมหากษัตริย์ แต่พระองค์เดียวหรือพระบรมวงศ
 านุวงศ์เดียวเท่านั้น ต้องถือว่าวุฒิสภาเป็นผู้แทนของปวงชนด้วย ถ้าเรามีจิตใจกันอย่างนี้
 แล้ว บัญญัติว่าเราจะมอบให้พระมหากษัตริย์แต่งตั้งวุฒิสภามา ๓๐๐ คนก็ค่อยคลายหายไป
 ว่ามิใช่พรรคใดฝ่ายใดก็คือคนกลางนั่นเอง และบัญญัติการแต่งตั้งในสภาว่าง ๆ ได้ก็ถ้อย
 กันมากมายมีหลายเสียงที่สุด ให้ราษฎรเลือกก็มี เลือกคนละครึ่งก็มี หรือมีระยะเวลา
 ๕ ปี เหล่านี้ ถึงอย่างไร ๆ ก็ก็ตาม บัญญัติเกิดขึ้นนับแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมาแล้ว เราจะ

เห็นได้ว่า ราษฎรของเราได้รับการปกครองระบอบนี้ไปเพียงไร ถ้าหากว่าเราจะกลัวผู้
 ความจริงด้วยกันแล้ว ท่านทั้งหลายที่นึกจำได้ว่า เบอร์เซนต์ของผู้ออกเสียงนั้นได้ลด
 น้อยกอลลงเป็นลำดับ ทั้งนี้เพราะว่าราษฎรของเราบางคนก็ไม่พยายามที่จะเอาใจใส่ต่อ
 การเมือง และไม่พยายามที่จะไปเลือกผู้แทนให้จำนวนมากที่สุดที่จะไปได้ และการเลือก
 ผู้แทนครั้งสุดท้ายนี้ ในการชอมผู้แทนจังหวัดพระนครก็ นับเป็นแห่งหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ที่
 ได้พูดต่อสภาว่ารัฐธรรมนูญในการให้พระมหากษัตริย์เลือกวุฒิสภา ๓๐๐ คนนั้นเขาบอกว่า
 เพราะเหตุว่าราษฎรของเราไม่พยายามใช้สิทธิใช้เสียงให้เต็มที่ สมดัง ผู้เปลี่ยนแปลง การ
 ปกครองได้มอบสิทธิให้แก่ราษฎร ราษฎรออกเสียงเพียง ๒๐ เบอร์เซนต์เป็นอย่างสูง
 แล้วอย่างนี้จะทำให้หวังได้อย่างไรว่าราษฎรทั้ง ๓๐๐ เบอร์เซนต์นั้นได้ใช้สิทธิใช้เสียงของเขา
 ในการเลือกผู้แทนอยู่แล้วทั้ง ๓๐๐ เบอร์เซนต์ เมื่อเขามิเปอร์เซนต์ออกเสียง ๒๐ เบอร์
 เซนต์เท่านั้น เหลืออีก ๘๐ เบอร์เซนต์ไปไหน ผู้คนในสภาว่ารัฐธรรมนูญจึงบอกว่า
 ควรมอบให้คนกลาง คือพระมหากษัตริย์แต่งตั้งวุฒิสภาขึ้นมาเสีย ในพวกราษฎรที่ไม่ออก
 เสียง ๘๐ เบอร์เซนต์นั้น ด้วยเหตุนี้จึงคัดค้านความเห็นว่ราษฎรใช้สิทธิ ๒๐ เบอร์เซนต์
 เท่านั้น อีก ๘๐ เบอร์เซนต์ให้พระมหากษัตริย์ทรงใช้ นี่เป็นเรื่องแรกที่แสดงให้เห็นว่า
 การใช้สิทธิอธิปไตยนราษฎรของเรายังไม่พร้อมที่จะทำเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้จึงมีสมาชิกสภา
 ว่ารัฐธรรมนูญผู้หนึ่งซึ่งข้าพเจ้าไม่จำต้องออกนาม เขาให้ความเห็นว่า การเลือกตั้ง
 วุฒิสภาโดยอำนาจพระมหากษัตริย์ ๓๐๐ เบอร์เซนต์นั้น เขาขมวดไว้มิให้ระยะเวลา
 อันจำกัด คือระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ถ้าต่อไปราษฎรของเราได้รู้สึกด้านหน้าที่ของเขา
 โดยใช้สิทธิออกเสียงอย่างเต็มภาคภูมิแล้ว เมื่อนั้นสิทธิของราษฎรในการเลือกวุฒิสภา
 ก็จะเกิดขึ้นเอง ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอเรียนต่อที่ประชุมและขอให้พี่น้องประชาชนได้โปรด
 ทราบดีด้วยว่า ถ้าหากว่าประชาชนของเราได้ใช้สิทธิใช้เสียง ของเขา ได้เต็มที่เต็มภาคภูมิใน
 เรื่องการเลือกตั้งแล้วไม่มีปัญหา พระมหากษัตริย์ก็ควรที่จะหาหนทางที่ถูกต้องตั้งนงอยู่ณะที่
 นกคตจะกรุณาและคงจะใช้อำนาจถ่วงดุลเพื่อให้ประชาชนนั้นได้ใช้สิทธิ ในการออกเสียงเลือก
 สภาสูงให้เต็มที่ยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้สมาชิกผู้ร่างรัฐธรรมนูญก็เพียงขยับ หมายความว่า
 คอปัญหาในเรื่องระยะเวลาเราไม่ได้เขียนไว้ แต่ถึงอย่างไร ถ้าหากว่าเมื่อนั้นราษฎรได้
 ออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนได้ครบจำนวนแน่นอนหรือว่าได้เปอร์เซนต์สูงถึง ๘๐-๘๐ เบอร์เซนต์

แล้ว ข้าพเจ้าว่าวันหนึ่งข้างหน้าปัญหาเรื่องการแต่งตั้งวุฒิสภานั้น เราอาจมีส่วนแก้ไขขึ้น เพื่อให้ราษฎรได้ใช้สิทธิใช้เสียงโดยสมบูรณ์ ข้าพเจ้านั้นหวังจะได้มาเล่นการเมืองในฐานะที่เป็นประชาชนโดยแท้จริงเหมือนอย่างท่านผู้แทนทั้งหลายซึ่งได้รับเลือกตั้งมาอย่างท่าน ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าอยากจะได้ประชาธิปไตย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เหมือนกัน แต่เมื่อเวลา มาดูเหตุการณ์และเมื่อมาทวนนึกถึงเรื่องราวที่เป็นอยู่ในขณะนี้แล้ว ท่านเองขอให้คิดให้เป็นธรรมด้วย.....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ประเด็นนี้ข้แจ้ง มาแล้ว เมื่อวานนี้ ก็หลาย หน อยากรจะยกให้ท่านชี้แจงที่เขาดามในวันนี้ทีเดียวว่า ผู้แทนที่เป็นเทศมนตรี จะขัดกัน หรือไม่ เทศมนตรีจะเข้าร่วมเลือกตั้งได้หรือไม่ คนตามออกที่มีสิทธิเลือกตั้งจะมาได้อย่างไร คนไหนควรมีสิทธิรับเลือกตั้งถ้าหากว่าได้มาแล้วจะอย่างไร การเบียดเบียนราษฎร ข้าพเจ้าการประจำได้รับประโยชน์มากกว่าข้าราชการการเมือง ในประเด็นเหล่านี้ขอให้ท่านชี้แจงในประเด็นเหล่านี้

นายเทพ โขสินุชิต (สมาชิกสภาารัฐธรรมนูญ): ข้าพเจ้าขอขอบใจที่ท่านบอก คือข้าพเจ้าได้อภิปรายไปนั้น ได้ชี้แจงและทำความเข้าใจแก่โดยเฉพาะประชาชน คือท่านสมาชิกสภาผู้แทนท่าน เพราะข้าพเจ้าถือเสียว่า อำนาจพระมหากษัตริย์นั้น เป็นปัญหาอันยิ่งใหญ่โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะว่าพวกที่คัดค้านนั้น โดยมาก คำนเรื่องอำนาจนั้น แต่อย่างเดียวกว่ข้าพเจ้าชี้แจงเพื่อจะทำความเข้าใจในเรื่องนี้เป็นส่วน ใหญ่ ส่วนปัญหาเรื่องอื่นนั้นข้าพเจ้าจะได้ตอบเป็นข้อๆ ไป แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้า จะเลยไม่ตั้งอำนาจไว้โดยของพระมหากษัตริย์ซึ่งเมื่อวานนี้ได้มีสมาชิกสภาว่า ข้แจงไปแล้ว จะขอชี้แจงเพิ่มเติม เพราะว่าปัญหาอันเป็นปัญหาสำคัญเป็นเรื่องโยงมาจากพระมหากษัตริย์ เหมือนกัน และถือว่าเป็นอำนาจพระมหากษัตริย์เหมือนกัน ในการวินิจฉัยกฎหมาย สมาชิกท่านหนึ่งคือสภาผู้แทน โดยเฉพาะได้คัดค้านว่าประธานสภาว่าง ๆ ได้พูดไว้หน้าหน้า ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ อำนาจสุดท้ายเป็นของประชาชน หรือสภาผู้แทนนั่นเอง แต่ อำนาจก็ยังกฎหมายนั้น ในที่สุดเมื่อทรงวินิจฉัยได้ลงมาแล้วสมาชิกวุฒิสภานั้นจะต้องมีเสียง ๒ ใน ๓ ซึ่งความจริงจะเป็นไปไม่ได้ ในเมื่อวุฒิสภานั้นมีเพียง ๓๐๐ คนและสภาผู้แทนมีเพียง ๓๒๐ คน เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามถึงสมาชิกสภาผู้แทนจะมี ๓๒๐ คนก็ไม่เป็น

อย่างนั้น ข้าพเจ้าจะขอชี้แจง ข้าพเจ้าได้กล่าวแต่แรกแล้วว่าภูมิสถานนั้น โดยปกติ
 เป็นผู้แทนของปวงชน หากใช้เป็นผู้แทนของพระมหากษัตริย์โดยเฉพาะไม่ เมื่อเป็น
 ดังนี้โดยปกติแล้ววิญญาณ ผู้แทนภูมิสภาทุกคนที่นั่งอยู่ในที่นั่งศักดิ์ หรือชุดใหม่ก็ตาม
 คงไม่มีใจลำเอียงถึงขนาดนั้น ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนั้นเป็นกฎหมายซึ่งให้ประโยชน์
 ต่อแก่ประชาชนเป็นส่วนใหญ่แล้ว มิใช่ว่าภูมิสภาทั้ง ๓๐๐ เปอร์เซนต์จะต้องเสียใจไป
 ทางพระมหากษัตริย์ไม่ และก็ต้องใช้เป็นวิจารณ์ญาณ ให้เป็นไปด้วยความเที่ยงธรรม
 อย่างการเลือกสมาชิกสภาล่าง ๆ ซึ่งพวกเราได้มีการแอนตักกันหนักหนา ขอเท้าความ
 หน่อย เพื่อให้ชัดเข้า เรื่องสัมพันธภาพกันนั้น บางท่านเข้าใจว่าผู้ทมิฬขอในลิสถานนั้น
 จะเข้าไปร่างรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามความประสงค์ของลิสถาน แต่ด้วยความประสงค์...

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอให้ชี้แจงที่เขาดมดักว่า นอก
 จากนี้ไปมาก....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : เขาละ พอแล้ว ข้าพเจ้ายินดีขอโทษหนึ่งกับ
 ขอให้อยู่ในประเด็นเฉพาะหน้าหน่อย อย่างออกมาไป

นายเทพ โชคินุกิต (สมาชิกสภาล่างรัฐธรรมนูญ) : ขอโทษขอเวลานิดเดียว
 เป็นปัญหาที่ชี้แจงให้เห็นว่าอำนาจใดเป็นอย่างไร สุดท้ายปัญหาที่ว่า แต่เดิมนักทำ
 หน้าที่ของตัวโดยบริสุทธิใจนั้นจึงออกมาเป็นรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มาด้วยรูปนี้ ซึ่งท่าน
 ทงหลายจะเห็นได้ว่าเราหรือผู้ ซึ่งได้รับเลือกไปนั้นได้ทำ ข้โดยขอให้สถาน ใดเห็นอย่างนั้น
 และเห็นว่าอำนาจได้พระมหากษัตริย์นั้นจะไม่ได้ ที่ตั้งนั้นเห็นอย่างนั้น และที่สุดถ้า
 หากว่าจริงเกิดว่ใดกันจริง ๆ ก็หมายถึงพระราชบัญญัติ ซึ่งเราได้คิดอย่างมากครั้งหนึ่งแล้ว
 นี้ขอสุดท้ายขอได้โปรดนึกถึงอย่างนั้น ต่อไปนี้จะได้ชี้แจงตามท่านสมาชิกได้ตามว่าการ
 เป็นเทศมนตรีนั้นจะทำให้ขัดกับมาตรา ๘๐ ของรัฐธรรมนูญนี้หรือไม่ ทางสภาล่าง
 รัฐธรรมนูญ ขอชี้แจงว่าองค์การเทศมณฑลนั้นเป็นองค์การของรัฐ ประโยชน์ที่เทศมนตรี
 ได้รับนั้นเป็นประโยชน์บัญญัติ ไว้ ใน รัฐธรรมนูญมาตรา ๘๐ ถูกแล้วหมายความว่า
 ผู้ใดได้เป็นผู้แทนราษฎรหรือผู้สภาใดไปรับตำแหน่งเทศมนตรีไม่ได้ ทั้งนี้เหตุผลว่า
 การดำรงตำแหน่งเทศมนตรีที่ดีหรือการเป็นสมาชิกภูมิ สภา ก็เป็นเรื่อง ซึ่งจะทำให้พร้อม
 ขณะเดียวกันนั้นด้วยดีโดยยาก และประโยชน์ที่จะทำให้แก่ท้องถิ่นก็ลดน้อยถอยลงไป คือ

พูดตรง ๆ ว่าต้องได้ทางหนึ่งเสียทางหนึ่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเทศบาลเป็น
 องค์การของรัฐ เช่น กัน ฉะนั้น ประโยชน์ที่ได้รับ ในการเป็นเทศมนตรี ก็ต้อง ชัดกับ
 มาตรา ๘๐ นี้ ในฐานะเป็นเพียงสมาชิกเทศบาลทางสภาว่างๆ เข้าใจว่าไม่ขัดต่อบทบัญญัติ
 นี้เพราะได้รับเรียกประชุมเป็นกรรมาธิการเหมือนกัน แต่ทั้งหมดจนถึงอย่างไรก็ตามถ้า
 เป็นปัญหาขัดข้องกันขึ้น ในการเปลวรัฐธรรมนูญแล้ว ตุลาการรัฐธรรมนูญนั้นจะ
 ได้คาดในที่สุด ฉะนั้นขอท่านได้โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย มีผู้แทนคนหนึ่งถามว่าคน
 ตายของตนทำไมถึงให้เลือกผู้แทนได้ ที่เราเขียนเช่นนี้เขียนตามรัฐธรรมนูญฉบับเดิม
 แต่จริงอยู่ท่านบอกว่าโรงเรียนตาบอดเวลานเราไม่น้อย แต่ที่เราเขียนรัฐธรรมนูญนี้ไว้
 ก็เพื่อบ่งหมายที่จะให้ใช้ได้ต่อไปข้างหน้า ต่อไปนั้นโรงเรียนตาบอดก็อาจขยายขยายให้
 มากมายขึ้นและอาจทำให้คนตาบอดรู้หนังสือมากขึ้น ที่เขียนนี้ไม่เปลี่ยนแปลงหลักเดิม
 อย่างไร ตามหลักเก่านี้เอง นอกจากนั้นคนหนวกทำไมจึงให้สมัครรับเลือกเป็นผู้
 แทนได้ เดียวนี้วิทยาศาสตร์สูงแล้วสมาชิกบางท่านหูหนวกเราก็ได้ใช้ก็มี คือมีเครื่องช่วย
 หูหนวกใช้ได้ดีมาก คือใส่เครื่องช่วย แล้วในฐานะสมาชิกสภาแทนก็ได้ เมื่อ
 ใส่เครื่องช่วยแล้วก็ยินเหมือนกับพูดธรรมดาเหมือนกัน ซึ่งเจ้าหน้าที่ช่วยเยอะเยวราหา
 ไม่แพงนัก มีปัญหาอีกปัญหาหนึ่งเกินหมวดคือไม่ใช่หมวดอำนาจนิติบัญญัติก็ไปตอบ
 ในหมวดฉันทเต็ยอ ท่านผู้หนึ่งถามถึงข้าราชการที่จะห้ามไม่ให้ข้าราชการสมัครรับ
 การบังคับ การเกณฑ์นั้นตามความเข้าใจถูกแล้ว ปัญหาเกณฑ์ทหารหรือมีใช้ทหาร
 ก็ตาม คือไปกฎหมายอาจออกบังคับว่าให้รับราชการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ถ้าถูก
 บังคับในมาตราหมายความว่าทางรัฐบาลเกณฑ์บังคับสมัคร ผู้แทนได้ ไม่ต้องลาออกไป
 ตามพระราชบัญญัติยกเว้น บัญชีมาตรา ๘๐ ที่ห้ามมิให้สมาชิกวุฒิสภาได้รับประโยชน์
 ของรัฐนั้น ความจริงก็ได้มีสมาชิกของสภาว่าง ๆ มาชี้แจงไว้ละเอียดลออแล้วและเข้าใจ
 ใจว่าจะเข้ากัน ถึงอย่างไรก็ตามคือปัญหาเป็นปัญหาที่ถกเถียงกันมาในสภาว่าง ๆ มาก
 มายแล้วก็ตามว่าควรยกเว้นแค่ไหนหรือไม่ เมื่อได้ลงมติในปัญหานี้แล้ว แล้วในที่สุด
 เสียข้าง มาก เห็นว่า ในการ บัญญัติไว้เช่นนี้จะทำให้การเป็นสมาชิก สภาผู้แทนดำรง
 ตำแหน่งของตัวอย่างเคร่งครัด และไม่ต้องคิดหวนไหวต่ออภิศขลิต ๆ และไม่เป็นเหตุ
 ที่จะทำให้รัฐบาลขึ้นเสียงได้ นั้นแหละโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเราเร่ดักตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๕

ครึ่งไปแล้ว กระนั้นสมาชิกรัฐสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนนั้น ๆ ซึ่งเป็นผู้แทนประเภทที่ ๒ ตอนนั้น บางท่านก็ได้เป็นอธิบดีบ้างหรือเป็นอะไรต่ออะไรอีกหลายประการ ซึ่งบัดนี้เราได้ยกเลิกตำแหน่งเหล่านั้นเสียแล้ว ซึ่งสมาชิกสภาทั้งหลายจะกระทำมันได้นั่นมันเป็นกาวหนึ่งหรือรัฐธรรมนูญของเราได้กาวเข้ามาอย่างมากมาเสียแล้ว การที่ถือว่าสมาชิกสภาไม่ให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่นั้นนับว่าเป็นคนใหม่เช่น ตำแหน่ง ในองค์การของรัฐก็ได้ห้ามไว้เช่นกัน ซึ่งท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องก็จะเห็น ได้ว่าการเมืองของเราได้ก้าวไปทีละขั้นเพื่อไปสู่ความบริสุทธิ์

ส่วนในเรื่องปัญหาจำนวนผู้แทนนั้น ความจริงปัญหานี้เป็นปัญหาที่พิจารณาถกเถียงกันมานานมาถึ ถึงกับทางสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญได้ มีการรื้อฟื้นจะให้ให้มีจำนวนผู้แทนในจำนวนราษฎรหนึ่งแสนคนต่อผู้แทนหนึ่งคน ปัญหาซึ่งความจริงนั้น ถ้าหากว่าได้พูดถึงงานแล้ว การที่เราให้มี เราเพิ่มจำนวนผู้แทนเข้าไปในจำนวนราษฎรหนึ่งแสนต่อผู้แทนหนึ่งคน แล้วจะมีผู้แทนถึง ๓๓๐ คน ด้วยรูปนสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่ได้ยื่นญัตตินี้มาอันหนึ่ง มีความว่า “ ถ้าหากว่าผู้แทนมีถึง ๓๓๐ คนแล้ว สมาชิกวุฒิสภาถ้าควรจะมีความเพิ่มจนอีก ๒๐ คน ขอให้ท่านผู้มีความเป็นธรรมได้โปรดพิจารณา เราต้องเพิ่มจำนวนสมาชิกสภาอีก ๓๐๐ คน แล้วงบประมาณของแผ่นดินก็ต้องหมดเบียดไปเท่าไร” นี่เป็นการชี้ให้เห็นว่า ประเทศของเรามีจำนวนพลเมืองเท่านี้ และมีปัญหาอยู่ว่ามีผู้แทนของเราจำนวนราษฎรหนึ่งแสนทำให้มันต่อผู้แทน ๓ คน ก็น่าจะเป็นการเพียงพอแล้วที่จะทำการปรึกษาหารือกันได้ เพราะฉะนั้นจำนวนผู้แทน ๓๒๐ คน ต่อพลเมือง ๓๗ ล้านคน นี้ก็เป็นจำนวนอันเพียงพอ ไม่มีหลักเกณฑ์อะไรที่จะเหลืออยู่ในประเด็นกว้าง ๆ อย่างนั้นอย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าสถานการณ์ของประเทศไทยเราและในปัญหาเฉพาะหน้าเหล่านี้ที่ได้ปรากฏ ในสภานี้เราน่าจะตกลงกันได้ เมื่อดูว่านักทวนสมาชิกท่านหนึ่งซึ่งใจถึงปัญหาเรื่องวุฒิสภา ความจริงวุฒิสภานี้ไม่ได้เลือกจากผู้สมัครหรือผู้มีสิทธิจากสภาผู้แทน ความจริงนั้นเขียนไว้บอกว่าพระมหากษัตริย์จะทรงเลือกแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีคุณวุฒิซึ่งสามารถในราชการต่าง ๆ โดยที่มีสิทธิสมัครอย่างสภาผู้แทน หมายความว่าความคุณสมบัตินั้นอย่างผู้แทน คือว่าเรามีชนอย่างที่มีสิทธิผู้แทน แต่

มิใช่ไปเลือกจากผู้แทนที่ดี หรือผู้ที่มีศรัทธาแทนที่ดี คือเลือกจากบุคคลเหล่านั้นซึ่งมีคุณสมบัตินั้นเอง ขอท่านได้โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย อีกมาตราหนึ่ง บัญญัติเรื่องขาดสมาชิกภาพของสมาชิกผู้แทนว่าถูกลงโทษเฉย ๆ ก็ขาดแล้ว สมมติว่าถูกลงโทษเพียงเดือนเดียวก็ขาดสมาชิกภาพ ซึ่งน่าจะบัญญัติให้สูงกว่านั้น ความจริงถ้าพูดถึงข้อเท็จจริงที่เราปรากฏแล้ว ถ้าสมมติว่าผู้แทนไปเกิดชกใครเข้าคนหนึ่งแล้วเกิดต้องลงโทษศาลจะลงโทษสัก ๓ เดือน สมมติว่าอย่างนั้น ถ้าหากว่าจะเป็นไปได้เกิดเรื่องขึ้นแล้วข้าพเจ้าเข้าใจว่า ศาลผู้ทรงความเป็นธรรม ก็น่าจะได้ดูพฤติการณ์ของสมาชิกสมาชิกผู้แทนคนนั้นว่าได้ทำไปด้วยเหตุการณ้อย่างใด ถ้าเป็นไปด้วยโทษเพียงชั่วแล่นหรือว่าเป็นเหตุซึ่งพอจะสงเคราะห์ห่อนุโลมได้ ก็อาจรอการลงอาญาให้ได้ คือไม่ต้องสงสัยสิทธิในการเป็นสมาชิกภาพ แต่ถ้าหากว่าสมาชิกสมาชิกผู้แทนคนนั้นกระทำด้วย อะไรหลาย ประการซึ่งรวมความแล้วที่ท่านจะลงโทษบ้างก็เห็นจะช่วยไม่ได้

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ต่อไปนี้ขอให้เป็นการของผู้ค้าน ผู้ใดจะค้าน นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรี

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (รัฐมนตรี) : ก่อนที่จะค้านข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่านประธาน ฯ ทราบไว้ด้วยว่า ในหมวดคนทมิฬพระมหากษัตริย์มาเกี่ยวข้องกับอยู่ด้วยในการที่จะกล่าวถึงพระมหากษัตริย์นั้น ในสถานได้มีสมาชิกหลายท่านรวมทั้งสมาชิกสภาว่าง ๆ ได้อภิปรายว่า การปกครอง ระบอบ ประชาธิปไตย มี พระมหากษัตริย์เป็นประมุขเท่านั้นที่จะมาพูดกันในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าก็สำนึกอยู่เสมอเหมือนกัน คือข้าพเจ้าเคารพในการปกครองระบอบประชาธิปไตยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ในการอภิปรายข้อไปก็คำหนึ่ง เช่นนั้นตลอดเวลา แม้ ใน การ ที่ล่วง มาแล้ว ใน ประการ แรก สำหรับ หมวดนี้ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นที่หัวใจของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่สำคัญ ก็เพราะว่าเป็นหมวดที่ด้วย การที่ราษฎรจะใช้สิทธิของเขาในการปกครองตนเอง ข้าพเจ้า มีความเห็นมาแล้วว่าในการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยนั้น สำหรับ ความ รู้ สึก นึกคิด ของ ข้าพเจ้าควรมีสภาเดียว ในรัฐธรรมนูญนี้ร่างมาสองสภา การมีสภาเดียวหรือสองสภานั้นก็มีข้อแตกต่างกันทั้งดีและไม่ดี ข้าพเจ้าไม่อยากจะอภิปรายว่าสภาเดียวของข้าพเจ้าดีหรือไม่ เพราะมีข้อแตกต่างกันได้ไม่มากที่สุด ข้าพเจ้าจะกล่าวเลยไปถึงว่าถ้ามีสองสภาแล้วแต่ละสภา

ควรจะเป็นเช่นไร ตามมาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย หมายความว่า อำนาจอธิปไตยนี้เป็นของประชาชน ประชาชนในฐานะที่เป็นเจ้าของอำนาจ ควรจะมีสิทธิ มีเสียงอย่างเต็มที่ในการวางสถาบันสำหรับจะใช้อำนาจนั้น แต่ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เฉพาะวุฒิสภานั้นพระมหากษัตริย์ทรงตั้งโดยเด็ดขาด จึงยอมมอบมนตรีรับสนองพระบรมราชโองการ แต่อาจองมนตรีนั้นพระมหากษัตริย์จะทรงตั้งตามพระราชอัชฌาศัยก็หมายความว่าพระมหากษัตริย์ทรงตั้งสมาชิกวุฒิสภาโดยเด็ดขาดนั่นเอง ท่านประธานฯ สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนนั้นราษฎรเลือกตั้ง เราคงได้ข้อว่าผู้แทนราษฎรถือว่าใครตั้งมากเป็นผู้แทนของผู้ตงนั้น ที่นึกคิดถึงสมาชิกวุฒิสภาเมื่อพระมหากษัตริย์ทรงตั้งก็เท่ากับเป็นผู้แทนพระมหากษัตริย์ ไม่มีปัญหา ที่นึกคิดถึงว่าเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วการที่บัญญัติไว้ให้พระมหากษัตริย์ทรงตั้งสมาชิกวุฒิสภาจึงขัดกับมาตรา ๓ ซึ่งว่าอำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย ถ้าอำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย ประชาชนจะต้องเป็นผู้ตั้งเป็นผู้เลือกตั้งผู้แทนของเขาไม่ว่าในสภาใด ซึ่งเป็นสถาบันของการใช้อำนาจนิติบัญญัตินั้นแหละอำนาจเป็นอำนาจยิ่งใหญ่ใน ๓ อำนาจ เป็นอำนาจออกกฎหมายบังคับประชาชน อำนาจบริหารเป็นเพียงใช้อำนาจตามที่ประชาชนออกไปทางผู้แทน อำนาจตุลาการเป็นเพียงปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งได้ออกไปแล้ว ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญเคยกล่าวว่า ประชาธิปไตยไม่หมายความว่าประชาชนจะต้องมาเลือกตั้งผู้ใช้อำนาจทั้งสามนั้น เป็นความจริง แต่ไม่หมายความว่าไปถึงว่าประชาชน จะต้องเลือกตั้งรัฐบาล และจะต้องเลือกตั้งศาล รัฐบาลนั้น ตาม รัฐธรรมนูญ ของ ประเทศไทย ทุก ฉบับยอมถ้อยได้ว่าประชาชนเป็นผู้เลือกตั้ง เพราะเหตุว่าผู้แทนของเขาเป็นคนเลือกตั้งรัฐบาล ศาลก็จะทรงขึ้นได้ก็ต่อผ่านความเห็นชอบของประชาชน คือผ่านสภา ก็คือต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ ในการตั้งศาลตาม รัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ อำนาจของศาลนั้นยอมเกี่ยวเนื่องกับประชาชนตลอดมา เมื่อฉะนั้นท่านสมาชิกสภาฯ ใดก็บิยาว่าพระมหากษัตริย์เป็นผู้แทนของปวงชน เพราะฉะนั้นวุฒิสภาซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ก็เป็นผู้แทนของปวงชนได้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะว่าพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ ของประเทศ และโดยนิตินัย หรือพฤตินัยก็ตาม พระมหากษัตริย์มิใช่ผู้แทนของปวงชน ถ้าถือว่าพระมหากษัตริย์เป็นผู้แทนของปวงชนแล้วการตั้งสมาชิกสภาผู้แทนก็ให้พระมหากษัตริย์ตั้งเสียด้วยดี อย่างนั้นมันไม่ใช่

ประชาธิปไตย มีสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญท่านบอกว่าคุณสมภานันไม่ใช่การเมืองเป็นสภา
 ทรงคุณวุฒิ แต่ว่าเราเปิดดูในรัฐธรรมนูญจะเห็นว่าคุณสมภานัน สภาผู้แทนกิต เป็น
 สภานันในการทรงอำนาจนิติบัญญัติ คือเป็นผู้แทน แล้วท่านบัญญัติไว้ด้วยว่า เป็น
 ผู้แทนปวงชนชาวไทย มาตรา ๑๐๑ ซึ่งบัญญัติว่า สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภา
 ผู้แทนย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย บัญญัติไว้เช่นนั้น สมาชิกสภาผู้แทนก็เป็นผู้แทนของ
 ปวงชนชาวไทย นี่เป็นนักการเมือง สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยด้วย
 และยังมีอำนาจในการพิจารณากฎหมายด้วยแล้วท่านจะบอกว่าไม่ใช่เรื่องการเมือง การ
 ที่ ได้ กำหนด ว่า พระมหากษัตริย์แต่งตั้งวุฒิสภานี้และเป็นการตั้งพระมหากษัตริย์มาเล่นการ
 เมือง เป็นการตั้งราชบัลลังก์มาให้ประชาชนวิพากษ์วิจารณ์ การปกครองระบอบ
 ประชาธิปไตยภายใต้การมีพระมหากษัตริย์ เป็นที่รับกันทั่วไปว่า พระมหากษัตริย์ทำผิด
 ไม่ได้ ที่ทำผิดไม่ได้หมายความว่าผู้รับผิดชอบแทนพระองค์คือพระมหากษัตริย์นั่นเอง
 เพราะฉะนั้นก็การใด ๆ พระมหากษัตริย์ทำไปก็ต้องมีรัฐมนตรีรับผิดชอบพระราชโองการ
 เมื่อเป็นเช่นนั้นถ้าหากว่าพระมหากษัตริย์มาตั้งสมาชิกวุฒิสภาได้ มาเล่นการเมืองใดก็
 ย่อมจะไม่พ้นวิพากษ์วิจารณ์ได้อยู่ ท่านอ้างถึงกฤษฎีซึ่งเป็นมารดาของการปกครองระบอบ
 ประชาธิปไตยว่าพระมหากษัตริย์ท่านตั้งองคมนตรี ท่านมีส่วนในวุฒิสภา แต่ข้าพเจ้า
 ได้ปรึกษามาแล้วก็เห็นว่า สมาชิกสภาขุนนางนั้น พระมหากษัตริย์ไม่ได้ทรงแต่งตั้งอย่าง
 คือรัฐบาลเป็นผู้แต่งตั้ง วิลเลียมพิต ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ๖ ปี ได้ตั้งสมาชิกสภา
 ขุนนางถึง ๑๐๖ คน ลอร์ดบิชอป เป็นนายกรัฐมนตรี ๘ ปี ตั้ง ๑๐๘ คน นี่เขาให้
 รัฐบาลตั้ง ไม่ใช่องค์พระมหากษัตริย์ทรงตั้ง นี่เอามาเปรียบเทียบกันไม่ได้ ในรัฐธรรมนูญ
 ปี ๒๔๘๘ บัญญัติไว้ว่า สมาชิกวุฒิสภานี้ให้ประชาชนสภาฯ เลือกตั้ง อันนี้และเป็น
 ประชาธิปไตยคือประชาชนมีส่วนร่วมเสียงในการเลือกผู้แทนของเขามาบริหารบ้านเมือง มา
 ออกกฎหมายปกครองบ้านเมืองทั้งสองสภา มีสมาชิกท่านหนึ่งกล่าวว่าการให้รัฐธรรมนูญ
 ปี ๒๔๘๘ บัญญัติเช่นนี้ก็ให้ผู้แทนเลือกกันเป็นสมาชิกวุฒิสภา ทำให้เกิดรัฐประหาร
 มันก็ไม่ใช่อันตราย ไม่ได้เกิดเพราะเหตุนี้ใคร ๆ ก็ยอมรับ แต่ข้าพเจ้าว่าการที่ให้อำนาจ
 พระมหากษัตริย์มาทรงแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภานี้ และอาจเกิดปฏิวัติขึ้นได้เมื่อเป็นการขัดแย้ง
 อำนาจของปวงชนชาวไทยไปถวายให้แก่พระมหากษัตริย์ ซึ่งความจริงสมาชิกสภาว่า

รัฐธรรมนุญบางท่านก็อภิปรายว่าเป็นการถวายอำนาจพระมหากษัตริย์ ท่านว่าเพื่อ
 ประสานสามัคคีระหว่างรัฐบาลกับพระมหากษัตริย์ โดยอ้างเหตุการณ์ที่ล่วงมาแล้ว เป็น พยาน
 แต่ขอให้สภาฯ นี้ ได้ วิจารณ์ว่าในระยะนี้หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองเพียงเล็กน้อย
 เพียง ๒-๓ ปี ไม่มีปัญหาว่าพระมหากษัตริย์กับประชาชนและรัฐบาลจะขัดแย้งในบางกรณี
 แต่ว่าเมื่อเหตุการณ์ที่ล่วงผ่านไป นาน แล้ว ดังสืบ ๆ ไปเช่นนี้ การขัดแย้งระหว่าง
 พระมหากษัตริย์ กับ รัฐบาล หรือประชาชนของพระองค์นั้นก็ย่อมจะจืดจางไป เพราะว่า
 พระมหากษัตริย์ ย่อม ทรง ระลึกถึงว่าอำนาจอธิปไตยนั้นพระองค์พระราชทานให้แก่ประชาชน
 ชาวไทยโดยสมบูรณ์แล้ว การขัดแย้งกันก็อาจไม่มีจนอย่างแตกหักเหมือนในขณะนั้น เมื่อ
 เป็น เช่น นั้นจึงไม่มีความจำเป็นอันใดที่จะถวายอำนาจให้พระมหากษัตริย์เพื่อประสานหรือเพื่อ
 เชื่อมความสัมพันธระหว่างพระมหากษัตริย์กับประชาชนของพระองค์ ท่านสมาชิกสภาฯ ว่าง ๆ
 ท่านรับเหมือนกันว่าในการอภิปรายร่าง รัฐธรรมนุญหรือในการร่าง รัฐธรรมนุญนั้นได้มีการ
 เกยกัน ที่จะให้อำนาจพระมหากษัตริย์ ทรงเลือกตั้งวุฒิสมาชิก ไปเป็นเพียงชั่วคราว จึงจะให้
 ประชาชนได้ใช้สิทธิในภายหลัง ขอให้คิดต่อไปข้างหน้าอาจแก้ รัฐธรรมนุญให้เต็มผลใน
 ลักษณะที่ว่า ประชาชนได้มีสิทธิเสียงในการแต่งตั้งหรือในการเลือกตั้งวุฒิสมาชิก แต่เรา
 จะรอถึงเวลานั้น ก็อีกสิบปี อีกทศวรรษ พวกเราในอาจตายไปแล้วก็ได้ จะไม่มีโอกาสแต่งตั้ง
 วุฒิสมาชิกได้เลย ข้าพเจ้า ขอ คิด คำน ใน รัฐ ธรรม นุญฉบับนี้ คือ ที่ สำคัญที่สุดคือการ
 การถวายอำนาจให้พระมหากษัตริย์ คือในการแต่งตั้งวุฒิสมาชิกเป็นข้อสำคัญที่สุด ในการ
 คำนของข้าพเจ้า และ ข้าพเจ้าไม่สามารถจะรับรองให้ รัฐธรรมนุญนี้ผ่านไปได้ ข้าพเจ้า
 รู้สึกว่าถ้าหากว่าข้าพเจ้า รับรองแล้วก็จะได้เช่นข้อว่าเป็นการทรยศต่อประชาชนในฐานะที่มอบ
 อำนาจปวงชนให้แก่พระมหากษัตริย์

ได้มีสมาชิกสภาฯ ว่าง ๆ ท่านกล่าวว่า ถ้าให้ราษฎรเลือกตั้งแล้วเวลานี้
 ราษฎรของเรามีการศึกษาขึ้นอีก ยังไม่ค่อยสนใจในเรื่องการเมือง แต่ว่าถ้าหากว่าเรา
 เขียน รัฐธรรมนุญในลักษณะที่ให้ประชาชนมีความรู้ ได้เลือกตั้งวุฒิสมาชิกแล้วอย่างนี้ รัฐธรรม
 นุญมี ๒๔๘๘ ได้เปิดช่องไว้ในการเลือกตั้งนั้น ก็ยอมทำได้ จึงอยู่ถ้าหากว่าจะให้ประชาชน
 ได้เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา อำนาจของวุฒิสภาจะตั้งมีสูงกว่า จะต้องมากกว่า ข้าพเจ้า
 ไม่เถียง แต่เวลานี้เป็นเรื่องของประชาธิปไตย ถ้าท่านให้ประชาชนได้เลือกตั้งผู้แทนของ

เขาทั้งสองสภา อำนาจอาจเปลี่ยนแปลงไปยังอย่างไรก็ได้ แต่ว่าอำนาจในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถึงแม้ว่าประชาชนไม่ได้เลือกตั้งผู้แทนซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภา แต่อำนาจของวุฒิสภานั้นก็ใหญ่หลวง จริงอยู่อำนาจนี้เทียบกันดูเผิน ๆ ก็อำนาจของสภาขุนนางในอังกฤษแล้ว อำนาจของวุฒิสภาของเราจะน้อยกว่าในเรื่องการยับยั้งกฎหมาย แต่ที่มาคิดกันตั้งที่ชาวเขาได้เวียนแล้ว คือสภาขุนนางพระมหากษัตริย์ไม่ได้เกี่ยวข้อง แต่ว่าสภาขุนนางของเราพระมหากษัตริย์มาเกี่ยวข้องอย่างเต็มภาคภูมิ การยับยั้งกฎหมายก็เช่นเดียวกัน ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว อำนาจยับยั้งมีได้กว้างใหญ่ไพศาลเหมือนอย่างนี้ แต่ฉบับนี้ในร่างนั้นอำนาจยับยั้งนอกจากกฎหมายเกี่ยวกับการเงินแล้วมีถึง ๑ ปี ท่านบอกว่าเป็นผลที่สุดอำนาจนั้นตกอยู่แก่ประชาชน ประชาชนเป็นคนตัดสินใจ แต่ขอให้ระลึกดูว่าใน ๒ แรกนั้น ถ้าประชาชนซึ่งเป็นรัฐบาลต้องการจะมีกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง ซึ่งเปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่ หรือเปลี่ยนแปลงสถาบันซึ่งผิดแปลกไปจากที่เป็นอยู่บางประการ ใน ๑ ปีแรกอาจถูกยับยั้งไม่ให้ทำได้ และในปีที่ ๔ เมื่อเริ่มต้นปีที่ ๔ วุฒิสภาเกิดขึ้น ยับยั้งกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งซึ่งรัฐบาลเห็นว่า หรือซึ่งผู้แทนราษฎรเห็นว่า เป็นกฎหมายที่จำเป็นเพื่อความก้าวหน้ารุ่งเรืองของประเทศชาติ แต่เมื่อเข้าไปขัดกับประโยชน์ของสมาชิกวุฒิสภาเข้า หรือไปขัดกับความเห็นของสภาเข้า กฎหมายฉบับนั้นจะตกไปไม่มีปัญหา จนกว่าจะมีการเลือกตั้งขึ้นมาใหม่ และการเลือกตั้งเข้ามาใหม่ และการเลือกตั้งเข้ามาใหม่ นั้นก็ไม่หมายความว่าสภาชุดนั้นจะไม่กลับเข้ามาโดยไม่เต็มสมัยรุ่น ที่นั่นมาถึงอำนาจวิเศษของพระมหากษัตริย์ มีสมาชิกหลายท่านได้ขงใจ และสมาชิกสภาว่าง ๆ ก็ไม่สามารถจะอธิบายให้แจ่มแจ้งได้ว่าอำนาจสุดท้ายเป็นของประชาชน ท่านบอกว่าวุฒิสภาซึ่งนั้นไม่ได้เป็นผู้แทนของพระมหากษัตริย์ แต่เป็นผู้แทนของปวงชน แต่อย่าลืมว่าท่านเหล่านั้นได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ แต่งตั้ง ถ้าพระมหากษัตริย์ยับยั้งแล้ว ท่านจะต้องถือว่าท่านไม่อาจขัดกระแสพระบรมราชโองการ ซึ่งสภาอาจเคยได้ยินได้ฟังท่านสมาชิกวุฒิสภา กล่าวเช่นนั้น จึงไม่มีปัญหาอันใดว่าอำนาจวิเศษของพระมหากษัตริย์นั้นย่อมสำเร็จเด็ดขาดโดยบริบูรณ์ ถ้าหากว่ามีการขัดแย้งกัน ท่านประธาน ๆ สำหรับหมวดที่ห้าด้วยอำนาจนิติบัญญัติกับบัญญัติในราว ๒๐ มาตรา ซึ่งเป็นหมวดที่ใหญ่ที่สุดในรัฐธรรมนูญฉบับนี้

ในข้อปลักยอชนัน ความเห็นของข้าพเจ้าก็ไม่ตรงกับความเห็นของสภาว่างรัฐธรรมนุญอยู่หลายประการ เป็นต้นว่าข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับสภาว่างรัฐธรรมนุญที่ได้บัญญัติกฎหมายเลือกตั้งไว้อย่างกว้างขวางในรัฐธรรมนุญฉบับนี้ ความจริงคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น ควรจะไปอยู่ในกฎหมายเลือกตั้ง ซึ่งสามารถที่จะตัดแปลงแก้ไขได้ตามกาลสมัย โดยไม่ยากนัก แต่เมื่อบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนุญฉบับนี้แล้ว การแก้ไขซึ่งเป็นไปโดยยากจะทำให้ไม่สามารถจะแก้ไขได้ทั้งหมดนี้ เป็นต้นว่าการรวมเขตจังหวัดก๊ก การกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือการกำหนดความรู้ของบุคคลผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรก็ ท่านบัญญัติไว้แล้วกับบัญญัติไว้ในทางที่ต่างที่สุดเพื่อเปิดโอกาส คล้าย ๆ เป็นโอกาสให้ผู้ที่ไม่มีความรู้หรือจนครวมคสามัญได้เป็นผู้แทน ซึ่งกรมชองได้ว่าชอนเพื่อให้ประชาธิปไตยเป็นไปโดยกว้างขวาง แต่สรวายในการเขียนอย่างนี้เกิดขึ้นอย่างทสมำวิชาจังหวัดพิษณุโลกได้กล่าวไว้ คือได้คำนึงถึงวุฒิ ไม่คำนึงถึงคุณวุฒิผู้แทนราษฎร ความจริงนั้นเมื่อผลหลายประการที่ตองคำนึงถึงคุณวุฒิด้วยเหมือนกัน ถ้าคำนึงถึงวุฒิแล้วต่อไปข้างหน้าถ้าหากว่า มีผู้ที่ ทรงคุณวุฒิ เบื่อหน่ายในการที่จะมาเป็นผู้แทนราษฎร สภาก็จะอลเวง และประชาธิปไตยจะเสื่อมทรามลง ในเรื่องสิทธิบียงของสมาชิกวุฒิสภานั้น ตามมาตรา ๑๒๓ ถ้าหากว่าวุฒิสภาไม่เห็นชอบด้วยในร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนเห็นชอบแล้วจะต้องมีการทวงของแต่ละสภามาประชุมร่วมกัน ซึ่งก็เป็นไปตามความตั้งใจหรือเจตนำงานของวุฒิสภาท่านหนึ่งซึ่งเคยเสนอในรัฐสภา และได้เป็นอันตงไป ตามว่ำ มาตรา ๑๒๓ นี้ ในบางกรณีอาจเกิดร่างพระราชบัญญัติฉบับเดียว ๓ ร่าง คือของสภาผู้แทน ๑ ร่าง ของวุฒิสภา ๑ ร่าง และของกรรมาการสภาเลือกตงอีก ๑ ร่าง ถ้าสภาใดสภาหนึ่งไม่เห็นด้วย ร่างพระราชบัญญัตินั้นตงไปทันที และถุกขมยงบหนึ่งถ้าไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเมืองแล้วไม่มีปัญหา ถ้าวุฒิสภาไม่เห็นด้วยแล้วในร่าง พระราช บัญญัติใด ๑๖ เปอร์เซ็นต์ ร่างพระราชบัญญัตินั้นจะตงตงไป และตงไปเป็นเวลา ๓ ปีซึ่งสภาไม่สามารถจะออกกฎหมาย คือผู้แทนของปวงชนไม่สามารถจะมกกฎหมายที่ตนเห็นดีเห็นชอบได้ตามที่ควรตามเจตนำงานของประชาชน นั้นมาถึงบทว่าตงด้วยการเปิดอภิปรายทั่วไป ในการลงมติไว้กว้างใจหรือไม่ไว้กว้างใจก็เป็นทีที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ในการเปิดอภิปรายไม่ไว้กว้างใจนั้นเป็นเรื่องของสภาผู้แทน คือสภาผู้แทนจะลงมติหรือจะไว้กว้างใจหรือไม่ไว้กว้างใจนั้นอยู่ที่สภา

ผู้แทนสภาเดียว แต่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนให้ดูคล้ายมีโอกาสอภิปรายด้วย อภิปรายคนละที ซึ่งเป็นการเสียเวลา ต้องการจะอภิปรายก็ควรร่วมกันอภิปรายในรัฐสภา แต่ความจริงไม่มีเหตุผลที่จะอภิปราย ที่อภิปรายแล้วลงมติไม่ได้ไม่มีเหตุผลประการใดเลย

ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า ไม่สามารถจะรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้โดยเหตุผลที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งวุฒิสมาชิก และที่เรียนสถานก็คือว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน ไม่ใช่การปกครองแบบกึ่งตุลย์ ๔ ไม่ใช่การปกครองแบบเลกทาสประชาธิปไตย ประชาธิปไตยอยู่ที่ประชาชนถ้าเราให้อำนาจพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งวุฒิสมาชิกแล้ว การปกครองระบอบนี้ไม่ใช่การปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชนโดยเฉพาะ....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ขอให้สภาสนับสนุนก่อนแล้วจึงชี้แจง ผู้ใดจะสนับสนุน

พลโท พระยาอภัยสงคราม (สมาชิกวุฒิสภา) : ข้าพเจ้าได้ฟังฝ่ายค้าน ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องกันแล้ว ข้าพเจ้าก็มีความคิดเห็นที่จะสนับสนุนได้เหมือนกัน เหตุที่ท่านจึงจะกล่าวได้แต่ฝ่ายเดียว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอชี้แจงบ้าง คือการที่ร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมา ก็เป็นที่มาของเดียวกันกับคือคล้าย ๆ กันว่าเราจะเล่นฟุตบอล เราก็จำเป็นต้องวางกติกาไว้ เมื่อใดวางกติกาลงไปแล้ว เราก็เล่นกันตามกติกาที่มีอยู่นั้น อันนั้นอันใดก็เป็นไปในทางเดียวกัน อันนั้นก็แปลว่าเราวางรัฐธรรมนูญแล้วก็ปรึกษากันว่าร่างรัฐธรรมนูญเราจะเอาหรือไม่เอา เมื่อใดกล่าวถึงสิ่งที่เป็นปัญหาที่พูดกันมากในขณะนี้ก็คืออำนาจ อำนาจที่ถวายแด่องค์พระมหากษัตริย์นั้น ข้าพเจ้าก็ไม่คิดว่ามันจะมากไปหรือน้อยไป หรืออย่างไรอย่างหนึ่งมันก็แล้วแต่จะว่ากันอย่างไร หรือจะตกลงกันในทันทีอย่างไร ว่าจะตกลงมาก ๆ เอาอย่างนั้นเอาอย่างนั้น เช่นมันก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าหากว่าจะตกลงกันอย่างไรก็ต้องถือว่าอย่างน้อยเป็นประชาธิปไตย ประชาธิปไตยในระบอบการปกครองที่พระมหากษัตริย์ คราวนี้ข้าพเจ้าขอจะเรียนถึงปัญหา คือว่าดูเหมือนจะยืนยันกันหนักหนาทีเดียวว่าประชาธิปไตยนั้นคืออำนาจของประชาชน อะไร ๆ ก็ประชาชนทั้งนั้น ในขณะนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ได้เถียงว่าอะไร หากว่าประชาชนจะตกลงกันวางกติกาว่าถวายอำนาจแก่พระมหากษัตริย์อย่างนั้นไม่ใช่หรือ หรือจะเรียกว่าไม่เป็นประชาธิปไตย

เขนนหรือ ที่เรากลงกันคือว่าผู้แทนที่มาประชุม ในรัฐสภาแห่งชาติซึ่งได้รับมอบอำนาจมาจากประชาชนแล้วก็ตกลงวางกติกาว่าอย่างไร ก็ถ้อยกษานะไม่เป็นประชาธิปไตย หรือเหมือนอย่างในบ้านข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของบ้าน ข้าพเจ้าจะให้คนใดคนหนึ่งไปทำอะไร แทนข้าพเจ้าจะได้ไหม ถ้าทำได้ฉันใด การที่จะถวายอำนาจแก่พระมหากษัตริย์ให้เสด็จสมาชิกวุฒิสภาก็ได้เช่นนั้น และข้าพเจ้าอยากจะกล่าวต่อไปอีกว่า มีความจำเป็นที่จะต้องพึงเสียประชาชนว่าทำให้ อำนาจมานานเขาว่ากระไรบ้าง ถ้าหากเราจะพิจารณาตามเหตุที่เป็นมาแล้ว ไม่ตองช่างที่โทษนหรือที่ เราปฏิบัติกันมาแล้วในระบอบประชาธิปไตย เท่าที่เป็นมาแล้ว ว่าการที่จะให้มีแต่ผู้แทนซึ่งประชาชนเลือกมาแต่ฝ่ายเดียวมันได้เกิดมีผลดีผลร้ายอย่างไรเช่นบ้างหรือเปล่า จะเห็นได้ว่าในไม่นานมานี้ก็มีผลร้ายอยู่มากเหมือนกัน ผลดีก็มาก ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่าปล่อยไปแต่ฝ่ายเดียวไม่มีอะไรที่จะยับยั้งคั้นเขาหาทางสายกลางไว้บ้าง สิ่งที่จะปฏิบัติหรือที่ทำไปนั้นก็จะหนักเกินไป ซึ่งอาจเป็นผลร้ายแก่ประเทศชาติซึ่งไม่ใช่สนามสำหรับที่จะทดลอง จำเป็นจะต้องให้มีผู้ ที่วิชาชำนาญหรือผู้ ที่ได้ผ่านงานการมา มาก ๆ แล้ว ได้มาเป็นผู้เห็นจริงไว้บ้าง และวิธีการที่จะเลือกบุคคลเหล่านี้ถ้าหากว่าปวงชนซึ่งให้อำนาจมานั้นจะถวายแก่พระมหากษัตริย์เป็นผู้เลือกแล้วจะไม่เป็นประชาธิปไตยได้อย่างไร ดูเหมือนว่าการที่เลือกสมาชิกวุฒิสภาโดยพระมหากษัตริย์นั้นจะเข้ามาเป็นอันดับรายชื่อเรียงต่อระบอบประชาธิปไตยนี้เสียเหลือเกินทีเดียว ท่านเป็นห่วงเป็นใยอยู่มาก เพราะว่าเขาเอาอำนาจไปให้พระมหากษัตริย์และเป็นเพราะพระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ แต่งตั้งมา มีหน้าขาท่านยังขบแข็งบอกว่าจะขอให้พึงเสียสมาชิกวุฒิสภาในปัจจุบันนี้เถอะว่าเป็นอย่างไร คล้าย ๆ กับว่าเราไม่ได้ถือตัวว่าเป็นผู้แทนปวงชน ถือตัวว่าเป็นผู้แทนพระมหากษัตริย์ ขอนสำหรับตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าขอปฏิเสธอย่างเด็ดขาดและไม่ได้รับพดลิต่างที่ท่านกล่าวมานั้นเสีย แล้วผู้ที่ได้ผ่านการงานมาแล้วเช่นนี้ยกย่องจะไม่ผ่านคำปฏิญาณที่ปฏิญาณไว้ต่อสภาเมื่อเวลาที่เข้าเป็นสมาชิกกัน ในเรื่องที่จะพิจารณากฎหมายร่วมกันก็ดี มีกรรมวิธีการไปพิจารณาทุก การที่จะออกกฎหมายก็ดี รวมถึงใจความที่ท่านเห็นว่าจะอะไร ๆ ก็ดี ถ้าหากว่าทางสภาผู้แทนออกไปแล้วจะกัทางสมาชิกวุฒิสภาไม่เห็นด้วยแล้วก็เป็นอันตกไปแล้วทั้งสิ้น อันนั้นแทนที่จะเห็นว่าเป็นผลดี

ท่านกลับเห็นทางง่าย ข้าพเจ้าเห็นตรงกันข้าม ข้าพเจ้าเห็นว่าอาจมีผลดีเพราะเหตุ
 ว่าสถานเมื่อมารวมกันแล้วก็เป็นปรีชาราชการเพ่งให้ประเทศชาติเจริญ และเพื่อให้
 กฎหมายออกไปที่สุดที่จะออกได้ ไม่ใช่มาคอยขัดแย้งกัน ถ้าชนต้นที่แรกท่านอ้างมานั้น
 เป็นผู้แทนราษฎร ฝ่ายนี้เป็นผู้แทนพระมหากษัตริย์ชนต้นด้วยวิธีต่างแง่เลยก่อนแล้ว
 ทำไม่ท่านไม่ตั้งแง่ความปรองดองสามัคคีที่จะให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าบ้างเล่า ทำไม
 ปรีชาหารหรือหรือตั้งกรมวิชาการร่วมกันพิจารณากฎหมายก็ได้ผลดีที่สุดที่เป็นไปได้ แล้ว
 ถ้าหากว่าทุกคนเป็นผู้ที่ไม่ได้เจตนาร้ายจนเหลือเกิน แล้วทำไมถึงจะไขว่ไขว่ไปในทางที่จะให้
 ผลประโยชน์ของประชาชนนั้นเสียไปและผู้ที่ทำเช่นนั้น จะสมควรเข้ามาเป็น สมาชิก อุดมศึกษา
 ด้วยหรือ อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าเห็นว่าการที่สภาร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าดีมากทีเดียวอยู่ในสายกลางแล้ว สมควรที่จะรีบไว้ได้ และถ้าหากว่าเราเชื่อว่าเรา
 จะต้องพึงเสียประชาชนแล้วเราก็ควรพึงเสียหนังสือพิมพ์ ที่ประชาชนระบายออกในขณะ
 นี้ด้วยว่าเรามีความเห็นว่ามีผู้แทนของเราบางคนนั้นเป็นอย่างไร

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ขอให้สภาร่างรัฐธรรมนูญแข็งแรงก่อน . เจ้าพระยา
 ศิริธรรมาธิเบศ

เจ้าพระยาศิริธรรมาธิเบศ (สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ในปัญหาที่ว่า ให้
 พระมหากษัตริย์ทรงเลือกตั้งผู้แทนเป็นปัญหาซึ่งได้เถียงและขัดแย้งกัน ไม่ใช่สมาชิก
 แม้ในรัฐมนษตรีจะกำหนดกันข้ขัดแย้งกัน คือคนหนึ่งเมื่อดานสนับสนุนว่า เป็นการดีนัก
 ที่พระมหากษัตริย์แต่งตั้ง และอีกผู้หนึ่งพระมหากษัตริย์ ซึ่งสมควรที่จะได้ชื่อว่าเป็นผู้มนตรี
 ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาว่านั่นเราโดยนรัฐมนตรีของพระบาทสมเด็จพระเจ้า
 อยู่หัวเหมือนกัน คืออีกท่านหนึ่งซึ่งท่านบอกว่า เราโดยอำนาจให้พระมหากษัตริย์เกินไป
 เสียแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ทนอยู่ไม่ได้ขอขแรงให้ท่าน ๆ จะเชื่อหรือไม่เชื่อแล้วแต่ใจ
 ปัญหาเริ่มแรกท่านรัฐมนตรีผู้ใดเริ่มอารัมภบทว่า เราควรจะมีสภาเดียว เขาเถอะมี ๒ สภา
 ไม่ว่าข้าพเจ้าว่าดีเหมือนกันไม่ต้องเถียงว่าสภาไหน เรื่องสภาเดียวหรือ ๒ สภามีสมาชิก
 หลายคนที่เห็นฟังคำอภิปรายของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้านัดที่จะได้เสมอว่าสภาเดียวดี
 หรือ ๒ สภาดี แต่ท่านยกปัญหาว่าเราเคยยอมรับมี ๒ สภาเป็นต้น เพราะทั้งโลก
 ถ้าจะนับว่าสภาเดียวมีน้อย หลายต่อหลายประเทศยกจะมี ๒ สภา เพื่อจะมีให้เสีย

เวลาของรัฐ รัฐมี ๒ สภาแล้วเราก็มีสถาบันของ ๒ สภานั้น เวลาซึ่งรับตราบัว
 ของ ๒ สภานั้น ก็แต่ละสมาชิกของ ๒ สภานั้นท่านจะให้ราษฎรเลือกตั้งอย่างเดียวกันชั้นต้น
 ก็ไม่ได้ แล้วสองสภานั้นท่านจะให้ราษฎรเลือกตั้งอย่างเดียวกัน ชั้นต้นก็ได้เสียแล้วไม่ว่า
 ที่ไหน ๆ คือว่าถ้ามีสองสภาแล้ววิธีการเลือกตั้งของสภาล่างหรือสภาผู้แทนนั้นเป็นอีกอย่าง
 หนึ่ง การเลือกตั้งของสภาสูงหรือวุฒิสภานั้นก็เป็นชั้นต้นอีกอย่างหนึ่ง คือมีการ
 เลือกตั้งกันสองชั้น นี้นานอย่างนี้ข้าพเจ้าขอขอบให้ท่านวินิจฉัยว่า ท่านจะเอาอย่างไร ถ้า
 เราไม่มอบให้พระมหากษัตริย์ซึ่งตามมาตรา ๓ ได้บัญญัติไว้ว่า พระมหากษัตริย์นั้นทรง
 เป็นพระประมุขทรงใช้อำนาจอธิปไตยแทนปวงชนชาวไทย ถ้าเช่นนั้นถ้าเราไม่มอบให้พระ-
 มหากษัตริย์ใช้อำนาจแทนปวงชนให้พระองค์ทรงเลือกสมาชิกวุฒิสภาแล้ว ท่านจะเอาใคร
 เป็นผู้เลือกตั้ง วาษฎรทุกจังหวัดจะเป็นผู้เลือกสมาชิกวุฒิสภาทั้งร้อยคนเช่นนั้นจะเลือก
 ได้หรือ ท่านก็ต้องตั้งองค์การมาขึ้นหนึ่งซึ่งเป็นเรียงสองชั้น ท่านดูซิเราจะต้องมีสักเท่าไรของ
 ผู้แทนตำบลซึ่งเราให้ปกครองมาแล้ว ท่านจะชอบหรือที่จะให้ผู้แทนตำบลเลือกวุฒิสภากับที่
 ท่านจะให้พระมหากษัตริย์ทรงเลือกอย่างไรจะดีกว่ากัน ขอให้ท่านทำใจให้เป็นกลาง ๆ
 เถอะท่าน เราจะดูกันอย่างไร ที่ว่าพระมหากษัตริย์ทรงเลือกสมาชิกวุฒิสภานั้นเพราะว่า
 อำนาจนั้นมาจากปวงชนนั้นใครว่า ท่านอ้างประเทศอังกฤษ ข้าพเจ้าก็มีความยินดีเพราะ
 ว่าข้าพเจ้าก็เป็นนักเรียนอังกฤษมา และได้ศึกษารัฐธรรมนูญของประเทศอังกฤษมา ซึ่ง
 นับว่าประเทศอังกฤษนั้นเป็นแม่ของประชาธิปไตยซึ่งเขานับถือกันเป็นชาติสำคัญ ถ้าสภา
 ล่างนั้นเลือกด้วยราษฎรก็เหมือนอย่างของเขาที่บอชอยู่ อย่างนั้นก็ว่าเป็นประชาธิปไตยแล้ว
 ส่วนสภาสูงนั้นจะเทียบแล้วขอให้ท่านดูเฮาส์ ลอร์ดของอังกฤษนั้นว่าเป็นประชาธิปไตย
 อันดี ในสภาทั้งสองนั้นใครเป็นสมาชิก ก็มีพระยุพราชควานพวันซ์และพวกพวันซ์ต่าง ๆ
 เป็นพระยุพราชโดยกำเนิดมานั่งในสภาสูงได้ มีพระชนม์ได้ ๑๓ ปี อย่างนี้เรียกว่าการเมือง
 ซึ่งได้สืบทอดของเขามา อย่างนี้เป็นประชาธิปไตยหรือ การเมืองของเขามีสองชนิด
 ลูกก็สืบทอดการเมืองได้ เขาเขามานั่งแล้วยังมียุพราชมานั่งในสภาสูงอีก และอย่างที่ท่านพูด
 ถูกต้อง ลอร์ดลอร์ดดี คือว่าขุนนางที่พระมหากษัตริย์ทรงตั้งขึ้นมาตลอดชีวิตก็พวกหนึ่ง
 ท่านดูซิมีหลายพวก แล้วพวกเหล่านั้นขี้ได้ตลอดชีวิต ถ้าสภาของเรา ๆ เติบโตถนัดกว่า
 อังกฤษ ข้าพเจ้าเป็นนักเรียนอังกฤษแต่ไม่จำเป็นที่ต้องเอาแบบอังกฤษมาทุกตัวอักษร เรา

ขอแต่บ่ท่ ไม้ไช้อตบ่ท่ ท่านดูคุณสมชากัพระมหากษัตริย์เสือกตง ๒ ปีแล้ว พุท ๓ บ่มีกา
 เบ็ลย่นใหม่ น่เวาเดินไกลกว่าอังกฤษเสือก เราเป็นประชาธิปไตยมากกว่า เราข่มรอง
 ถ่าคนไหนไม้ตพระมหากษัตริย์ชาจะเสือกตงใหม่ทุก ๓ ปี. แต่อังกฤษตลอดชีวิต แล้วข่มมี
 สิบตระกูลกันไต่ น่หรือท่านว่าเราไม้เป็นประชาธิปไตย ถ่าอังกฤษเป็นประชาธิปไตยเวายัง
 จะเป็นประชาธิปไตยย่งกว่า ถ่าพุดกันไชอนัน การท่ท่านว่ารัฐธรรมนุญ ๒๔๗๗ ให้มี
 องค์การท่ให้ราษฎรเสือกตงสมชากัพุดมสภา ท่านดูขิมชากัพุดมสภา ข่าพเจ้าไม้อยาก
 จะกล่าวอะไรมาก เพราะข่าพเจ้าสมคร่เหมือนกันไต่ ๗๓ เขาตองการ ๗๐ ไต่ ๗๓ ซึ่ง
 รัฐเส็กเกียรติยศท่สุดไต่ ๗๓ ถ่าข่าพเจ้าได้เสือกไกลไปกว่านั้นแล้วข่าพเจ้าก็ค้งไม้อยาก
 อย่างเพือนข่าพเจ้าคนหน่งท่เป็นนักเลงท่ลาออกซ่งนงอยท่น ไม้จำเป็นตองบอก ท่านดู
 พระมหากษัตริย์ท่เสือกกันไต่คนควมรู้ควมข่านาญอย่างไร พุดมสภาของท่านท่ว่าตหน่ง
 หนามาเทียบกัท่านคนตอคน.....

(สมาชิกลงในท่ประชุมปรบมือ)

นายเน่น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ท่านเปรียบเทียบพุดมสภาไม้ชอบ เป็นการ
 ไม้ชอบ เขามาแก้ตัวไม้ไต่

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ข่าพเจ้าย่นแล้ว คี้อว่าอย่างนั้น ไนการอภิปราย
 ในท่ประชุมนี้ คี้อเราจะต้องมีอะไรเส็กอย่างหน่งคี้อตตท่น เหมือนอย่างคนอื่นเขาตตท่นพ้งเขา
 ข่าพเจ้าอยากจะขอให้ท่ประชุมว่าอย่างนั้น เขาจะเข้าใจแล้ว

พระยาโหลเวนนิภนตรี (สมาชิกลงมิลกา) : เพราะเหตุว่าแก้คำกล่าวหาอีกฝ่าย
 หน่งนั้น พุดมสภาไม้รูเรื่อง เพราะฉะนั้นอยู่ในประเด็นแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ขอบใจ เจริญแข็งแรงต้อไปไต่

เจ้าพระยาศรีธรรมราชเบส (สมาชิกลงสภาว่ารัฐธรรมนุญ) : เมื่อจะไม้ให้ข่าพเจ้า
 พุด ข่าพเจ้าย่นคั้นน่น แต่ว่าท่านท่งหลายข่าพเจ้าเชื่อว่าอีกหลายคนนะท่าน สมาชิกลง
 ท่ง ๒๐๐ อดมิลกาและสภาผู้แทนมีหลายคนท่จะพ้งข่าพเจ้าพุด เมื่อท่านไม้อยากพ้งข่าพเจ้า
 กัเส็กใจและข่าพเจ้าก็ไม้อยากจะพุด แต่เมื่อให้ข่าพเจ้าพุด ก็ตองให้โอกาสข่าพเจ้าพุด
 บางซี ไม้ไช้อว่าข่าพเจ้าพุดท่งค้ง เมื่อมีไหมข้อขแข็งแล้วจะมข้อเปรียบเทียบให้เห็นไต่

อย่างไร ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว ไม่ให้พระมหากษัตริย์ทรงเลือกตั้งกษัตริย์เป็นพระราชบิดาโดยได้
โดยเทียบตามหลักของอังกฤษซึ่งไม่เลือกตั้งทั้งหมดด้วยซ้ำไป เขาเป็นพระราชบิดาโดยเราก็ค
เป็นพระราชบิดาโดยได้ เรายังระบอบพระราชบิดาโดยมาตั้งแต่ ๑๔๗๕ ได้เพียง ๑๒ ปีเท่านั้นเอง
เราจะเร่งให้เร็ววันนั้นจะไปไหนหรือท่าน เรายังค่อย ๆ เปลี่ยนมานั้นแหละข้าพเจ้าว่าดีแล้ว
พ.ศ. ๑๘๗๕ เราได้รัฐธรรมนูญนั้นเป็นของถูกต้องที่สภาเดียวและมีสองประเภท ประเภท
สองนั้นพระมหากษัตริย์เป็นผู้ทรงตั้งและอีกครึ่งหนึ่งราษฎรเลือกตั้ง นี่เป็นเริ่มแรก ที่ไหน ๆ
เขาก็ทำกันอย่างนี้ คือให้สภาผู้แทนเลือกโดยราษฎรทั้งหมด แต่สภาสูงนั้นจะมอบให้
พระมหากษัตริย์เลือกและประชาชนอีกครึ่งหนึ่ง ก็เปลี่ยนกันไม่เหมาะสำหรับพระราชบิดา
สภาล่างนั้นราษฎรเลือกทั้งหมด และสภาสูงนั้นถวายให้พระมหากษัตริย์เลือกมาทั้งหมด ซึ่ง
เป็นการใช้อำนาจแทนปวงชนนั่นเอง ท่านไปสงสัยว่าถ้าพระมหากษัตริย์เลือกแล้วเป็นพวก
ของพระมหากษัตริย์ ท่านไม่ควรคิดอย่างนั้นเลย แล้วท่านดูเหมือนว่าพวกเราสมาชิก
วุฒิสภาไม่ใช่ประชาชนกระนั้นหรือ ตามรัฐธรรมนูญเขียนไว้เราแทนปวงชนอย่างไร
รัฐธรรมนูญเดิมที่ ประเทศอังกฤษเขาก็ถ้อยอย่างนั้นเหมือนกัน เขายังรำกว่าเราที่เขา
ตีบรรดกันไว้ เขายังเป็นผู้แทนปวงชนได้โดยนัยแห่งกฎหมาย อำนาจวุฒิสภาถ้าจะ
เทียบตามนั้น ท่านสมาชิกซึ่งเป็นรัฐมนตรีกล่าวถึงอำนาจของสภาสูงของอังกฤษก็จะเขียน
ได้ว่าอำนาจสภาสูงของอังกฤษนั้น กว้างขวางกว่าของเรามากนัก นอกจากจะรับข
กฎหมายได้ถึง ๒ ปี หรือกว่านั้นจนไปแล้ว เขายังรับอำนาจออกกฎหมาย ริเริ่มออก
กฎหมายที่มาจาก เฮาส์ ออฟ ลอร์ด อีกก็ได้ และเขามีกฎหมายอย่างกว้างขวาง ส่วนของว
นั้นมีอำนาจเพียงแต่ยับยั้งเท่านั้นเอง แล้วการไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจอยู่ในสภาผู้แทน
ราษฎรตามที่รัฐธรรมนูญใหม่ที่ได้มอบหมายให้แล้ว ส่วนอำนาจในที่สุดที่ผู้ซึ่งใจสงสัย
ข้าพเจ้าได้อภิปรายในวันนี้ศการอภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าได้บอกว่อำนาจสูงสุดในที่สุด
ก็อยู่ที่สภาผู้แทน นี่ก็เป็นของจริง เพราะเหตุว่ากฎหมายใดซึ่งวุฒิสภายับยั้งเมื่อลงมา
ข้างล่าง ถ้าข้างล่างยืนยันด้วยเสียงเกินกว่าครึ่งแล้วก็ผ่านไป ข้าพเจ้าไม่ได้อธิก
ด้วยอย่างไกล เรื่องเพิ่มเติมคนผู้แทนซึ่งใคร ๆ ก็รู้ วุฒิสภาฟังเสียงประชาชนมาก
ยับยั้งกฎหมายที่เพิ่มเติมคนให้ผู้แทนคนละพันบาท แล้วท่านสมาชิกสภาผู้แทนและรัฐมนตรี

ได้รับเงินพันบาทหรือเปล่า คุณสกายยังงั้นแล้วท่านได้หรือเปล่า ทั้งนี้เพราะว่าคุณสกาย
 พังเสียประชาชนจึงยังบงใจ เมื่อมาถึงสภาผู้แทน สภาผู้แทนยังนับด้วยเสียงเกินกว่ากึ่ง
 หนึ่งก็ออกเป็นกฎหมายใช้ได้ นี่จะไม่เรียกว่าอำนาจสูงสุดอยู่ที่สภาผู้แทนอย่างไร เราไม่
 ว่ากระไร เรายนัดที่ท่านได้ ไม่ขอใจอะไรก็เราทำหน้าที่ของเราในทางยังงั้นแล้วใน
 เมื่อมีสภาขึ้นในทางกฎหมาย อำนาจเช่นว่านี้ในเรื่องการเงินแม้ต่อไปรัฐธรรมนูญใหม่
 ออกมาก็เหมือนกันไม่ผิดอะไรกันเลย กฎหมายนั้นจริงอยู่ แม้คุณสกายจะยังได้ ๓ ปี
 แต่ขอให้ท่านสังเกตว่า เราได้ใช้วิธีการเพิ่มขึ้นมาใหม่ว่า เมื่อมีการแก้ไขแล้วให้ตั้งกรรมา
 ธิการร่วมกันไปพิจารณา ถ้าหากว่ากรรมาธิการรายงานมาทั้งสองสภาพร้อมกันได้
 ก็ให้ผ่านไป ถ้ายังไม่ได้พร้อมกันก็ยกยบยงได้ นั่นเป็นอำนาจตามสถาปนาซึ่งมี ๒ สภา
 ชาวเราได้บอกแล้วว่าอังกฤษนั้นยังได้ถึง ๒ ปี ท่านอย่าได้คิดแต่ในแง่ร้ายเลย ขอ
 ให้คิดในแง่ดีให้มาก เพราะเหตุที่ว่าบางเรื่องสภาผู้แทนอาจพลาดพลั้งออกกฎหมายเร็ว
 เกินไป แล้วเรายังบงใจใหม่ ท่านจะคิดว่ามีดี ๆ เสมอไปก็สนใจ คุณสกายนั้นก็คิดว่าตน
 คือไม่ไกลฝั่งแล้ว อะไรควรหรือไม่ควร เราก็ต้องคิดแล้ว ก็ไม่เห็นจะต้องกลัวอะไรและ
 กฎหมายที่ยบยงมาแล้วก็มีไม่ครบที่จำเป็น ๆ และข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อร่างรัฐธรรมนูญ
 เป็นรัฐธรรมนูญอันถาวรแล้วคุณสกายก็ต้องรับผิดชอบมากขึ้น เพราะเหตุที่ว่าในเวลา
 ไม่เป็นไร บางคนบอกว่าคุณสกายยังงั้นออกไป ท่านก็ส่งกลับมากภายใน ๖ วันก็เป็นกฎหมาย
 ได้ เพราะฉะนั้นคุณสกายในการเอาใจใส่หน้าทักต้องระวังในภายหน้า คุณสกายก็จะ
 ต้องสำนึกว่าถ้ายังงั้น ๓ ปี จะต้องขงนานักดูกัน และการส่งสับนั้นต้องให้แน่นอนทีเดียว
 ถ้าสงสัยจริง ๆ ก็ต้องมาขงกันเสียก่อน นี่เป็นหลักกรรมาธิการที่จะใช้พิจารณา
 เช่นนี้ เราสงสัยไม่แน่นอนเราก็ไม่บงยง ไปบงยงทำในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งเป็นหน้าที่
 ของคุณสกายซึ่งเห็นว่าจะต้องปลงยงไป
 ท่านท่านสงสัยว่าในเรื่องพระมหากษัตริย์วิธี ที่ท่านสงสัย ท่านคิดหรือไม่ว่าใน
 ประเทศอังกฤษตรงรอย ๆ บังมาแล้วว โดนพระมหากษัตริย์ได้หรือเปล่าไม่ได้เลย ใน
 ประเทศไทยนี่ก็ตรง ซึ่งเราได้เปลี่ยนแปลงการปกครองมาเรานี้ก็ตรงในเวลา ๑๖ ปี นี้
 เราต้องคิดถึงความจริงบ้าง ที่เราจะตั้งดู กตาทเห็นว่าเป็นไปได้ มีทั้งเห็น และยังมี
 พระมหากษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญของระบอบรัฐธรรมนูญ และท่านกมทปภทษาคือว่าองคมนตรี

ที่นั่นพระกษัตริย์ การข่มขืนกัญญาเมถุนพระมหากษัตริย์ไม่สงสัยจริง ๆ หรือแน่นอนแล้ว การว่าได้นั้นจะเป็น ไปไม่ได้ และโดยเหตุพระมหากษัตริย์ องค์นี้ ซึ่งได้ศึกษาอบรม เป็น ประชากรโดยมี พระสมณชีพู่ในต่าง ประเทศมา มาก และได้ อบรม ในทาง ที่เป็น ประชากรโดยมากที่สุด จงมาใช้อำนาจข่มขืนทำใน ท่านจะต้องมีวิมลธรรมข่มขืนกว่า นิสก ถ้าใช้อำนาจข่มขืนมาก ข้าพเจ้าขอให้ท่านทราบด้วยว่าคุณวิเศษซึ่งพระมหากษัตริย์ แต่งตั้งนันทานยอมจะต้องพึงเสวยดังที่สุด และคุณวิเศษอื่นซึ่งรู้ว่าพระมหากษัตริย์ทรง แต่งตั้งแล้วซึ่งไม่กล้าที่จะข่มขืนตามพระมหากษัตริย์อีก ในเมื่อไม่จำเป็น แลว่าคุณวิเศษ นั้นได้แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไปแล้ว ท่านไม่อยากจะมาข่ม ข้าง เชื้อดี ออฟ ลอร์ด ร้อยยี่มาแล้ว มีกาวข่มขืนอะไร ก็เมื่อเป็นเช่นนี้เรื่องอย่างนี้ก็ไม่จำเป็นไปได้และ อีกอย่างหนึ่งท้าวว่า ๒ ใน ๓ นั้น ที่จะออกกฎหมายได้ในเมษพระมหากษัตริย์ โดยข่มขืน ขอลโทษด้วย ท่านไม่คิดในแง่ร้ายว่าคุณวิเศษ ซึ่งพระมหากษัตริย์ตั้งจะต้องถือว่าเป็นพวก โน้นพวกนี้ ที่จริงไม่ได้ถือว่าเป็นพวกอะไรเลย เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ อย่างล้าชั้เนท คุณวิเศษเราถือว่าเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ถือว่าเป็นฝ่ายประชาชนอย่างเดียวกับท่านสภาผู้แทน หรือคุณวิเศษก็เหมือนพี่น้องกัน และทำไมจะมาเกณฑ์ ให้เป็นพวกพระมหากษัตริย์ทรงตั้ง เป็นอัครราชคองเส้านเอง ผลเป็นทพพวกเราไม่ได้ ๆ

อีกประการหนึ่ง ท่านไม่ตลกส่าซึกคุณวิเศษว่า ถ้าในหลวงวาระไร เจ้าว่า งานก็งามไปตามเจ้า ข้าพเจ้ารับรองว่าคุณวิเศษพวกนี้ซึ่งเคยแก่งาน พระมหากษัตริย์ ว่าดีไม่จำเป็นต้องถือคดคองเห็นตามกับพระมหากษัตริย์ วิได้ลงมาส่าซึกส่วนมากใช้ วิจารณญาณของตน เราอาจเข้ากับสภาผู้แทนก็ได้ ท่านไม่สงสัยว่าเราพวกพระ - มหิกษัตริย์ หรือคนทั้งหลายไม่ใช้ประชาธิปไตยของเราเอง เราก็เป็นประชาธิปไตยของ พระองค์ทรงน เรายกเหมือนคนอื่น เพราะฉะนั้นอย่าไปเค็ดลอบเจดงสงสัยว่าคุณวิเศษ จะเข้ากับพระมหากษัตริย์ตั้งแต่พอไป เป็นไปไม่ได้ แล้วแต่เหตุการณ์

อีกอย่างหนึ่ง ท้าวถามอีกว่าท้าวเธอยจะไร ถ้าหากวาระถึงเวลา ข้าพเจ้า ว่าวอดานยังไม่ถึง แล้วออกนันทะให้ราษฎรมติจักรที่จะเลือก ถึงแพ้ต้องชกอีกนาน แล้วว่าท่านส่าซึกว่าในกาลข้างหน้าหากวาระมีการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ ซึ่งข้าพเจ้า หลงว่าซึ่งจะเปลี่ยนแปลงอีกนาน ข้าพเจ้าว่าเพื่อมิให้เห็น ถ้าหากวาระเลือกต้องชก

คุณมีสมาชิก อำนาจสภาผู้แทนจะคงอยู่ แต่อำนาจวุฒิสภาจะเท่ากับท่าน จะออก
 กฎหมายก็ได้ แล้วอย่างนี้ท่านไม่ชอบ แล้วท่านเองก็คิดว่าเราต้อง เฟซ เดอะ
 แพคท์ เราไม่ใช่ลองทดลอง เราได้ทดลองมาแล้วหนึ่งแล้วเป็นผลสำเร็จ เทียบกันดู
 ถ้าจะพูดอย่างวุฒิสภากับวุฒิสภาได้ทำงานมาแล้ว ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องอธิบายยิ่งกว่านั้น
 การที่จะให้ประธานของคณะมนตรีรับสนอง การแต่งตั้งวุฒิสภานั้น ก็เพื่อจะให้พระเจ้าแผ่นดิน
 ทรงมีอิสระในการเลือก เพราะไหน ๆ เราจะถวายแก่ท่าน เลือกลูกแทนปวงชนแล้ว
 ก็ต้องให้ท่านมีอิสระ ถ้าจะให้คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีรับสนองแล้วก็มีเสียงครหา
 ว่าเขาพรรคพวกหรือในพรรคคนชั้นไป แล้วพระมหากษัตริย์จะทำอย่างไรก็ต้องคอย
 ตามไม่ได้มีอิสระ ก็จะมีเสียงอย่างนั้น ก็ถ้าเราให้องคมนตรีรับสนองแล้ว การครหาที่จะ
 ไม่มี การบัญญัติได้มีสมาชิกผู้หนึ่งเสนอว่าทำไมมาบัญญัติเรื่องเลือกตั้งไว้ในรัฐธรรมนูญ
 ตอนนั้นเราเพื่อจะให้หลักประกันแก่ราษฎร คือว่าสิทธิจะให้เห็นแน่ นอกว่าไม่ต่ำที่สุด
 เราเอาหลักไว้ไม่ ใช่ว่าเราเขียนพระราชบัญญัติเลือกตั้งไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ เราเขียนว่า
 การเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายเลือกตั้ง เว้นแต่บทหลักประกัน เราเขียนบทไว้
 การเลือกตั้งก็จะเป็นไปตามกฎหมายอยู่แล้ว ที่เราบัญญัติเพื่อป้องกันไม่ให้รัฐบาลใน
 คณะใดคณะหนึ่งที่จะเกิดขึ้นเป็นการตัดสินใจของประชาชน เช่นเป็นต้นว่า เราได้ยินว่า
 ทำไมคิดว่าจะให้ราษฎรมีคุณสมบัติตำแหน่ง ข้อนั้นเราเขียนร่างเพื่อป้องกันไม่ให้คณะรัฐบาล
 ใดรัฐบาลหนึ่งมาเดือนฐานให้สูง เช่นจะเอาเงินเดือนของมหาวิทยาลัยเป็น พวกเรา
 ก็ไม่ได้มีแทนอันกว้างขวาง ถ้าเราเขียนเช่นนี้เราจำกัดเอาไว้จะตัดให้ต่ำกว่านั้นก็ไม่ได้เรา
 ก็เสนอตัวไว้ ซึ่งประชาชนที่มานั่งในที่นั่งท่านมีคุณสมบัติสูง บริญาตรี บริญาโท คุณสมบัติ
 อย่างอื่นเป็นได้ทั้งนั้น เราขีดเอาไว้ รัฐธรรมนูญหลายประเทศข้ามไว้เพื่อจะให้แน
 นอนว่าผู้ที่มีสิทธิ์เสียงและเข้าคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าอย่าง นั้นแล้วเข้า เป็นสมาชิกใน สภาได้
 สภาหนึ่งได้ เราไม่ให้อำนาจแก่สภาที่จะออกกฎหมายที่จะทำให้วุฒิสงขึ้น เพื่อตัดรอน
 สิทธิของราษฎรที่จะเลือกผู้แทนของเขามา นี้เราให้ อำนาจ ราษฎร ยังไม่ชอบอีก หรือ
 เราให้หลักประกันไว้ ส่วนการเบียดเบียนราษฎรมิใช่ของใจสงสัยว่าการเบียดเบียนราษฎรทำไม
 จึงให้วุฒิสภามาเกี่ยวข้องด้วย ขอให้ท่านอ่านดูให้ดูจะเห็นว่าอำนาจที่จะไว้ดวงใจ ไม่
 ไว้ดวงใจอยู่แก่สภาผู้แทนทั้งสิ้น เรามอบแล้วเป็นอำนาจฝ่ายเดียว แต่ว่าท่านต้องรับสิ

สี่ถ้ายันเรา มี ๒ สภา ถ้าอย่างนั้นเราจะมี ๒ สภาทำไม แม้จะทบทอง ให้ข้อ สังเกต
 ก็ไม่ได้ เป็นการหวงอำนาจเสียแล้ว ถ้าเราคิดเดือนแล้วส่งข้อผิดคดีไป ท่านไม่
 เอาก็ได้ไม่เห็นเสียหายอะไร แล้วท่านบอกว่าจะเสียเวลา การเสียเวลานั้นไม่ต้องพูด
 การที่ท่านเสียเวลาเขียนหนังสือต้องมีผู้สอบ ท่านเขียนหนังสือต้องให้เพื่อนดี เมื่อ
 เขาตีมาแล้วเราไม่เอาก็ได้ การคิดเมืองเรา เกอจะถกกันเป็น โหม โปโล... .. เราจะ
 ไม่ให้เขาตีเสียเลยอย่างนั้นแล้ว เมื่อเรารับกันอยู่แล้วว่า มีอยู่ ๒ สภาท่านเอ๋ย เรา
 เพียงแต่ให้ข้อสังเกตเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็ควรจะให้กันดี แล้วก้ทันทหาพระเจ้าเสียใจ
 มีเรื่องว่า การที่ถวายอำนาจ หรือรัฐธรรมนูญนี้ มีเสียงทั่วไปนั้น ข้าพเจ้าไม่เชื่อ
 ว่าเป็นจริงอย่างนั้น คือทบทองว่าถ้ารัฐธรรมนูญเมื่อออกไปแล้วจะถูกปฏิวัติ ข้าพเจ้าไม่
 เชื่อว่าเป็นเช่นนั้นไปได้ เพราะสภาร่างรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวก็ใครเล่าให้มา ไม่ใช่
 คณะรัฐประหารหรือที่ให้มา แล้วจะมีการกล่าวใส่ร้ายรัฐประหาร ว่ารัฐประหารจะมา
 รัฐประหารสภาร่างรัฐธรรมนูญนี้ ข้าพเจ้าว่าไม่เป็นเช่นนั้นจริง เช่นนี้เป็นการเขียน
 เลือให้ตัวกลัว เราไม่ใช่ตัว เพราะฉะนั้นเราก็ไม่ต้องกลัว

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตรดิตถ์) : กระผมยกมือ ๕-๖ วันแล้วเพิ่งได้พูดนี้แหละ
 กระผมอยากจะทำเรื่องเรียนเรื่องที่ท่านอภิปรายมาคือฝ่ายสนับสนุนกับข้งแข็ง กระผมฟังไม่ออก
 เลยว่าอย่างไรกัน กลายเป็นสนับสนุนทั้งสองคนเป็นการเสียเปรียบฝ่ายค้าน เพราะฉะนั้น
 จึงเรียนไว้ในที่ประชุมนี้เป็นหลักฐานไว้ด้วย.....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ไม่ใช่เรื่องนั้น หลักการเดิมของเราที่มันมีอยู่ด้วย
 กัน ๓ สภา สภาผู้แทน วุฒิสภา สภาร่างรัฐธรรมนูญ ถ้าเข้าใจว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญ
 มีอำนาจหน้าที่เหมือนกักรวมสภาแล้ว มันเป็นการปนกัน เพราะฉะนั้น ๓ สภา สภา
 ร่างรัฐธรรมนูญมีหน้าที่มสัทธิตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า ให้มีการข้งแข็งเท่านั้น ส่วน
 การค้านหรือสนับสนุนเป็นหน้าที่ของรัฐสภาแหละ แล้วก็จะว่าเป็นการเสียเปรียบได้เปรียบ
 ะไรนั้น ข้าพเจ้าก็เปิดโอกาสให้ข้งได้ตั้ง ๔-๕ คนเขาข้งคนหนึ่งก็มีข้งได้ตั้ง ๔-๕ คน
 หรือมากกว่านั้นก็ได้ แต่ว่า ข้าพเจ้าต้องดูโอกาสว่าเพียงไหนจะข้งได้ก็ให้ข้งเสียห
 ไม่ใช่ว่าสนับสนุนอย่างนั้นอย่างนี้

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตตรดิตถ์) : เข้าใจแล้ว ๆ

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ขอให้ท่านเข้าใจอย่างนี้ เพราะฉะนั้นวาระต่อไป เป็นวาระของผู้ค้าน

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตตรดิตถ์) : เท่าที่ท่านประธานฯ ได้ชี้แจงจนเข้าใจแล้ว ทนายเขาจะโต้คดีศาลการที่ท่านประธาน สภาว่างรัฐธรรมนุญ ได้พยายามกล่าวว่าเป็น ท่านองชิตยาวนน พังแล้วประหนึ่งว่าเป็นการใส่ไฟให้สภาทั้งสองนี้แยกออกจากกัน ยกตัวอย่างเช่นอย่างว่าสภาผู้แทนหมักจะมองไปในแง่ร้าย พุดแล้วพุดอีกหลายครั้ง ความจริงสภาผู้แทนไม่ได้นึกเลย นึกว่าวุฒิสภานคือพ่อของสภาผู้แทนราษฎรด้วยซ้ำไม่ใช้พี่น้องกัน การกระทำอย่างนี้หรือพูดอย่างนี้เป็นท่านองใส่ไฟ ทั้งนี้ในฐานะที่ผู้แทนราษฎรที่เขามานั่งได้หวังที่จะแย่งอำนาจของวุฒิสภาจากผู้พิทักษ์เจตน์มโนชนเลย ความจริงเข้ามาตามหลักประชาธิปไตยซึ่งราษฎรเขาเลือกมา เพื่อคุมดูแลแทนประชาชนโดยเฉพาะ มิได้มุ่งมาตรปรวรณาที่จะมาแย่งอำนาจหากไม่ หนักหมักการตกเถียงว่าวุฒิสภานพระมหากษัตริย์แต่ตั้ง พวกเราก็มีโดยแย่งอำนาจของพระมหากษัตริย์แต่หากว่ามอง ๆ ไปคล้าย ๆ กับว่าพระมหากษัตริย์นั้นหมักกลุ่มของพระมหากษัตริย์ชนกลุ่มหนึ่ง เรียกว่าสภาสูง ส่วนผู้แทนราษฎรนั้นก็สำนักรู้เหมือนกันว่าเป็นสภาต่ำ แต่โดยอำนาจประชาธิปไตยแล้วผู้แทนราษฎรก็จำเป็นต้องควบคุมดูแลในเรื่องกิจการออกกฎหมาย การที่จะออกกฎหมายไปสภาผู้แทนราษฎรของเขาคงจะต้องใช้อำนาจแล้วไปใช้ใช้กันจนหมด แต่นี่หากแต่วุฒิสภานั้นจะมองไปในแง่ร้ายเท่านั้น ข้าพเจ้าจะขอกล่าวบ้างละ เพราะว่าฝ่ายสภาผู้แทนได้ถูกว่าหลายคำเหมือนกัน แต่ความใจจริงของข้าพเจ้านั้น วุฒิสภาเป็นพ่อของข้าพเจ้าดี ๆ นี้เอง ทนที่ว่าวุฒิสภาจะกล่าววุฒิสภาผู้แทนนั้นแหละแย่งอำนาจ หากได้เป็นเช่นนั้นไม่ ความจริงเขาจะออกกฎหมายอะไรไป เขาได้เอามาจากจิตใจของประชาชนและได้กลั่นกรองมากับประชาชนว่าเต็ครือน้อยอะไรเพียง ไหนแล้วจึงจะมาออก กฎหมายเพื่อจะ ช่วยเหลือ ประชาชน ส่วนวุฒิสภาที่จะยับยั้งถึง ๓ ปีนั้น สำหรับข้าพเจ้ายังมองไม่เห็น คือว่าอายุของสภาผู้แทนนั้นเพียง ๔ ปี ถ้าหากว่าไปยุบหรือว่าได้ในเรื่องกฎหมายในปีที่ ๓ ซึ่งเขาจะออกตามวาระของเขาแล้ว กฎหมายฉบับนั้นซึ่งประชาชนต้องการก็ตกไปหรือเป็น โมฆะไป และถ้าชุดใหม่เข้ามาเขาอาจไม่เอาเข้ามาพิจารณาก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าให้ขอ

ได้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าราว ๆ ๑ เดือนก็เห็นจะพอดี แต่เป็นความเห็นถึงอย่างไรก็แก้ไม่ได้ มีทางเดียวที่จะเอาชนะใจไม่เอาเท่านั้น ถ้าประมวลแล้วท่านประธาน ๆ ก็จะต้องใจ พุดคล้าย ๆ กับว่าจะคลุม แต่กระผมจะพูดในประเด็นนี้ ก็ขอว่าประมวลเท่าที่พิจารณาผ่านมาแล้วตั้งแต่หมวดที่หนึ่ง ถึงมาตราที่ใดใช้เป็นจำนวนมาก ที่ใช้ไม่ได้ราว ๑๐ มาตรา หรือเรียกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่จำนวน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ภาคปฏิบัตหรือเสียหายที่จะตกแก่ประเทศชาติ หรือประชาชนนั้นมากกว่าในจำนวน ๑๐๐ ก็ผ่านมาเมื่อวิจารณ์เช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็ยืนยันอย่างเหลือเกินว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ข้าพเจ้าไม่รับอย่างเด็ดขาด

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ต่อไปนี้เป็นวาระสนับสนุน ผู้ใดจะสนับสนุน

นายชัชวาลน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ข้าพเจ้าได้นั่งฟังฝ่ายค้าน ๆ รัฐธรรมนูญนี้ตั้งแต่เมื่อวานนี้มาแล้ว ส่วนใหญ่ของฝ่ายค้านที่ยกมาโจมตีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็มีในบทบัญญัติแห่งมาตรา ๗๐ อันหนึ่งซึ่งกล่าวถึงสมาชิกสภาผู้แทนและสมาชิกวุฒิสภาจะมีประโยชน์ในองค์การหรือมีส่วนร่วมบริหารของรัฐไม่ได้ และมีในมาตรา ๗๒ โจมตีในเรื่องอำนาจของพระมหากษัตริย์ที่เด็ดขาดถึงวุฒิสมาชิก และมีในมาตรา ๗๓ อนุมาตรา ๖ โจมตีในเรื่องข้าราชการประจำจะสมัครผู้แทนราษฎรไม่ได้ และนอกจากนั้นฝ่ายค้านก็โจมตีในข้อปลีกย่อยอื่น ๆ อีก แล้วอ้างไปถึงสิทธิยับยั้งของวุฒิสมาชิกตามมาตรา ๑๒๔ ในที่นี้ข้าพเจ้าก็สนับสนุนรัฐธรรมนูญว่าสำหรับมาตรา ๑๒๔ ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติเช่นนี้เป็นการเหมาะสมด้วยเหตุผลโดยประการทั้งปวงแล้ว ก่อนอื่นข้าพเจ้าจะอภิปรายอะไรต่อไปนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะให้สมาชิกรัฐสภานั่งคิดว่าอย่างตรง ๆ อย่างมีอคติ หรืออย่างมีอุปาทานไปตามชอบใจก่อนเราจะค้าน ก่อนเราจะพูดอะไรไปนั้นขอให้คิดว่า วุฒิสภา กติ สภาผู้แทน กติ ต่างเป็นสภานิติบัญญัติและเป็นผู้แทนของปวงชน เราอย่าคิดว่าความเห็นของสภาผู้แทนหรือการกระทำของสภาผู้แทนนั้นถูกต้องหรือดีเสมอไปแล้ว ไปว่าเราความเห็นและความนึกคิดหรือการกระทำของวุฒิสภาไม่เป็นจริง ก่อนที่เราจะพูดอะไร ก่อนที่เราจะค้านอะไร ขออย่าให้มโนคติมีอุปาทาน ประชาธิปไตยของเมืองไทยเวลานั้นเมื่อทราบว่ามีชาย.....

นายวงศ์ วีระชาติพลี (จันทบุรี) : ไม่ใช่เวลาอบรมผู้แทน ผู้แทนรัฐฯ ให้อภิปรายในหมวดและข้าพเจ้ายังไม่ได้พูดเลย ไม่ต้องอบรมกันนี่

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา: คือว่าความเห็นต่างกัน ว่าในหลักเดียวกัน ไม่ใช่เรื่องว่าเจตนาหรือไม่ใช่เรื่องกล่าวหาว่าอะไรกัน ไม่ใช่อย่างนั้น หลักการอย่างเดียวกันที่จะเป็นศูนย์กลางความเห็นต่างกันได้เป็นอย่างดี

นายชัยวัชร อินทพินิจ (ลำพูน): ข้าพเจ้ามีความสนใจในการที่ข้าพเจ้าผู้แทนไม่ได้ตั้งใจจะอบรมท่านสมาชิกสภาผู้แทน ข้าพเจ้าเห็นว่าในมาตรา ๓๒๔ นี้ ซึ่งพวกเราได้โจมตีกัน ในมาตรานี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการเหมาะสมทีเดียว ถ้าจะไม่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้แล้ว ประชาธิปไตยของเมืองไทยเรานั้นมันว่ามีอายุเปรียบเสมือนทารกซึ่งหัดเดิน ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการเหมาะสมยิ่ง ถ้าหากว่าสภาผู้แทนจะผ่านพระราชบัญญัติอะไรหรือรับพระราชบัญญัติอะไรแล้ว เมื่อไปถึงวุฒิสภาคล้าย ๆ กันว่าเรามีผลซึ่งคอยช่วยกลั่นกรองอีกชั้นหนึ่งในการที่จะยับยั้งพระราชบัญญัตินั้นหรือไม่ หรือจะมิได้พระราชบัญญัติคือสภาผู้แทนนั้นก็เป็นที่ไปด้วยเจตนาที่ดี ในฐานะที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยเช่นเดียวกัน แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่าเราจะอ่านคัมภีร์บัญญัติต่าง ๆ ในหมวดนั้นแล้วจะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญในหมวดนี้โดยบัญญัติอำนาจของสภาผู้แทนไว้มากเสียยิ่งกว่ารัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ในคราวนั้นอำนาจในการวินิจฉัยจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตนั้น รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวนั้นเป็นการให้อำนาจของสองสภา คือว่าให้อำนาจในการที่จะวินิจฉัยหรือไม่นั้นเป็นของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนร่วมกัน แต่ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นอำนาจโดยเฉพาะของสภาผู้แทนเท่านั้น ส่วนอำนาจในการยับยั้งนั้นก็เอียงเพิ่มจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวอีกนิด หน่อยเท่านั้นเอง ถ้าหากว่าวุฒิสภาจะเรียกสิทธิในการที่จะวินิจฉัยหรือไม่วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ ฉบับชั่วคราวอีกแล้ว สภานี้จะว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้บัญญัติไว้ รัฐสภาน่าจะรับไว้ด้วยดี

นายวงศ์ วัระชาติพลี (จันทบุรี): รู้สึกความเกี่ยวข้องมากข้าพเจ้าขอค้าน เมื่อก่อนนั้นข้าพเจ้าเคยสนับสนุนในหมวดที่ ๓ ซึ่งข้าพเจ้าว่าดี ข้าพเจ้าได้อ้างแล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มีดีมากมาย และช่วงนี้ มาลงในหมวดนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ดีก็ขอคัดค้านอีก ในมาตราที่คานนี้ข้าพเจ้าคิดใจว่าในมาตรา ๕๔ มาตรานี้ข้าพเจ้าได้ฟังมาแล้วคิดว่า เพราะ

ว่าสมาธิภาพของอุมิสภานข้าพเจ้ามีความคิดเจอยุ่มาก เท่าที่พึ่งคำชี้แจงของท่านสมาธิ
 สภาาร่างรัฐธรรมนูญหรือผู้ที่สนับสนุนรัฐธรรมนูญก็ดี เพราะว่าเราจับแล้วว่าอุมิสภานี้มี
 ใครเป็นผู้แต่งตั้ง แล้วอ้างอิงถึงว่าเรากำลังจะเกิดทุนอำนาจของพระมหากษัตริย์
 ความจริงอำนาจของพระมหากษัตริย์ ข้าพเจ้ายินดีและเกิดทุนเป็นอย่างยิ่ง เมื่อนักตั้ง
 สมาชิกเพื่อน ๆ ที่ว่า แล้วก็นักตั้งมรดกสมาชิกเพื่อน ๆ ว่าที่ขัดขวางอำนาจพระมหากษัตริย์
 ข้าพเจ้าไม่ชอบ และข้าพเจ้าเห็นด้วยไม่เกิดทุนให้ต้ม แปลว่ายังไม่พอ ข้าพเจ้า
 เห็นว่ายังเป็นกรกตกันอำนาจพระมหากษัตริย์ที่สมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญ วางมาอย่าง
 โดยเฉพาะมาตราอื่นอย่างทีสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญ ได้อภิปรายแล้วว่าสมาชิกสภาผู้แทน
 และสมาชิกวุฒิสภาไม่ใช่ก้อนไกล คือพี่น้องกัน และเหตุใดแล้วสมาชิกสภาผู้แทนมีการ
 ขุบสภาได้ สมาชิกวุฒิสภายุ่ไม่ได้ รู้ดีกว่าเอาเปรียบน้อง นี่ข้าพเจ้ามีความเห็น
 อย่างนี้ และบอกว่าเราจะต้องเกิดทุนอำนาจพระมหากษัตริย์ ก็ให้อำนาจพระมหากษัตริย์
 ขุบสภาผู้แทน ในฐานะที่เป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย แต่ว่าอำนาจพระมหากษัตริย์
 ขุบวุฒิสภาไม่ได้ นี่หรือเป็นการเกิดทุนอำนาจพระมหากษัตริย์ นี่ยังไม่ได้เกิดทุนอำนาจ
 พระมหากษัตริย์ รัฐธรรมนูญโดยเฉพาะมาตราอื่นมันควรจะขุบได้ ข้าพเจ้าเคารพนับถือ
 อุมิสภาชุดนี้พวกนี้ เคารพจริง ๆ แต่ว่าให้คำหนึ่งถึงอนาคต ถ้าหากว่าอุมิสภาเกิด
 รวนรัฐบารวนพระมหากษัตริย์จะว่าอย่างไร สมาชิกวุฒิสภาผู้แทนนี้ ข้าพเจ้าเคารพ ข้าพเจ้า
 ไม่ว่า แต่ในอนาคตเราจะต้องอยู่กันถึงอนาคตครอयी รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับ
 ถาวร ก็เพราะเหตุไรจึงมาบัญญัติไว้เช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่มีความเห็นด้วยเลย เพราะ
 ว่าอำนาจพระมหากษัตริย์ว่ารัฐธรรมนูญนี้จะเกิดทุนไว้ให้ต้มกับระบอบประชาธิปไตย ที่
 ว่าในฐานะการปกครองระบอบประชาธิปไตยมีพระมหากษัตริย์ก็ควรจะให้อำนาจพระมหาก
 กษัตริย์ ท่านสมาธิภคองคิดดูว่ามีอำนาจจริงได้ แต่ว่าอดไม่ได้ ขุบไม่ได้ เป็นการล้มคว
 หรือ รู้ดีกว่าเป็นหัวหน้ากฎทำยมังกรอย่างไรชอบกล ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ ข้าพเจ้า
 กล่าวแล้วว่าการเมืองไม่แน่ ในอนาคตอุมิสภาอาจไปรวนพระมหากษัตริย์ พระมหาก
 กษัตริย์จะเอาอย่างนี้ ถิ่นไม่เอาอย่างนี้ หรืออาจมารวนรัฐบาล รัฐบารจะออกกฎหมาย
 อะไรไม่ได้ อุมิสภาอาจรวนอย่างนี้ ข้าพเจ้าพูดไปถึงอนาคต ไม่ใช่พูดด้วย
 ข้าพเจ้าจึงว่ามาตราข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย และไม่รับรองโดยเฉพาะมาตรา

ทนข้าพเจ้าจะพูดในเวลาว่า ๓๐ & พูดถึงสิทธิของประธานสภาบ้าง ประธานสภา
 มีอำนาจอยู่ได้ & บิด ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย และสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญซึ่งว่า & เป็นเป็น
 ภาวดี ไม่ให้ประธานฯ เจนพวกเลมพองได้ แต่ข้าพเจ้าเห็นตรงกันข้ามเป็นคำกับข้าพเจ้าที่เคย
 ให้ประธานฯ & บิดแล้วข้าพเจ้าขอโทษ ประธานฯ ในอนาคตอาจทนงตัวก็ได้ ฉันไม่แน่ใจใคร
 ถ้าหากไม่เกิดสุจริตใจขึ้นมา สมมติว่าไม่พอใจใครก็ไม่ให้พูดก็ได้ ข้าพเจ้ามีความเห็น
 ว่าให้ประธานฯ & บิดก็ไม่เหมาะ คุณงามความดีและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เราแสดงทุก ๆ คน
 และควรจะมีการเลือกกันทุก ๆ สมัย คือสมัยหนึ่งก็เลือกกันคราวหนึ่ง ให้สภาผู้แทน
 พิจารณากันเองว่าเราควรจะให้เลือกตั้งผู้ใดให้เหมาะสม เลือกนาย ก. ไปแล้วบิหนึ่งใช้ไม่ได้
 ก็เลือกนาย ข. ถ้าไปผูกขาด & บิดแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าสภานี้จะยุ่ง และบางทีสมาชิกเกิดตั้งกับ
 ไม่มาประชุมก็ได้ ท่านประธานฯ นนระมาก ข้าพเจ้าอยากจะทำให้ท่านประธานฯ น้อยไป & บิด
 แล้ว ในมาตราที่ ๖๖ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย แล้วข้าพเจ้าเห็นว่าสมัยหนึ่งท่านสมาชิกลองคิดดู
 ถ้า & บิดไม่เต็ม ถ้าสมัยหนึ่งก็เลือกกันจะดีกว่า ทนพูดไปถึงมาตรา ๘๔ พูดถึงผู้สิทธิ
 สมควรรับเลือกตั้ง ข้าพเจ้าว่าเหตุผลอะไรที่สมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญร่างเอาไว้ว่า เอา
 คนตาบอดสองข้างสมัครผู้แทนไม่ได้ เพียงท่านคนจำพวกคนจำพวกเดียวสมัครไม่ได้ ถ้าคน
 ขาขาดสองข้างละ ลองคิดดู ถ้าได้ผู้แทนขาขาดทั้งสองข้างทั้งหมดแล้วจะเป็นอย่างไร หรือ
 มือขาดทั้งสองข้าง เป็นอย่างไร เป็นการแสดงให้เห็นว่าสภาของเรามีสมรรถภาพอย่างไร
 แต่ไหน เพียงไร บุคคลเราเกิดมาควรจะมีประกอบ ถ้าไม่สมประกอบจะทำงานอะไร
 ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ ไม่ควรที่จะจำกัดเฉพาะคนตาบอดสองข้าง นี้ข้าพเจ้ามีความเห็น
 อย่างนี้จึงคัดค้าน แล้วอีกอย่างหนึ่งว่าอำนาจพระมหากษัตริย์ตั้งวุฒิสภาซึ่งเป็นผู้แทนของ
 ปวงชนชาวไทย ก็ในเมื่อวุฒิสภาเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยแล้ว ก็เหตุใดเล่าจึงไม่
 กระทำให้มีสิทธิและหน้าที่เหมือนสมาชิกผู้แทน เพราะมีหน้าที่และสิทธิในการชกกฎหมาย
 อะไรก็ได้เหมือนกัน ก็เหตุใดเล่า ข้าพเจ้าขอขอร้องกล่าวไปถึงว่าพระมหากษัตริย์ผู้
 หนึ่งนั่นกล่าวไปถึงหมวดขบขังกฎหมาย การขบขังกฎหมายมีหนึ่ง ถ้าหากจากกฎหมายนั้นเกิด
 ด้วยผลได้เสียของประชาชน เราสมาชิกสภาผู้แทนเกิดพร้อมใจกันร่างขึ้น แต่หากว่า
 วุฒิสภาเกิดไม่ยอมรับ ประโยชน์ของประเทศชาติแทนที่จะได้ไปก็ตั้งค้างไปบิหนึ่ง ข้าพเจ้า
 ไม่เห็นด้วย ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าคัดค้านมาแล้วทว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้บาง แต่กับชาวบาง
 นข้าพเจ้าขอคัดค้านในหมวดนี้เพียงเท่านี้

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ต่อไปเป็นวาระของฝ่ายสนับสนุนก่อน

นายขาว ชรรวมสุทธิ (สุรินทร์) : ตามที่ข้าพเจ้าได้ถูกมานักเพื่อจะสนับสนุน
 ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับต่อไป เท่าที่ได้ฟังเหตุผลของฝ่ายค้านที่ค้านร่างรัฐธรรมนูญฉบับ
 ตลอดมานักจะพอประมวลได้ว่า มีอยู่หลายตอนที่ฝ่ายค้านพยายามที่ค้านไม่เห็นด้วย แต่
 เมื่อฟังเหตุผลของฝ่ายค้านแต่ละท่านแล้ว ข้าพเจ้าพยายามฟังหนักหน่วงหาเหตุผลที่จะนำมา
 ค้านนั้นมันหนักหน่วงไป เมื่อเทียบกับฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญ
 แข็งแรงมาแล้ว ข้าพเจ้าก็ยังเห็นว่ามันหนักในฝ่ายสภาผู้ร่างฯ ยิ่งตกความมาก ทั้งนี้เพราะเท่าที่
 ท่านสมาชิกผู้มั่งเกียจได้ค้านมา คนแรกคือท่านรัฐมนตรี ท่านอ้างว่าท่านเป็นฝ่ายค้าน
 หนักหนา ในวาระที่ค้าน การค้านนั้นท่านก็ยอมรับว่า ท่านชอบระบอบประชาธิปไตย โดยมี
 พระมหากษัตริย์เป็นประมุข นี่ท่านก็ยอมรับอยู่แล้วว่าท่านชอบ ท่านท่านก็ค้านต่อไปว่า
 ท่านต้องการให้มีสภาเดี่ยว แต่ท่านไม่มเห็นเหตุผลอันใดที่จะให้ประชุมพิจารณาว่ากรการัน
 ของท่านนั้น มันหนักหน่วง หรือเหตุผล ที่เพียงพอจะ คบข้างเหตุผล ของฝ่าย สนับสนุน และผู้ร่างฯ
 ประการใด เพราะฉะนั้นข้อนี้ก็เป็นอันตกไป ท่านอ้างว่าการเลิกสมาชิกวุฒิสภานั้น
 ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นการขัดต่อมาตรา ๓ แห่งรัฐธรรมนูญที่ได้เขียนไว้ ในชั้น
 ข้าพเจ้าก็ได้เคยเรียนถามท่านสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญมาแล้ว และก็ได้รับคำชี้แจง
 โดยละเอียดตลอดมา ซึ่งข้าพเจ้าก็คิดแล้วก็เห็นว่าเหตุผลของท่านน่าฟังอยู่ เพราะว่าที่ท่าน
 สมาชิกผู้ค้าน ได้ค้าน ว่าในการ ทดถวายพระพรว่าอำนาจให้พระมหากษัตริย์ ทรงเลือกตั้งสมาชิก
 วุฒิสภานั้นจะเป็นการขัดกัน ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีการขัดอะไรเลย ท่านก็ยกตัวอย่างว่าไม่เป็น
 ประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์ ข้าพเจ้าก็มองไม่เห็นตามที่ท่านกล่าว เพราะเหตุที่เรามีการ
 ปกครองระบอบประชาธิปไตยนี้เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา ในวาระต่อมาเราก็มีการ
 เลิกสมาชิกสภาผู้แทนโดยทางอ้อม เช่นมีการเลือกตั้งผู้แทนตำบลแล้วให้มาเลือกตั้งผู้แทน
 ราษฎรอีกสองหมื่นคนเราก็ถือว่าเป็นผู้แทนราษฎรแล้ว ท่านองค์พระมหากษัตริย์เช่นเดียวกับ
 ที่ได้เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาต่อไป ก็เพราะรัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติไว้ว่าองค์พระมหากษัตริย์
 นั้นก่อนที่จะมาสถาปนาเป็น องค์พระมหากษัตริย์จะต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภานั้นแล้ว
 จึงจะได้ยกให้พระองค์ทรงเป็นองค์พระมหากษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญนี้ นั่นแหละเมื่อรัฐสภาได้
 มกษัตริย์มาสถาปนาให้ท่านเป็นพระมหากษัตริย์ในระบอบประชาธิปไตยอย่างนั้นแล้ว ก็ทำไม

เจ้าท่านจะเลือกวุฒิสมาชิกไม่ได้ และก็จะเป็นประชาธิปไตยอย่างไร ^{๖๖๕} นิชอนซาฟเจ้า
 ไม่เห็นเหตุผลที่ฝ่ายค้านจะมาบด้างในข้อนี้เป็นประการใด ^{๖๖๖} เจ้าก็ไม่ได้ยินว่ามีเหตุผลมาบด
 ้าง ^{๖๖๗} ทันทันในข้อต่อไปความเสียหายที่ท่านได้กล่าวข้างนั้น ^{๖๖๘} ซาฟเจ้าก็ฟังหนักหนักเห็นว่า
 ไม่มีเหตุผลอะไร ^{๖๖๙} และอีกข้อเสียหายก็ไม่มีเสียอะไร ^{๖๗๐} ในการร่างรัฐธรรมนูญอย่างนี้ไม่ได้ยก
 พระมหากษัตริย์ขึ้นเสียจนเกินควร ^{๖๗๑} หรือเป็นการเสียหายแก่ประชาชนหรือประเทศชาติ
 ้อย่างไร ^{๖๗๒} แต่การคัดค้านของฝ่ายค้านนั้นซาฟเจ้าก็ไม่ได้ยินเหตุผลอะไร ^{๖๗๓} และไม่มีเหตุผลที่จะ
 ไม่ควรรับอะไร ^{๖๗๔} ท่านก็อ้างมาลอยๆ ว่ามีเหตุผลอย่างนั้นอย่างนั้น ^{๖๗๕} แต่ท่านหนักแน่นแท้จริงไม่ได้
 ฟังเลย ^{๖๗๖} ดังนั้นซาฟเจ้าจึงมีความเห็นสนับสนุนในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต่อไป ^{๖๗๗}
 ทันทันในข้อที่ท่านค้านว่า ^{๖๗๘} การเลือกตั้งสมาชิกได้บัญญัติไว้อย่างกว้างขวาง ^{๖๗๙} ท่านก็พูด
 ว่าควรจะบัญญัติไว้ในกฎหมายของสมาชิกสภาผู้แทน

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา: ^{๖๘๐} ซาฟเจ้าขอให้รวบรัดหน่อย ^{๖๘๑} เวลากระชายเสียง
 จำกั้

นายขาว ธรรมสุชาติ (สุรินทร): ^{๖๘๒} ซาฟเจ้าจะรวบรัด ^{๖๘๓} หรือก็กล่าวว่าการบัญญัติ
 ไว้ในกาใหม่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนตามรัฐธรรมนูญนั้นก็บัญญัติไว้กว้างขวาง
 และท่านที่พูดว่าควรจะบัญญัติไว้ในกฎหมายซึ่งภาษาของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ^{๖๘๔} คำพูดของ
 ท่านสมาชิกผู้ค้านนั้นเองเป็นการขัดในตัวเองแล้ว ^{๖๘๕} แม้บทในกฎหมายนั้นทุก ๆ ^{๖๘๖} ด้วยทันทัน
 ควรจะเขียนไว้กว้างขวางเพื่อจะให้มันเป็นแม่บทของกฎหมาย ^{๖๘๗} จะเป็นรายละเอียดบัญญัติ
 ไว้ในกฎหมายปลีกย่อยใด ๆ ^{๖๘๘} ^{๖๘๙} นิชซาฟเจ้าก็เห็นเหตุผลฝ่ายร่าง ๆ ^{๖๙๐} ว่าสมควรและเหมาะสมอยู่
 แล้ว ^{๖๙๑} ส่วนฝ่ายค้านก็ไม่มีเหตุผลประการใดที่จะมาบด้างอีกเหมือนกัน

ทันทันตามที่ท่านสมาชิกผู้เมื่อยึดเมื่อยกันได้กล่าวคัดค้านในการที่ว่า ^{๖๙๒} การมอบพระ
 ราชอำนาจแก่พระมหากษัตริย์นั้นเกินเป็นน ^{๖๙๓} ซาฟเจ้าก็เห็นว่าไม่มีเหตุผลที่จะมากล่าวอย่าง
 นี้ได้ ^{๖๙๔} เพียงแต่อ้างว่าน้อยไป ^{๖๙๕} ส่วนจะมีอย่างไร ๆ ^{๖๙๖} ท่านไม่ได้กล่าว ^{๖๙๗} ส่วนเหตุผลซาฟเจ้า
 มองไม่เห็นเลยว่าฝ่ายค้านมีน้ำหนักมาจากไหน ^{๖๙๘} ดังนั้นแล้วจะเรียกว่าเราค้านเพื่ออะไร ^{๖๙๙} ถ้าพูด
 ึ่งว่าการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไปแล้ว ^{๗๐๐} เรามความเสียหายอย่างไรจึงจะมานหนักค้าน
 ซาฟเจ้าก็ยอมฟังเพราะนั่งฟังอยู่ของการเหตุผล ^{๗๐๑} เพราะสถานของการปรึกษา ^{๗๐๒} เราไม่ใช่ถือ
 เอาแต่เหตุผลหรือเอาแพ้นะ ^{๗๐๓} เราต้องการฟังเหตุผลทั้งสองฝ่าย ^{๗๐๔} ทันทันเหตุผลไม่มีที่จะบด้าง

เช่นนี้ จะค้านเพื่ออะไร พูดถึงความจริงแล้ว หากไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้วจะเกิดการเสียหายอย่างไรบ้าง ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างว่า การที่เราร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มานั้น เราต้องเอาเงินยดประโยชน์รายจ่ายของแผ่นดิน คือเป็นเงินของประชาชนนบนเองไปใช้จ่ายในการร่างรัฐธรรมนูญนี้ เป็นเงินเท่าไร รวมล้านบาทใช้หรือไม่ ทันเวลาไม่รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว ผลที่จะเกิดมีอย่างไรบ้างมองไม่เห็น มีแต่ผลเสียต้องร่างใหม่ เลือกลงมติใหม่ ตกลงร่างใหม่ ดังนั้นแล้วผลเสียหายเกิดขึ้นมากมาย ฉะนั้นในการที่ค้านมา ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ขอรับรองว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้ได้แล้ว

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา: ก็ได้เปิดอภิปรายมาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ขอพักประชุม ตอนบ่ายเริ่ม ๑๕.๐๐ นาฬิกาตรง ขอพักประชุม

พักประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่ เวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา: บัดนี้ได้เวลาสมาชิกมาครบองค์แล้ว ขอดำเนินการประชุมต่อไป

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ค้างมาตั้งแต่ในตอนเช้า คือ หมวด ๖ ซึ่งว่าด้วยอำนาจนิติบัญญัติ ต่อไปนี้เป็นวาระของผู้ค้าน ถ้าท่านผู้ใดจะค้านเชิญ

นายเชมชาติ บุณยรัตพันธุ์ (วุฒมนตรี): ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรคนหนึ่ง และถือสิทธิในการเป็นผู้แทนราษฎรนี้ โดยข้อเท็จจริงและโดยรัฐธรรมนูญรับรอง ข้าพเจ้าสงสัยในคำแข็งของท่านประธานสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญเป็นอย่างยิ่ง และใครจะกราบเรียนต่อสภาจนว่าในคำแข็งของท่านประธานสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญ เจ้าพระยาทิรวิกรมมิได้เป็นคนถ้าเราจะฟังเพียงว่าในหลักข้อกฎหมายหรือในตัวหนังสือที่ท่านอธิบายนี้ ทุก ๆ คนก็คงจะรับรองว่าร่างรัฐธรรมนูญของเราฉบับนี้เป็นร่างรัฐธรรมนูญที่สมควรอย่างยิ่ง เพราะท่านอ้างกฎหมายของรัฐธรรมนูญหลายประเทศซึ่งเจริญแล้ว เช่น ประเทศอังกฤษเป็นต้น แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการร่างรัฐธรรมนูญทุก ๆ ฉบับและทุก ๆ ประเทศในโลกที่สำคัญที่สุดคือ อำนาจนิติบัญญัติ การปกครองจะเป็นระบบใหม่ก็ตาม อำนาจนิติบัญญัติขันทนทางให้ราษฎรเห็นว่าดีหรือไม่ดี อำนาจของประชาชนนั้นเป็นอำนาจอธิปไตย การปกครองโดยราษฎรและ

โดยตนเองนั้นโดยอย่างไร ก็โดยรัฐธรรมนูญซึ่งของไว้ให้ อำนาจนิตินบัญญัติตนเองในระบอบ
 สมบูรณาญาสิทธิราชย์ อำนาจนิตินบัญญัติตกอยู่แก่พระมหากษัตริย์ ในระบอบประชาธิปไตย
 อธิปไตยของเขาย่างทุกวันนี้ อำนาจนิตินบัญญัติตกอยู่แก่ราษฎร อำนาจนิตินบัญญัติตั้งที่
 ทำนาร่างมาในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนั้น ถ้าพิจารณาและอ่านดูทั่วๆ ไปแล้วก็เป็นอำนาจ
 นิตินบัญญัติซึ่งคล้ายๆ ปกครองโดยราษฎร แต่ความจริงไม่ใช่เช่นนั้น ที่ได้เขียนใส่สำหรับ
 ให้อำนาจอะไรบางอย่างแฝงอยู่สำหรับราษฎรแล้ว ขอให้ท่านพิจารณาว่าท่านปกครองตัว
 ท่านเองตามร่างรัฐธรรมนูญอย่างแท้จริงอย่างไรหรือไม่ ข้าพเจ้าจะได้ชี้แจงและอธิบาย
 ให้ฟังว่าประโยชน์ของท่านและสิทธิปกครองตัวเองของท่านนั้นจะเสื่อมเสียไป หมายถึง
 อำนาจนั้น การเปลี่ยนแปลงการปกครองที่ได้ทำมาก็โดยแย่งอำนาจนิตินบัญญัติตนเองใน
 พ.ศ. ๒๔๗๕ ที่ได้เกิดการปฏิวัติขึ้นนั้นก็ด้วยอำนาจนิตินบัญญัติเป็นเหตุ อำนาจนั้นได้ตกอยู่
 แก่พระมหากษัตริย์ ท่านต้องจำได้ว่า ท่านเปลี่ยนแปลงการปกครองมากเพื่อให้อำนาจนิติน
 คือ อำนาจนิตินบัญญัติตกอยู่แก่ราษฎร เราจึงเรียกว่าอำนาจการปกครองเป็นของราษฎร
 โดยราษฎร และเพื่อราษฎร และวิธีการที่จะให้ราษฎรปกครองตัวเองคืออะไร แล้ววิธี
 กวานั้นเป็นอย่างไร ๑๘ ล้านคนปกครองไม่ได้ในเวลานั้น ท่านมีวิธีการ คือการเลือกตั้งสมาชิก
 สภาผู้แทน แล้วให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาเพื่อใช้อำนาจนิตินบัญญัติแทน เรียกว่าโดยทาง
 ราษฎร แล้วเราก็เขียนรัฐธรรมนูญขึ้นบัญญัติให้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๗๕
 ว่าอำนาจนิตินเป็นของ ราษฎรแล้วราษฎรก็ปกครองตนเองโดยวิธีการ ในการออกกฎหมายมา
 นั้นในสภาผู้แทน แล้วใช้อำนาจนิตินบัญญัติ ส่วนอำนาจพระมหากษัตริย์และอำนาจตุลาการ
 ยังไม่มี อำนาจกษัตริย์นั้นเราได้บัญญัติไว้ต่างหาก ซึ่งท่านไม่มีอำนาจในการที่จะมาออก
 กฎหมายเลย แต่ท่านอย่าลืมนะว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น เราปฏิวัติเพื่ออะไร เพื่ออำนาจ
 นั้นเท่านั้น อำนาจนิตินบัญญัติเป็นของราษฎร อำนาจพระมหากษัตริย์เป็นที่เคารพสักการะ
 ในใจของทุก ๆ คน เพื่อให้ราษฎรยึดเหนี่ยว ท่านไม่เล่นการเมือง ท่านทำอะไรไม่ได้ ท่าน
 ก็ไม่ทำ แต่เมื่ออำนาจนิตินบัญญัติข้ามมือไปแอบแฝงเข้ามาในอำนาจ เช่นส่วนต่างๆ ที่
 บัญญัติไว้ที่ด้วยวุฒิสภา ส่วนที่ด้วยอำนาจตุลาการ ส่วนที่ด้วยการประชุมร่วมกัน
 ของรัฐสภา เหล่านี้เป็นอำนาจซึ่งไม่ควรที่จะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ การมี ๒ สภาเช่นนี้
 ข้าพเจ้าไม่เห็นว่า การตั้งวุฒิสภานั้นข้าพเจ้าก็ไม่เห็นว่า แต่การที่วุฒิสภามาออกกฎหมาย

และมาใช้อำนาจของราษฎรนั้นในทางสถาปนาข้าพเจ้าว่า และข้าพเจ้าว่าราษฎรทุกคนถืออำนาจ
 นั้นได้ ๓๐๐ ปีแล้วเช่นนี้ การถืออำนาจในการมีสมาชิกวุฒิสภาข้าพเจ้าไม่ยุ่งเกี่ยว ในสมัย
 หนึ่งท่านเป็นใหญ่เป็นโต ท่านมีความรู้ ท่านเป็นอาจารย์ในสมัยนั้นข้าพเจ้านับถือ แต่สมัย
 นั้นเป็นสมัยหนึ่ง แล้วข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธว่าท่านวุฒิสมาชิกเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ กฎหมาย
 ต่าง ๆ อย่างเช่นท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญได้บัญญัติในครั้งที่ท่านเป็นเสนาบดีสมัย
 นั้น เป็นกฎหมายที่ดี ข้าพเจ้าไม่ว่า แต่มีนิตสำหรับสมัยหนึ่ง แต่สมัยนั้นทุกคนต้องรักษา
 และข้าพเจ้าในฐานะเป็นผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าต้องรักษาอำนาจราษฎร ข้าพเจ้าพูดใน
 หนึ่งว่า ท่านจะพูดทีหลัง ข้าพเจ้าจะขอประกอบเหตุผลทีหลังว่าอำนาจนิติบัญญัติที่มอบแบ่งไว้
 ซึ่งราษฎรต้องตั้งขึ้นมาเมื่อไรบ้าง ท่านไม่ปฏิเสธว่า เรามารับข้อเท็จจริงว่า พระมหากษัตริย์ทรงตั้งวุฒิสมาชิก
 ราษฎรตั้งผู้แทนราษฎร พระมหากษัตริย์ทรงเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา เราก็คงรับข้อเท็จจริงว่าวุฒิสภาคืออันของพระมหากษัตริย์ นข้าพเจ้าขอสรุปและ
 เราไม่ปฏิเสธในข้อเท็จจริงนั้น ไม่เช่นนั้นท่านไม่ตั้ง ท่านตั้งคนทวิอาจพระวาทกฤษที่จะ
 มาช่วยเหลือท่านในด้านกรปกครองราชการแผ่นดิน พระมหากษัตริย์ทรงตั้งวุฒิสมาชิกเป็น
 จำนวนมาก เมื่อตั้งแล้วสมาชิกมาทำงานในสภา ข้าพเจ้าไม่ว่าที่พระมหากษัตริย์ แต่
 ข้าพเจ้าเกรงนักหนาว่าวุฒิสภามีอำนาจมาก เสมือนหนึ่งผู้แทนราษฎรซึ่งราษฎรเลือกตั้ง ซึ่ง
 ราษฎรเลือกหลายคน และต่างจิตใจกันมาก จนอาจเป็นข้ายันคิดน้อย ขาดนึกน้อย ท่าน
 ไม่ได้รวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวเหมือนนักปวงวุฒิสมาชิกซึ่งตั้งโดยคนคนเดียว อันอันตรราย
 ยิ่งกว่านั้นเมื่อท่านมาอยู่ในสภาแล้ว ท่านก็บอกว่าคุณวุฒิสมาชิกไม่มีอำนาจอะไรเลย ไม่เห็น
 มีอำนาจอะไรนอกจากขยับกฎหมาย นอกจากช่วยเหลือสภาผู้แทนชอกกฎหมาย แต่โดย
 เฉพาะอำนาจที่ได้โดยนิตยังมีเสียงของสภาผู้แทน ๒ ใน ๓ จึงจะใช้ได้ แต่รัฐธรรมนุญใหม่
 นี้วุฒิสภายับยังกฎหมายอะไรไปจะไม่ต้องใช้ถึง ๓ ปี อาจมากเกินไป ท่านประธานสภาว่างว่า
 บอกว่าในประเทศอังกฤษ อำนาจวุฒิสภานั้นมากมาย พระมหากษัตริย์ทรงตั้ง ข้าพเจ้า
 ไม่เพียงท่านในเรื่องความรู้กฎหมายรัฐธรรมนุญเมืองอังกฤษ แต่ท่านเป็นวิธีการที่เก่าแก่ครั้ง
 พระเจ้าชาวิลดิง ๒๐๐-๗๐๐ ปีก็ได้ สดเขาได้เป็นโดยขุนนาง เป็นโดยตำแหน่งนั้นตำแหน่ง
 นี้ ได้เป็นโดยสืบทายาท และยังกว่านั้นสภาขุนนางของเขายังแบ่งอีกไม่ใช้เงินการเมือง
 ทั้งหมด สมาชิกขุนนาง ๕๐๐-๖๐๐ คนไม่ได้เงินการเมืองทั้งหมด มีประเภทหนึ่งที่ไม่

เล่นการเมืองอยู่เฉย ๆ เหม็นไปไม่เป็นขี้อับอยู่เฉย ๆ แต่ดูภูมิสถานการณ์ของเขาประชุม
 ร่วมกันกับสภาผู้แทนไม่ได้ แยกกันเด็ดขาด จะแยกกันถือเสียงข้างมากในสภาอย่างเรา
 ไม่ได้ ในโลกนี้ไม่มีสภาขุนนางกับสภาผู้แทนจะประชุมร่วมกัน ประชุมร่วมกันไม่ได้เขา
 ถือเด็ดขาดทีเดียว มีแต่ถ้าเมื่อเขาจะปรึกษาหารือกันในสภาขุนนาง ก็ส่งคนไปเรียกถือ
 กระทบหรืออะไรเข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่จะมาออกกฎหมายร่วมกันไม่ได้ อย่าไปพูดถึงสภา
 อเมริกาหรืออะไรผมไม่ทราบ และข้าพเจ้าขอกล่าวว่รัฐธรรมนูญทุกวันนี้เขากำลึงจะเปลี่ยน
 แปลงอยู่เรื่อย ๆ เขาไม่เปลี่ยนอย่างของเรา ของเราเปลี่ยนเข้าแบบเก่า ของเขาจะแยก
 อำนาจบริหารกับสภาให้เด็ดขาดไปด้วย เขาถือว่ามีฝ่ายปกครองประเทศมีกำหนด ๕ ปี ก็ทำไป
 ส่วนอำนาจตุลาการก็ไปโอนอำนาจสภาทีเดียวจะไว้ใจหรือไม่ไว้ใจให้ราษฎรมีดีชอบ ไม่ได้
 ขุนนางหรือพระมหากษัตริย์มีอำนาจอย่างเช่นของเราไม่ ท่านจะเห็นว่าการร่างรัฐ
 ธรรมนูญฉบับนี้ บัญญัติอำนาจตุลาการลงมายังกฎหมายได้ตั้งมีหนึ่งไม่ให้กฎหมายอะไร
 ออกได้ ถ้าพระมหากษัตริย์ไว้ ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นอันตราย และอันตรายอันนี้ราษฎร
 จะทวงคืนประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งให้เห็นว่ามีคณะพรรคการเมืองใหม่ ซึ่งมั่นคง
 และรัฐธรรมนูญฉบับรองมาเวลานี้คือคณะพรรคของดุสิตสภา ข้าพเจ้าขอตอบอย่างนั้น
 เพราะพระมหากษัตริย์ทรงเลือกตั้งดุสิตมาอีก มีอำนาจในการปกครองประเทศก็มาร่วมกับ
 สภาผู้แทน พระมหากษัตริย์จะทรงเลือกตั้งทุก ๆ คน ๑๐๐ คน เข้ามานั่งที่นั่นก็ไม่ใช่พรรค
 การเมืองคณะใหญ่ซึ่งรัฐธรรมนูญรับรองหรือ ส่วนสภาผู้แทน ข้าพเจ้ากล่าวแล้วไม่ใช่คณะ
 พรรคการเมืองคณะใหญ่ เราออกไปหาราษฎรเพื่อได้เลือกเข้ามา มีการแตกแยกก็คณะ
 พรรคการเมืองคณะใหญ่ตามรัฐธรรมนูญรับรอง ก็คือคณะพรรคดุสิตสภาซึ่งเลือกตั้งโดย
 บุคคลคนเดียวและมารวมกลุ่มอยู่ในการปกครองรัฐธรรมนูญทุกวันนี้ ขอให้ราษฎรทั้งหลายจำ
 ชัดไว้ด้วยว่าแะมองดูในเรื่องซึ่งจะหนีไม่พ้น ข้าพเจ้าไม่ไว้ใจจิตใจเป็นนักเลงเล็งแ่งร้าย
 ว่าดุสิตมาชิกมาทำอย่างนั้นอย่างนั้น พระมหากษัตริย์จะมาทำอย่างนั้นอย่างนั้น อันที่จริงพระ
 มหากษัตริย์ไม่มีเรื่องราวที่เราร่างรัฐธรรมนูญอย่างไรท่านอาจไม่มี แต่เรื่องการเมืองท่านอย่า
 เชื้อใจ ไม่เช่นนั้นไม่ปรารถนาการปกครอง เมื่อมาร่วมกันเข้าความเห็นต่างกันไปได้และยึด
 เห็นยออะไรเป็นทมนดุสิตมาชิกยึดเห็นยอพระมหากษัตริย์เป็นทมน ส่วนผู้แทนยึดใครเป็นที่
 ตั้งก็ราษฎรที่เลือกเข้ามา อย่าวิตกว่ารัฐธรรมนูญนี้ออกไปจะมีการกระทบกันและไม่มีการ

แยกกัน อย่างการปกครองประเทศอย่างที่เคยทำมาแล้ว ท่านกล่าวว่าเช่นรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ นี้ เช่นรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๗๕ ท่านบอกว่าถ้ารัฐบาลไม่มี ผู้แทนราษฎรไม่มี จะมีการออกกฎหมายอย่างนั้นถ้าไม่มีวุฒิสภา ท่านเข้าใจผิดรัฐธรรมนูญ ๒๔๗๕ รัฐธรรมนูญให้อำนาจสภาผู้แทนหรือให้สิทธินั้น รัฐธรรมนูญฉบับนั้นจึงมีการปกครองอย่างดี ทุกวันนี้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ราษฎรรับผิดชอบรัฐบาลซึ่งไม่ต้องการทำอะไรก็ออกไป รัฐธรรมนูญฉบับนี้นายกรัฐมนตรีครั้งแรกคือนายคอง ว ไม่ใช่อันรัฐธรรมนูญปี ๒๔๗๕ เพราะฉะนั้นท่านอย่านึกเลยว่าการใช้อำนาจนั้นจะเกิดขึ้นไม่ได้ เพราะราษฎรเป็นผู้รับผิดชอบ แต่ว่าอันที่ตาย ซึ่งเกิดขึ้น โดยการเขียนรัฐธรรมนูญขึ้นโดยเอาอำนาจของตัวเองเสีย ตาม อำนาจในรัฐธรรมนูญนั้นอาจบังคับให้ราษฎรต้องกระทำอย่างนั้นซึ่งเขาเองไม่ทราบเลย แต่ว่าเขาอาจได้รับความผิดเช่นนั้น ท่านจะถอนไม่ออกเพราะว่ารัฐธรรมนูญซึ่งแก้ไขโดยวิธีใด ๆ ไม่ได้มัน จะต้องแก้โดยวิธีอื่น ๆ รัฐธรรมนูญที่ตายตัวนั้นคงแก้โดยวิธีอื่น ข้าพเจ้าอยากขอเรียนต่อราษฎรทั้งหลายว่าส่วนที่ตนนั้นเพียงนั้นคิดน้อยเท่านั้น ถ้าท่านไม่ยอมอุทธรณ์ก็ความเดือดร้อนในที่สุดได้ จิตใจท่านจะอยู่ไม่สุข ถ้าอำนาจยังเกิดขึ้นมาจากวุฒิสภาซึ่งได้รับกฤษฎีกาโดยพระมหากษัตริย์นั้น ซึ่งพระองค์ท่านไม่รู้จัก ๆ ท่านไม่รู้ว่าจะเขียนรัฐธรรมนูญกันอย่างไรในสภา แต่ท่านอย่าลืมว่าราษฎรไม่ได้เลือกวุฒิสมาชิกนั้น ข้าพเจ้าขอในเรียงอำนาจที่จะถูกแย่งถ้ารัฐธรรมนูญได้ออกไป และอีกสักนิดหนึ่งขอที่ราษฎรอยากจะทำกล่าว แต่ว่าความจริงไม่ยอมจากกล่าว แต่ว่าขอไม่ได้ เพราะข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ากับ... ..เหมือนกัน แต่หากว่าถ้าพูดแล้วความผิดชอบก็ต้องตกอยู่กับผู้ใดคนหนึ่ง ข้าพเจ้าเป็นราษฎรจะต้องรับผิดชอบ ไม่ใช่รัฐธรรมนูญจะต้องเขียนแต่ในวงจำกัดอำนาจผู้แทนนั้นแค่นั้น อำนาจพระมหากษัตริย์จะต้องมีแค่นั้น อำนาจออกกฎหมายจะต้องเป็นของใคร อำนาจตุลาการจะต้องเป็นของใคร หากใช้ฟุ่มเฟือยเช่นนี้ไม่ว่าหน้าที่ของรัฐบาลหรือว่าจะออก ๆ อย่างไร ให้อำนาจไว้ในวงกรอบเช่นนั้น เขาเอาคนไทยมาวางให้ท่านวาง ไม่มีอะไร ให้ท่านแต่งตั้งตัวว่าจะแต่งตั้งโดยวิธีไหน จะแต่งตั้งโดยวิธีหนึ่งทางเก่งหรือว่าจะยอมเสีย แต่ว่าทางเก่งอาจซวยไปข้างหนึ่งนั่นข้างหนึ่ง การเขียนรัฐธรรมนูญไม่ที่ท่านจะเอาตามมาเขตนอกไว้กับเครื่องแต่งตัวของไทยหรือ อำนาจของวุฒิสภาอาจเขตนอกไว้ ท่านต้องรู้ว่าท่านผู้เขียนอาจไม่ได้ใช้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพราะว่า

รัฐธรรมนูญปี พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้นอาจจะไม่ได้ใช้ แต่ว่าท่านได้เอาตลับมาแต่งตัวเช่นนี้ ท่านต้องระวัง แต่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าราษฎรทั้งหลายเป็นผู้รับผิดชอบ เพราะฉะนั้นเราต้องช่วยระมัดระวังและกวดขันในสิ่งที่จะผิดพลาดในรัฐธรรมนูญนี้ออกไปเสีย เราจะปล่อยให้ ออกไปหาได้ไม่เราจะปล่อยให้เขาไปง่าย ๆ ทำให้จะต้องรีบร้อนเช่นนั้น ทวีโลกกำลังจะเปลี่ยนแปลง ประเทศฝรั่งเศสกำลังเปลี่ยนแปลงอยู่แล้ว ถึงเวลาเมื่อไรก็จะเปลี่ยนแปลง อยู่แล้ว อเมริกาได้ก็เปลี่ยนแปลงแล้ว ยึดกันแล้ว โดยอ้างรัฐธรรมนูญนั้นแหละว่ารัฐธรรมนูญ ไม่ถูกใจราษฎรบ่อย ๆ หลายประเทศทำอยู่อย่างนี้ เพราะเขาต้องการรัฐธรรมนูญซึ่งเป็น ของราษฎร โดยแท้จริง ให้รับผิดชอบไปทีเดียว ตัดไม้ตัดหลังมาเลื่อยกันแล้วก็อย่าให้ ราษฎรรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนต่อสภาว่าในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ อำนาจนิติบัญญัติเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อท่านพิจารณาเห็นว่าอำนาจใดจะถูกแบ่งแยกไปโดย มีแนวทางที่จะเสียหายแล้ว อำนาจนิติบัญญัติก็ใช้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นหมวดนิติบัญญัติ นี้เป็นของสำคัญซึ่งราษฎรจะต้องรักษา และจะต้องรักษาอย่างเข้มงวดกวดขันทีเดียว และ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ หมวดตนเองซึ่งรัฐสภาไม่ควรให้ผ่านไปได้ โดย อำนาจนิติบัญญัติซึ่งการปกครองเป็นของราษฎร

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา: ต่อไปนี้เป็นวาระของฝ่ายสนับสนุน ฝ่ายสนับสนุน พุดกชื้น

พระยาอาณาจักรบริบาล (สมาชิกวุฒิสภา): ข้าพเจ้าได้ฟังสมาชิกฝ่ายค้านคัดค้าน มากที่สุดก็คืออำนาจที่จะแต่งตั้งวุฒิสภาหรือถอดถอนอำนาจให้พระมหากษัตริย์มากไป ขอน ในเบื้องตนข้าพเจ้าอยากจะ ช่อมความเข้าใจกันว่าถ้าวายอำนาจ พระมหากษัตริย์ ให้ตั้งวุฒิสภาที่ดี หรือถอดถอนอำนาจอย่างอื่นอะไรก็ได้ ในหลวงท่านไม่ได้เคยไปชอรั้งเลย มาจากราษฎรทั้งนั้น พวกเราทั้งนั้น เพราะเหตุการณ์บังคับจึงมาอย่างนี้ ไม่ใช่เพราะ ในหลวงท่านยื่นมือเข้ามา หรือคิดจะพรัด ในหลวงยื่นมือเข้ามาชอรั้ง แต่เพราะ เหตุว่าทำไปไม่ได้ ไม่ใช่ เพราะฉะนั้นบอกว่าการรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้วจะเกิดปฏิกิริยา หรืออะไรก็ได้โดยถวายอำนาจพระมหากษัตริย์มากไปแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าบนสิ่งที่เป็นไป ไม่ได้ แต่ถ้าให้อำนาจอย่างที่เป็นมาแล้วโดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต่าง ๆ แปลว่า ข้าพเจ้าชอยากจะตั้งรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว ๆ มา จอให้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว

ซึ่งเราตัดอำนาจพระมหากษัตริย์มาก เหลือเกิน การปกครองของประเทศสยาม หรือประเทศไทยเราในแต่เดิกรับรพมาจากท้าวหนุ้นนั้น เราได้รับพระกรุณา พระปรีชาสามารถของพระมหากษัตริย์เป็นหลัก แล้วเราได้ยึดเย้นเป็นสุขไม่ได้ทุกครั้นอย่างไร เหตุที่เราเปลี่ยนแปลงการปกครองก็เพราะเราเอาอย่างนานาประเทศ ไม่ใช่เพราะว่าเราได้รับความเดือดร้อนจากพระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์ยังไม่เคยปรากฏว่าไปยิงใครตายเลย ไม่มีเลย และแม้จะทำสิ่งใดที่เสื่อมเสียพระเกียรติก็ไม่มี ราชวงศ์ทุก ๆ แผ่นดินก็ทำประโยชน์ ทั้งนั้นที่เรามานั่งกันได้อยู่ ในที่นี้ก็เพราะอาศัยพระมหากษัตริย์ ได้ดำเนินการปกครองประเทศมาเป็นลำดับ ทำให้เราได้รับความสุข ความรุ่งเรือง เพราะฉะนั้นเมื่อคณะราษฎรทำการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔๗๕ ที่เปลี่ยนแปลงการปกครองนั้น ถ้าหากว่าพระมหากษัตริย์ไม่มีอะไรเลยแล้ว เราก็ไม่เป็นอยู่ตงนี้ ต่อไปขออภัยว่าพระมหากษัตริย์ สำหรับประเทศไทยเรายังต้องการพระมหากษัตริย์อยู่ เพราะฉะนั้นในการที่ฆ่าให้อำนาจพระมหากษัตริย์นั้น รัฐธรรมนูญปี ๒๔๗๕ หรือ ๒๔๗๓ อะไรนั้นก็ตาม เขาได้เคยที่จะให้อำนาจแก่พระมหากษัตริย์เต็มที่ แต่ประหารราษฎรของเรายังไม่รู้จักประชาธิปไตย มีปลงคะแนนไม่ถึง ๒๐% บางที ๓% เท่านั้นเอง เพราะข้อนี้แหละ ประชาธิปไตยของเราจึงเห็นว่ามันเป็นไปได้ ๑๐๐% เมื่อเช่นนี้แล้วเราก็คงอยากยัยพระมหากษัตริย์ ไม่ได้ต้องการ คุณแต่รัฐประหารถ้าเราไม่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขแล้วจะเป็นอย่างไรบ้าง ต่างก็ไม่ยอม รัฐบาลเก่าก็ไม่ยอมออก รัฐบาลใหม่ก็ไม่รับรู้อแล้วจะเป็นอย่างไร นี่เพราะเรามีพระมหากษัตริย์ เราได้อาศัยพระมหากษัตริย์และอีกประการ หนึ่งที่ ได้เดียวกันมากก็คือ คุณคิดว่า ให้อำนาจมากเกินไปก็ ไม่เป็นประชาธิปไตย ขอนมันยากอยู่ เพราะว่าต่อไปมันมีพรรคการเมืองขึ้นมา และมันในสถานเองก็มีช่วยจัดชาติ จะให้สภาร่าง ๆ ร่างมาให้ถูกคนยอมไม่ได้ เหมือนอย่างท่านเป็น โทเชียลลิสต์ ท่านก็จะบอกว่าจะให้พระมหากษัตริย์เป็นประมุขยอมมันไปไม่ได้ เพราะลัทธิ โทเชียลลิสต์หรือคอมมิวนิสต์เหล่านี้ต้องการความเสมอภาค ไม่มีใครยังหย่อนกว่ากัน นั่นชื่อหนึ่ง เพราะฉะนั้นลัทธิที่พระมหากษัตริย์เป็นประมุขจึงไม่ถูกกับผู้ที่ถือลัทธิอื่น นั่นข้าพเจ้าพูดด้วยใจจริง เพราะต้องเป็นเช่นนั้น นอกจากจะพูดด้วยสำนวน ไหวพริบเป็นนอกเรื่องหนึ่ง นอกจากนั้นแล้วเหตุการณ์ซึ่งเราจะเห็น ได้ตั้งแต่ต้น

มาแล้ว ตั้งแต่เรามีรัฐธรรมนูญ เรามีการปฏิวัติกันหรือไม่ นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมา เรามีการปฏิวัติกันเรื่อยมา นี่แสดงว่าการที่เราให้อำนาจแก่ราษฎรนั้น แสดงว่าราษฎรยังไม่สามารถรักษาให้เรียบร้อยได้ จึงมีการปฏิวัติไม่หยุดหย่อน และในที่สุดหนักเข้าก็ต้องมาพึ่งพระมหากษัตริย์ ถ้าไม่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รัฐบาลเก่าก็ไม่ยอมออก รัฐบาลใหม่เข้ามา ก็ไม่ยอมรับเป็นรัฐบาลที่ถูกต้องตาม กฎหมาย เพราะฉะนั้นกษัตริย์ก็ให้อำนาจแก่นายอมพองพองเจาะกับกาลเทศะที่เราไม่ประชาธิปไตย มา ๒๖ ปี นี่เราเป็นประชาธิปไตยมา ตามความเห็นของข้าพเจ้าแล้วเท่ากับเราเอาถ้อยที่ไม่งอมมาบอชชี่ นี่เราต้องรับชชี่เท็จจริงอนัน เพราะฉะนั้นเราจึงต้องแก้ไข และรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงได้เกิดขึ้น

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ข้าพเจ้าขอค้านเฉพาะในหมวดต้นข้อแรกที่จะถามเกี่ยวกับวิธีการที่ให้ในหลวงทรงตั้งวุฒิสภา ความจริงในข้อนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะค้าน แต่บังเอิญเหลือเกิน เมื่อเช้าคืนนี้ฟังอยู่ที่บ้านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญได้พูดหลายคำ ท่านพูดถึงวุฒิสภา คือมันเป็นเรื่องที่ต้องต่อสู้กัน หรือแข่งกันระหว่างสภาสูงคือวุฒิสภาซึ่งในหลวงทรงตั้ง และวุฒิสภาซึ่งพวกเรา ผู้แทนราษฎรตั้ง มีการทำทายกันถึงกับว่าตัวคือตัวมาเทียบกันก็เอา บังเอิญที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนที่มานั่งในสภานี้ร่วมกับวุฒิสภาในขณะนี้ ข้าพเจ้าเคารพวุฒิสภาเหมือนเคารพวุฒิสภาซึ่งข้าพเจ้าได้มีโอกาสมาพิจารณาาร่วมอยู่ด้วย ในฐานะที่วุฒิสภาไม่มีโอกาสจะค้านหรือโต้แย้งถ้อยคำที่ท่านอภิปรายนี้ได้ ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นผู้แทนของประชาชนในขณะนั้น และวุฒิสภาถือว่าเป็นผู้แทนของประชาชน ข้าพเจ้าจึงขอพูดแทนพวกเหล่านั้นซึ่งไม่มีโอกาสจะมาแก้ตัวในทันที

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ไม่ใช่อ่างนั้นคือความผวนแยกกันเอาประเด็นนี้มาอ้าง ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญได้เอาประเด็นนั้นขึ้นมาแก้ ข้าพเจ้าก็เห็นว่าคนละกันแล้ว เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้ผ่านในประเด็นนี้ ขอให้พ้นชนมากอกแล้วกัน ขอให้อยู่ในหลักการร่างรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะหน้านี้ดีกว่า

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : คืออย่างนี้ คือมันด้วยกันหลายแง่ ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะพูดผ่านมาแล้ว แต่มันอยู่ในประเด็นเหมือนกัน สันนิษฐานว่าใน

ขณะนั้นข้าพเจ้ามีความคิดเห็นในการให้ราษฎรเลือกตั้ง แต่รัฐบาลมีมติเห็นว่าในหมวดนี้ให้ในหลวงทรงแต่งตั้ง และท่านพูดทักทายมาดังที่ได้ทราบเรียนมาแล้ว ขอให้เทียบตัวบทเก่า ๆ ข้าพเจ้าว่าพฤษภาคมสำคัญที่สุดแล้ว เขาทำอะไรผิดบ้าง พฤษภาคมที่ราษฎรเลือกตั้งมาตลอดเวลาที่เขาทำงานเขาทำอะไรผิดบ้าง ข้าพเจ้าพูดแล้วก็พูดกันเลยทีเดียว คุณมีสภาเองยังไม่ทันอะไรมีอายุตลอดมายังไม่ครบขอมมีกรับยังกฎหมายถึง ๕ ฉบับ ซึ่งเป็นกฎหมายที่สำคัญ อย่างในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ข้าพเจ้าจำได้ว่าเป็นญาติของคุณบุญเที่ยง ๆ ขอแบ่งเขตจังหวัด ในส่วนนั้น ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าคุณมีสภานั้นไม่ถึง ๓ เปอร์เซ็นต์จะได้เทียบในที่ดินเหล่านั้น แล้วท่านยังยอมเสียเสียและท่านก็รับแล้วว่า เข้าคือออฟ ลอร์ด ของประเทศอังกฤษเขาไม่มีการรับยืมมาตั้งร้อยๆ ปี แต่คุณมีสภาอายุยังไม่ครบขอมท่านยังรับยังกฎหมายถึง ๕ ฉบับ.....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : เวลาอภิปรายขอให้หันมาดูหน้าข้าพเจ้าจะดีมาก คือว่าจะได้บอกกันทีเดียว และขอให้ท่านพูดในประเด็นนี้ และในประเด็นที่ท่านว่ากันได้พูดกันมาตั้งแต่ตอนเช้า ฝ่ายค้านก็ยกขึ้นมาอ้าง และก็ได้มีการโต้แย้งกันและกันไปแล้ว ก็ได้ชี้แจงกันจนผ่านไปแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะขอให้ผ่านในประเด็นนี้ และยกตัวอย่างการกระทำที่ลงมาแล้วก็ข้อเท็จจริงด้วย ขอให้เอาในประเด็นเฉพาะหน้า ไม่อย่างนั้นก็จะเป็นที่ให้กระทบกระเทือนกัน ข้าพเจ้าจึงขอเสียที ขอให้ผ่านไป คิดกันในประเด็นเฉพาะหน้าก็แล้วกันให้วาทันเต็มทีทีเดียว เอาอย่างนี้ดีกว่า

นายบุญคุ้ม จันทรสวัสดิ์วงศ์ (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าก็เคารพท่านประธาน ๆ ข้าพเจ้าอยู่ในประเด็น เพราะว่าเกี่ยวข้องกับคุณมีสภาที่อยู่ในหมวดนี้ ข้าพเจ้ารับว่าคุณมีสภาถึงจะไม่มาอำนาจเต็มที่ ขอให้เอาเพียงครึ่งเดียวก็แล้วกัน คือให้มาจากราษฎรเลือกตั้งองค์คณะ ก็ควรจะเป็นสักครึ่ง ข้าพเจ้าเห็นอย่างนั้น ซึ่งให้เป็นไปอย่างนี้ก็จะดี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอค้านก็อยู่ในประเด็นนี้ และข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกิน คืออย่างนี้ถ้าจะเปรียบกัน สภาสูงซึ่งในหลวงทรงตั้งมาในขณะนี้ คุณมีสภาและพฤษภาคมซึ่งราษฎรตั้งเข้ามา ถ้าจะเทียบกัน จริงอยู่คุณมีสภาท่านอาจสูง ท่านอาจมีคุณมีหรืออะไรสูงกว่า

ไม่ต้องตัวต่อตัว ทั้งหมดอาจคิดว่า แต่ต่อไปข้างหน้าถ้าหากว่าที่เนตามดูมิสภา ไม่
มีใครบอกว่าค่ากว่า คือคนเราจะต้องตัวเองให้ต่ำกว่าคนอื่นที่นำประหลาด คือว่าเราถาม
เขาๆ ไม่ยอมว่าเขาต่ำกว่าเรา ถ้าผู้จริงแล้วถึงตัวจะดีกว่าเขาก็ไม่ควรจะยกตัว

มีข้อข้อหนึ่ง คืออยู่ในมาตรา ๘๓ ข้อ ๖ เกี่ยวแก่คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือก
ตั้งซึ่งเมื่อวานนี้ ความจริงไม่มีใครถาม ความจริงสภาว่างๆ ก็ได้ออกไปแล้ว แต่ว่า
ข้าพเจ้าก็ยังไม่แจ่มแจ้งพอ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะคำนึงถึงท่านจะตอบหรือไม่ตอบ
ก็แล้วแต่ท่าน คือบุคคลที่เป็นข้าราชการ จะสมัครรับเลือกตั้งจะต้องลาออกจากราชการ
ก่อนวันเลือกตั้ง ๓ ปี นี้เกิดมีปัญหาขึ้นแล้ว มีปัญหาจริง ๆ คือข้าราชการบางคน
เขาเคยมาหาหรือกับข้าพเจ้า ซึ่งเขามองที่จะสมัครผู้แทน เขามากลามข้าพเจ้าว่า ถ้า
หากว่าเขาลาออกก่อนรัฐธรรมนุญบุคคลออกไป คืออาจเป็นวันพรุ่งนี้ อย่างสมมติว่าเขา
ลาออกวันนี้แล้ว เขาจะต้องห้ามในมาตราหรือไม่ว่า แต่ขอสมัครจะให้ประชาชน
เข้าใจ เพราะข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าข้าราชการที่ตั้งใจเล่นการเมืองคงจะสมัครรับฟัง
เพราะฉะนั้นสภาว่างๆ คงจะตอบข้อนี้ คงจะพิจารณาให้ดีว่า มันจะไปในรูปใด ทั้ง
เกี่ยวแก่ว่าจะเป็นปัญหาเฉพาะหน้า เราพูดกันทีละอันๆ เรามั้หลักฐานจับมันที่กไว้ใน
รายงานการประชุม ต่อไปข้างหน้าก็เกิดปัญหาขึ้นในการตีความรัฐธรรมนุญ เราอาจ
ต้องมาค้นดู คือข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจตามที่ท่านอธิบายว่า ผู้เป็นข้าราชการอยู่ในขณะ
ถึงลาออกวันนี้ หรือเมื่อไรก็ตาม ก่อนรัฐธรรมนุญบุคคลออกไปไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้า
ยังเข้าใจว่าไม่มีสิทธิที่จะสมัครทั้งนี้เนื่องจากตามหลักกฎหมายทั่วไปแล้ว กฎหมายใดที่
ที่ตลอดมาที่หลังหากว่าไม่เป็นคุณแก่จำเลยแล้วเขาไม่ใช้บังคับย้อนหลัง นี้กฎหมายมี
อย่างนี้ ท่านผู้ซึ่งแจ้งก็เป็นภาษากฎหมาย ข้าพเจ้าสงสัยเหลือเกินว่าทำไมท่านคิดอย่าง
เมื่อวานนี้ว่า ถึงจะลาออกวันนี้หรือวันนี้ไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้าคงจะกล่าวคำแจ่มแจ้งของ
ท่านโดยเหตุผลที่หนักหน่วงกว่านี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเราจะต้องมีสิทธิ เพราะเขาลาออก
ขณะนี้ ในวันนี้ก่อนรัฐธรรมนุญบุคคลออกไปเป็นข้าราชการแล้ว ที่นอาก็คงยึดตาม
รัฐธรรมนุญแต่สมัครไม่ได้ ลาออกจากข้าราชการแล้วเป็นราษฎรก่อนรัฐธรรมนุญนั้น
เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงใคร่จะขอฟังคำแจ่มแจ้งเหตุผลจากท่านอีกคนหนึ่งหรือ
นี้ แล้วมีข้อข้อหนึ่ง นี้ในส่วนที่ ๕ มาตรา ๓๓๗ ข้อ ๘ นี้เกี่ยวกับการประชุม

ร่วมกัน ในข้อบัญญัติไว้ว่าการให้ความเห็นชอบแก่หนังสือสัญญาตามความใน มาตรา ๑๕๔ นั้นต้องไปเปิดดูมาตรา ๑๕๔ ด้วย มาตรา ๑๕๔ มีอยู่ ๒ วรรคด้วยกัน วรรคแรกนั้นบอกว่า พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญา สันติภาพสงบศึก และทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศ วรรคหนึ่ง วรรค ๒ นั้น บอกว่า หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติ เพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา นี่ในวรรค ๒ บังคับไว้ว่า หนังสือสัญญาใด ๆ เป็นหนังสือสัญญาที่เปลี่ยนแปลงอาณาเขตแล้วจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา แต่ในวรรคหนึ่ง นั้นไม่ บังคับไว้ ข้าพเจ้าจึงสงสัยเหลือเกินที่ท่านเขียนอย่างนี้ ทบทวนดูข้อ ๘ ของมาตรา ๑๓๗ นี้ไม่บังคับไว้ว่า ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา แต่มีว่าต้องนำเข้าสู่สภาขอความเห็นชอบ จะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบไม่บังคับไว้ ข้าพเจ้าสงสัยเป็นกำลังว่าถ้าหนังสือสัญญาใด รัฐสภาไม่อนุมัติ ไม่เห็นชอบแล้ว ผลจะเกิดอย่างไรสภาไม่เห็นชอบเกี่ยวกับหนังสือของนานาประเทศ เพราะมาตรา ๑๕๔ ไม่ได้บังคับเอาไว้ว่าจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา แต่มาบัญญัติให้เข้าสู่รัฐสภา แล้วเมื่อไม่เห็นชอบแล้วจะทำอย่างไรขอได้ชี้แจงก่อน แล้วก่อนที่จะจบ ข้าพเจ้าขอกราบเรียนท่านที่เคารพโดยเฉพาะคุณนิสภา และประชาชนผู้ทรงหลายว่า การที่ข้าพเจ้าว่ามาตั้งแต่แรกแล้ว คุณนิสภาซึ่งในหลวง ทรงแต่งตั้งกับพฤตสภาซึ่งราษฎรเขาดังมานั้น ข้าพเจ้ารักในฐานะพฤตสภา ทั้งนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้มีความปรารถนาจะให้เป็นการกระทบกระเทือนถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ แต่เห็นว่าเป็นเรื่องหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากว่าเราตั้งพระองค์ท่านเข้ามาเสียแล้ว เพราะฉะนั้นเป็นการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ให้พระมหากษัตริย์กระทบกระเทือนได้ เพราะฉะนั้นการที่เป็นเช่นนั้นขอให้ข้าพเจ้ามีเดิมนั้นท่านจะละเมิดองค์พระมหากษัตริย์แต่อย่างใดอย่างหนึ่ง

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : เป็นวาระของผู้สนับสนุน ให้ผู้สนับสนุน

นายควง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ที่กระผมลุกขึ้นมาไม่ได้อาขอให้ลงมติ แต่กระผมใคร่จะขอแจ้งสักนิดหน่อย ท่านผู้เป็นประธานฯ กระผมนั่งฟังมานานหนักหนาแล้ว รู้สึกว่าการอภิปรายก็ดี การโต้ตอบก็ดี กระผมเข้าใจว่ายังไม่ตรงกับประเด็นชัดแจ้งจริง ๆ แล้วอาจทำให้ท่านสมาชิกเข้าใจเช่นกันไม่ได้บ้าง แล้วอาจทำให้ผู้ฟังเขาไม่ได้อยู่ในทัน

คือที่ประชุม ฟังเสียงเขาไปได้บ้างบางคนจะหาว่าทางฝ่ายสมาชิกคัดค้านจะเป็นไปรุนแรง และเกียดกันอำนาจของพระมหากษัตริย์ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นอย่างไรๆ ความจริงแล้วข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่อย่างนั้น จึงใคร่ขออธิบายอย่างนี้คือสมาชิกฝ่ายค้านก็มองไปในแง่ดี คือระวัง เพราะฉะนั้นก็พูดไปในแง่ดี ส่วนทางฝ่ายสนับสนุนนั้นก็เห็นด้วยอย่างนักเลว ทนข้าพเจ้าก็อยากขอเรียนตามความเห็นที่ว่า ท่านสมาชิกสภาจะเห็นด้วยหรือไม่ เห็นด้วยก็ตามใจ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างนี้

๑ ข้อใหญ่ใจความ คือเรื่องปัญหาในการแต่งตั้งวุฒิสภาตามที่คณะกรรมการ สภา วารังสุธรรมณูเสนอมาแบบนี้ เพราะฉะนั้นเราควรจะต้องประเด็นอย่างนี้ดีกว่าที่จะศึกษา ปัญหาอันเป็นปัญหาเรื่องจิตใจเข้ามาอยู่เป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นปัญหาที่ข้าพเจ้าอยาก จะชี้แจงคือการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นเรามีหลายวิธีด้วยกัน วิธีการหนึ่งอย่างที่เรามีสองสภา อีกวิธีการหนึ่งมีสภาเดียว เอาแต่ต้นที่เดียว ทนบางท่านก็รักสองสภา รัก สภาเดียว ทนเราบางคนก็คิดว่าเราจำเป็นต้องมีสองสภา เมื่อจะต้องมีสองสภาแล้ว เราถามกันกันว่าเราจะทำอย่างไร สภาหนึ่งไม่ต้องเถียงกันหรือ เพราะราษฎรเลือกมาแล้ว อีกสภาหนึ่งจะทำอย่างไร ก็มีสองวิธี วิธีหนึ่งก็คือว่าราษฎรเลือกมาแล้วไม่ให้เลือก มาอย่างเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทน ต้องเลือกผิดกันเพราะทรงกันมากขึ้น ทำให้เราจึงต้องมี สองสภา เราก็ให้สภาหนึ่งเป็นสภาห้ามลือ พูดกันอย่างง่าย ๆ ว่าสภาห้ามลือ อีกสภา หนึ่งเป็นสภาเครื่องจักรที่เดินที่เดียว เมื่อมีระบอบนี้เราก็มีวิธีที่จะเอาอย่างไร แต่ข้าพเจ้า คิดว่าถ้าเราจะเลือกทั้งสองสภาอำนาจสภานบนและสภาล่างอย่างน้อยก็เท่ากัน เพราะเป็น ผู้แทนราษฎรด้วยกันเลือกมาด้วยกัน เพราะฉะนั้นอำนาจทั้งสองฝ่ายก็มิต้องกัน ถ้าเป็น อย่างนี้เทียบกันบรรทัดได้ว่าเป็นบรรทัดที่พอวิไลได้ คือลดทอนทั้งข้างหน้าและข้างหลังอย่างบรรทัดนี้ ถ้าเราขยับไม่ได้จากใจนอกนอกสะพานอย่างที่เคยเห็นบรรทัดนี้เช่นอย่างธรรมดา แต่ถ้า เรามีวิธีอื่นอย่างที่เราเลือกกันเป็นบรรทัดอย่างธรรมดาตามห้ามลือ & ลือ คือหาที่เป็นวุฒิสภา ก็เป็นตัวห้ามลือเท่านั้น ห้ามลือหลังทั้ง & ลือ เมื่อเป็นอย่างนี้ก็ตามตกลงกันว่าเราชอบ อย่างไม่ที่ไหน จะไม่เปลี่ยนฐานะของเราทั้งหมด อยากจะให้สภาวินิจฉัยว่าถ้าเราตั้งสภา ทางผู้แทนราษฎรเลือกและตั้งสภาอย่างนี้เมื่อจะกลับเป็นสภาเดียวอย่างไหนจะสะดวกกว่ากัน เพราะวิธีนี้เป็นวิธีห้ามลือเท่านั้น ถ้าลดทอนลือเมื่อไรเราก็เดินได้ทันที แต่ถ้าทำอย่างนี้

ต้องถอดหม้อ ถอดใหมหม้อที่เดียว หนีหนีมาทางรัฐบาลต้องหนีปราศกลางและสภาน
 เป็นความลำบาก ลำบากอย่างที่สุด อย่างที่รัฐบาลต่าง ๆ ได้เผชิญมาแล้ว หนีถ้าเลือก
 วิชาเราก็มาขัดข้องว่าในหลวงก็มาเล่นการเมือง ข้าพเจ้าบอกว่าไม่ใช่ เรายังกลัวกลัวกัน
 มากไปเปล่า ๆ เหมือนอย่างท่านจะไปตมววยไปตมววยทำเนียบหรือที่สนามกีฬาก็ต้องมีเรฟเฟอริ
 แล้วเราจะเอาใครเป็นเรฟเฟอริเราก็บอกว่าเป็นหลวงเป็นเรฟเฟอริ เมื่อท่านเป็นเรฟเฟอริ
 แล้ว ตั้งเรฟเฟอริแล้ว แต่โดยมากการที่เป็นเรฟเฟอริรักษาเกียรติของตัวตัวเองไม่ใหม่
 ๒ พวกที่จะตมววย พวกหนึ่งคือพวกเล่นน ข้าพเจ้าเทียบฟุตบอล ถ้าเรฟเฟอริเข้าไม่เป็น
 ก็จะทำให้ชกกันชกด้วย ถ้าเรฟเฟอริไม่ต และประชาชนก็ดูเหมือนกัน เรฟเฟอริก็เลย
 เพราะ ฉะนั้น คน ไหน ที่เป็น เรฟเฟอริ โดย มาก เขาระวังรักษาตัวดีอะไรก็ทำอะไรเป็นเรื่อง
 กว้างขวางไม่เอาโน้นเอานี้ แต่เราก็ระวังอีกคือระวังว่าถ้าตั้งขึ้นแล้ว คนเราจิตใจก็ไปทาง
 โน้นทางนี้ซึ่งเราห้ามไม่ได้จิตใจของบุคคลทั่ว ๆ ไป เราไปตั้งก็กลัวเขาจะโน้นก็ตมววย
 ลงไป ๑. คือเสนอกฎหมายไม่ได้ดูมติสภาเสนอกฎหมายไม่ได้รับรองรัฐบาลไม่ได้ เมื่อเป็น
 เช่นนั้นแล้วจะทำอะไร ไม่ได้ มติอยู่ที่อยู่ด้วยบงพระราชบัญญัติหนึ่งมี ข้าพเจ้าจะขอ
 เรียนต่อสภาว่าหลังจากเป็นอย่างไรผลได้ผลเสียเป็นอย่างไร เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วข้าพเจ้าคิดว่า
 อนุมัติสภาเป็นแต่เพียงพลเสียงของท่านหรือคนแนะ คือคล้ายจิ้งจอกอยู่บนฝ้าย อย่างโบราณว่าจิ้งจอก
 ทั่วท้องหยุด ถ้าอนุมัติทางกลุ่มทั่วท้องต้องระวังเราไม่พลาดพลั้งเรื่องเป็นอย่างนั้น เมื่อเป็น
 อย่างนั้นข้าพเจ้าเรียนต่อสภานว่าเมื่อเป็นสภาเดี่ยวแล้วการเปลี่ยนแปลงอันจำเป็นนั้น ๆ หรือ
 เล็กอนุมัติสภาทั้งแล้ว เราก็ทำตามเรื่องของเราไปตามเรื่อง เมื่อเราเห็นว่าสมควรเวลาจะมา
 ถึง ข้าพเจ้าเอาอย่างนี้สะดวกกว่าและข้าพเจ้าเห็นเป็นอย่างนั้น ข้าพเจ้ามุ่งมุ่งหมายว่า
 ออกสักหนี่อจะจะเป็นอีก ๑๐ ปี หรือ ๑๕ ปีก็ตามเถอะสุดแล้วแต่ความขมขื่นทราบในเรื่อง
 การนี้ใหม่ซึ่งรวมเมื่อ ๑๒ ปีนั้นขมขื่นทราบแล้วไปในแนวหนึ่งสภาได้เพราะว่าทุกแห่งเดี่ยวน
 มันเห็นเห็นกันไปในทางหนึ่งสภาหมดแล้ว นี่ถ้าไม่ไปหนึ่งสภาทีเดียวก็บอกว่ามีอย่าง
 ไม่แข็งแรงพอเราก็ตั้งที่ตมววยมา ๑๒ ปีเราต้องระวัง เราต้องหาคนมารองรับเราหนีเพราะ
 ไม่ให้ พลัง ลง ไปซึ่ง จะทำให้เป็นของที่เรียบร้อย และต่อมาอีกก็บอกว่าการที่สมาชิกสภา
 อำนวยการจำเป็นเป็นการที่เสียหายหรือไม่เสียหาย ข้าพเจ้ามองเห็นไปในแง่ไม่เสียหาย

หนึ่งต่อไปมาบอกว่า การที่สมาชิกสภาฯมีอำนาจในการยับยั้ง นั้นเป็นการเสียหาย
 หรือไม่เสียหาย ข้าพเจ้ามองเห็นไปในแง่ที่ไม่เสียหาย เพราะว่าไม่มีความ
 เสียหาย ข้าพเจ้าบอกว่าคุณทนาย ข้าพเจ้าอยากจะทำเรื่องถามว่ากฎหมายที่เอาออกไป
 ทุกๆคราวนั้นได้ออกไปในแต่ละวันบ้าง เราต้องพิจารณา คือเราออกไปคือ ๑. กฎหมาย
 สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายนั้น เพื่อให้สำเร็จรูป ๒. กฎหมาย
 ซึ่งเกี่ยวกับการเงิน และ ๓. กฎหมายซึ่งเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือข้อเท็จจริง มีอยู่ ๓ อัน.
 เท่านั้น กฎหมายที่เราออกกันนั้นก็เป็นกร ๆ อย่างนั้น สภาฯรัฐบาลได้รับความไว้วางใจจาก
 สภาฯกลางก็ความเสียงสนับสนุนสภาฯกลางไม่แย้งแล้ว กฎหมายที่จะออกไปก็ไม่มีปัญหา
 แล้วก็นั้นไปทางวุฒิสภาอีกทางเดียว ถ้าวุฒิสภาเห็นด้วยกับนโยบายเช่นนี้เราจะไม่มีความเห็น
 อย่างไม่เห็นได้ว่าจะต้องขัดแย้งกัน ถ้าวุฒิสภาให้กลับมานั้นมีมากน้อยพอจะถูก ถ้า
 เป็นอย่างนั้นกฎหมาย ที่เกี่ยวกับการ สนับสนุน ในสภา เพื่อให้สำเร็จลงเป็นอัน ก็ไม่มีปัญหา
 อะไรจะเสียหายเลย สมมติว่าถ้ารัฐบาลจะเป็นอะไรเสียลิสต์ กฎหมายต่าง ๆ ที่จะออกก็ต้อง
 ออกไปสนับสนุนอะไรเสียลิสต์ เพราะว่าสภาฯกลางก็เสียงส่วนใหญ่แล้ว สภาฯบนก็มีอยู่แล้ว
 ในความเห็นนั้น เพราะฉะนั้นกฎหมายต่าง ๆ ก็จะออกตามทั้งหมด ทั้งกฎหมายอันที่
 วุฒิสภาจะมีอำนาจจะยับยั้ง การยับยั้งนั้นคือเช่นสมมติว่าทางรัฐบาลบอกจะให้ผู้ชายนั่ง
 กระโปรง อ่างนั่งกระโปรงอีกหนึ่งก็ไม่ใช่เสียหายอะไร ทั้งนี้ก็อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นว่า
 เมื่อสภาฯกลางขึ้นขึ้นไปแล้วต้องเก็บใจอีกหนึ่งปี ก็ไม่เห็นว่าเสียหายอะไร เราคาดคิดว่า
 คือศึกษากันไปในปีกฎหมายเท่านั้นใหม่มากขึ้นไป ที่ข้าพเจ้าได้จับตัวอย่างลงไปนั้นแล้ว ถ้า
 รัฐบาลนั่งอยู่เดี๋ยวนี้ ข้าพเจ้าว่าเกิดเรื่องแน่ ข้าพเจ้าขอเรียนอย่างนั้นพูดกันตรง ๆ บอกว่า
 ถ้าเป็นอย่างฐานะที่รัฐบาลนั่งอยู่เดี๋ยวนี้เกิดเรื่องแน่ เพราะต้องมัวไต่เน่ มัวไต่ข้างล่าง
 กวไต่ข้างบน เพราะเหตุอะไร เพราะว่าข้าพเจ้าคำนวณให้เห็นว่าอย่างนั้น เมื่อรัฐบาล
 เข้าวันหน้าทำตามนโยบาย มีเสียงคัดค้าน ๒๔ เสียงรับรอง ๒๖ ทั้งสภาบนสภาล่าง นอกนั้น
 แอมแอมเน เราจะไม่ถือว่ากรรมแอมแอมเนเห็นด้วยกับเราไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราทิ้งไป
 แล้ว อีกต่าง ๓๐ สภาบน ๓๐ ก็เกิดไต่เน่ๆ เพราะฉะนั้นนโยบายก็ทำ แล้วต่อๆ ไปไม่
 แน่นนอน ถ้ารัฐบาลแนบนอนสมมติว่าสภาฯ ๖๐ สภาบน ๖๐ ไม่มีปัญหาที่จะต้องไต่อะไร
 กัน นั้นปัญหาอันหนึ่ง ทนเหมือนอย่างนั้นแล้ว ในหลวงจะมาเล่นการเมืองได้ใหม่ ปัญหา

ถามอย่างนี้ เคนไม่ได้ เมื่อเรารู้จักสติของสภาพหมกแล้วก็ไม่มีการเล่นการเมธกับเรา
 ไม่มีปัญหาที่จะเล่นการเมธกับเราได้ เพราะสติของหมกแล้ว เหลืออยู่นิดเดียวเท่านั้น
 เพียงแต่บอกให้เราทราบ เอาก็ได้ ไม่เอาก็ได้ อย่างมีมาตราหนึ่งเขาท้วงมา เวลาที่เราจะ
 ใจว่างใจหรือใจไม่ใจว่างใจ ให้รู้สติทำให้ความเห็น และความเห็นอันนั้นอาจเอาได้
 ไม่เอาได้ไม่มีสิทธิ์อะไร แต่คนที่สมาธิบางคนที่เขาเจ้าพั่งเมื่อเข้าบอกล่าวทำไมยุบสภาล่าง
 สถาบันไม่ยุบบ้าง เมื่อสติของหมกแล้ว ไม่มีสิทธิ์จะเอารัฐบาลเข้าเอารัฐบาลออกก็ไม่ต้อง
 ไปยุบ ยุบทำไม ก็เป็นเพียงสภาของนั่งทักเท่านั้น เป็นจึงจกอยู่ข้างฝาคอยทักเราเท่านั้น
 อำนาจก็ไม่มีอะไร อันที่ ๒ มาตรา ๘๐ ที่เถียงกันอยู่ใหญ่โตมากมาย ในปัญหามาตรา ๘๐
 ทัดสติของข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนอย่างนั้นว่า ในปัญหามาตรา ๘๐ นั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วย
 เห็นด้วยในแง่ไหน ขึ้นต้นก่อนก็คิดว่าสมาธิสภาไปรับเป็นอะไรไม่ได้ ไปรับทำงานส่วน
 รัฐบาลได้เงินได้ทองไม่ได้ ทำไมเราต้องจำกัด นี้เพื่อให้สมาธิสภาในฐานะได้เป็นตัวของตัวเอง
 มากขึ้น ไม่อยู่ในอำนาจของใครๆ ทำไมถึงข้าพเจ้าว่าอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะชัก
 ตัวอย่าง สมมติว่าข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรี ถ้าข้าพเจ้าอยากจะได้เสียงในสภา ข้าพเจ้า
 ก็เชิญท่านสมาธิ ๑๐ คนไปอยู่ อ.จ.ส. ๑๐ คนไปอยู่โรงเหล้า ๑๐ คนไปอยู่โรงน้ำตาล
 เสรีแล้วข้าพเจ้าก็สบายไม่ต้องงวaley เรื่องมันอย่างนั้น เขาห้ามอย่างนั้นต่างหาก เพราะ
 ว่าจะทำอะไรลงไม่ทำอย่างไรเสีย เมื่อข้าพเจ้านั่งอยู่ในนั้นแล้วจะต้องสนทนกันเป็นแน
 มั่นเกรงใจกันอยู่ในตัว ประการที่สองเกี่ยวกับเทศมนตรี ถ้าเป็นสมาธิเทศมนตรีแล้ว
 สมาธิเทศมนตรีไปเป็นมนตรีอยู่เป็นการเดิมแล้ว เช่นนายกุตติธรรม ถ้าคุณเินๆจะไม่เห็น แต่
 ข้าพเจ้าเห็นในแง่ คือท่านสมาธิที่มาเป็นสมาธิรัฐสภา ท่านมาควบคุมการบริหาร
 คือเป็นผู้ควบคุมที่สุดแล้ว แต่ท่านทำไมท่านจึงจะไปเป็นผู้บริหารงานในท้องถิ่นอีกทีหนึ่ง
 ท่านไปบริหารแล้วเมื่อไปโดนการควบคุมเขาอีกอันหนึ่ง ท่านมาไปเป็นตัวอย่างเสียก็ตาย
 แต่ไม่ได้ควบคุม และอีกประการหนึ่งพระราชบัญญัติเทศบาลเขาก็ห้าม ถ้าข้าพเจ้าไม่ผิด
 แล้วข้าพเจ้าหัดช่วยบอกว่าในเทศบาลนั้นไม่มีการเมืองเขาไปเกี่ยวข้องกับ แต่ที่ท่านทัก
 คนที่เขาบางในหน่วทักว่าท่านเป็นการเมืองแล้ว สมมติว่าท่านอยู่ที่นั่นข้าพเจ้าเอง หรือ
 สมมติว่าข้าพเจ้าเป็น โสเซียลลิสต์ข้า ก็ไปเป็นนายเทศมนตรี เมื่อรัฐบาลเป็นตี่ไม่แตก
 แล้วไปเป็น โสเซียลลิสต์อยู่ในตำบลข้าพเจ้าแล้วไม่ชักกันหรือมัน เพราะฉะนั้นเป็นสมาธิ

ได้ทำไม เป็นสมาชิกได้เพราะสมาชิกให้ความคิดความเห็นว่า คือต้องไปกวาดถนน ไปทำ
 อย่านั้น ไปหาโรงไฟฟ้า ปรปะมา ะไรอย่างนั้น ส่วนตัวนั้นมันมันตัวแทนงานก็ไม่ได้ไป
 สักอันหนึ่งคือสัมปทาน ข้าพเจ้าขอแยกแยะให้เห็นว่าสัมปทานนี้ จริงอยู่ถ้าเราเดิน ๆ
 เขาได้รับสัมปทานเขาไม่ได้มายุ่งอะไร แต่เขาก็ไม่ให้โดยทางตรงและทางอ้อม เพราะ
 เหตุใด เพราะเหตุว่าสมมติว่าข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้าเห็นหัวหน้าพรรคคนใด
 คนหนึ่งที่เก่งกาจอยู่ในที่นี้ ถ้าข้าพเจ้าอยากจะทำมาด้วย ก็ให้สัมปทานเขาไป เสรีจ
 ข้าพเจ้าเลย แล้วทำอย่างไร เขาจึงได้จำกัดไว้เป็นอันนี้ ๆ

ที่ปัญหาเกิดขึ้นอีกอันหนึ่งว่า ทำไมข้าพเจ้าของเราเขาก็ออกแล้วเขาก็เป็น
 ประชาชนธรรมดา ทำไมไม่ให้เขาสมัคร จริ่งถ้าพูดอย่างนั้น กระผมเห็นด้วยที่ทำไมไม่ให้
 เขาสมัคร แต่ถ้าวาดคิดไปอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเหตุการณ์มันผ่านมาแล้วซึ่งสมาชิกเหล่านี้
 โดนมามากทั้งนั้นนคออย่างไร คือถ้าข้าพเจ้าเป็นรัฐบาล ข้าพเจ้าจะเอาพวกข้าพเจ้ามาใน
 สถานนี้ ข้าพเจ้าจะทำอย่างไร ใครเป็นนายอำเภอที่เก่งกาจข้าพเจ้าก็ย้ายมาอยู่เสียที่
 คนนั้นสมัครที่นั่นก็ได้ แล้วคนอื่นที่ไม่เคยเป็นอะไรเขาก็สมัครไม่ได้ เขาจึงวางไว้ว่าต้อง
 ออกจากราชการเสียก่อน ๓ ปี และเพื่อให้ทุกคนต้องตัดสินใจว่าเขาจะเดินการเมืองหรือจะเป็น
 ข้าพเจ้าการประจำ จะเอาทางโน้น ทางโน้นไม่ได้ก็จะเอาทางนี้ ไม่ได้ก็อย่างโน้นก็จะเอา
 อย่างนี้ กระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกในสถานคงจะไม่เห็นด้วยอย่างนั้น เพราะว่าเราเสีย
 เปรียบ เพราะเราไม่ได้อยู่ในราชการ เราเสียเปรียบพวกนี้เหลือเกิน

ต่อมาก็มีปัญหาเรื่องสัญญา ข้าพเจ้าก็ออกจะทราญไปอธิบายแทนท่านกรรมาธิการ
 คืออย่างนี้ สัญญาที่ท่านสมาชิกเขวอนั้น ท่านสมาชิกควรจะเข้าใจว่าสัญญาต่าง ๆ มี
 สัญญาเปิดเผยและสัญญาลับที่ทั่วกันระหว่างประเทศ สัญญาลับนั้นเมื่อรัฐบาลตกลงเซ็น
 สัญญากับเขาแล้วคงพระปรมาภิไธยแล้วก็เก็บเป็นลับให้ใครรู้ไม่ได้ ส่วนสัญญาเปิดเผย
 นั้นเมื่อทำไปแล้วตามนโยบายรัฐบาล ก็มาขอแรดตีฟายต่อสถาน ถ้าสถานไม่เห็นด้วย
 รัฐบาลก็ต้องลาออกทันที เรื่องมันอย่างนั้น

ที่ประธานให้พูดได้ ๔ ปี ข้าพเจ้าขอพูดถึงประธาน ๔ ปีที่ท่านติดใจกันมามาก
 มาย ความจริงการเลือกตั้งประธานนี้ กระผมก็เห็นใจว่าถ้าไปได้คนดีมันอยู่ ๑๕ ปีก็ไม่ว่า
 ถ้าได้คนไม่ดียุ่ง ๆ แล้วไม่ควรถึงปีด้วยซ้ำ ข้าพเจ้าเห็นใจท่านสมาชิก แต่ที่ปัญหาที่มีว่า

ตามธรรมเนียมทั่วไปแล้วเขาเลือกประธานกันไว้ ๕ ปี ทีเมืองไทยเราเลือกกันทุกปีมันเป็นเรื่อง
 ตลกตาบรพ ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะออกชื่อท่านประธานฯ ครึ่งกระโน้น คือเลือกท่านไปแล้ว
 ท่านจะไม่เป็นท่า เวกเกิดตรอนเป็นไฟ ดูเหมือนท่านรัฐมนตรีรักษาการก็คงจำได้ เวก
 ทำกันอย่างไร ผลที่สุดก็หาทางออกโดยบังเอิญไม่ให้อาณาไม่ให้อื่น คือให้เลือกกันทุกปีเกิด
 เวกอีกกันไปทุกปี กัดถลกนมาทุกปี มาทันทานสมาชิกรักทกทวง นข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนั้น
 ถ้าเราตั้งไว้ ๕ ปี ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนั้นคือถ้าเราได้เลือกเพิ่มจริงๆ เวกไม่ใช่มาถึงพูดกัน
 เวลาเสนอคนไหนเป็นประธานฯ นั้นควรจะต้องประวัติ คือคนเสนอควรจะต้องประวัติให้ดี ว่าคน
 เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ คือสมาชิกใหม่อาจไม่รู้เรื่องอะไรเป็นอะไร เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วอยู่ ๕ ปี
 ข้าพเจ้าคิดว่าความหนักลำบากยากเย็น แต่ก็ไม่เสียอะไร ประธานฯ ทุกคนหมัดตำแหน่งเป็นประธาน
 แดงเป็นการพิเศษ เวลาเข้าเข้าหาให้ถึงเก้าอี้ทอง พยายามทำตัวให้ตรงๆ จริงๆ แต่
 ท่านสมาชิกทุกคนควรเห็นใจท่านประธานฯ เหมือนกัน สมมติว่าหลังตางเป็นประธานฯ
 แทนสักวัน ถ้ามีเรื่องอะไรเองไม่คอยเขาเงินงพงตงแต่เขาจนเขย่งก็เขย่งเหมือนกัน นั่นเป็น
 กัดของผิดพลาดกันบ้าง บางทีคนบอกด้วยก็มีตงนานแล้วไม่ได้พูด คนโน้นบอกด้วยก็มี
 ตงนานแล้วไม่ได้พูด ประธานฯ ก็อยากจะให้ได้พูดกันทุกคน กัดถลกนไม่ได้ หรือไม่ตรงใจ
 คนโน้นบ้างคนนี้บ้าง และก็ถูกคำบ้าง ถูกทงตงชงและถูกคำด้วย เพราะฉะนั้นเราก็กเห็น
 ใจจริงๆ ธรรมดาจะเรื่องนั้นก็ไม่ใช่ข้อสำคัญอะไร หนักอกหนักหนาหนึ่งเหมือนปัญหา
 เรื่องยุบวุฒิสภา ข้าพเจ้าดูเหมือนพูดแล้ว ก็ไม่ต้องยุบเขว เพราะไม่มีอะไร จึงจกอยู่บน
 ผาผืนนี้

ทนข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเราทำอย่างนั้น ก่อนที่จะจบข้าพเจ้าก็นึกไม่ออก วกทีหลังเมื่อ
 นึกออก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียน ไม่ใช่ขอแนะนำหรือขอสงตอนท่านทงตงสกา
 ข้าพเจ้าขอเรียนว่าอย่างนั้น การที่เราจะทำรัฐธรรมนญกิด ะไรก็กตปฏิบัติกันอยู่ ถ้าเรา
 ระวงเกินไป ขอชักตัวอย่างเขาให้หันทองเราคือ เขาบอกว่าย่าทำตกแตก และเวกัระวง
 เกินไปไม่ให้อันตกแตก กัดถลกนไว้ตกลงชั้นบเลย เพราะความระวงของเราเกินไป เพราะ
 ฉะนั้นระวงแหพอควร และชักอย่างหนึ่ง อย่างการระวงซึ่งกันและกันในระหว่างงาน นี้
 กัดถลกนเป็นปัญหาขึ้นมา เปรียบเหมือนโลกพระอังกกรมมาชนโลกเราแตกจะทำอย่างไรกัน

จะหนีไปทีไร ในทันทีที่ระแวงกันไป นี่เพราะว่าระแวงกันมาก เพราะฉะนั้นอย่าระแวง ท่าน
 ดมาชิกสภา แต่ที่ท่านเองจะต้องเป็นผู้ดำหริบคิด ท่านเองจะต้องเป็นผู้วางหลักให้กับอนุชน
 รุ่นหลังที่จะเดินมา เพราะฉะนั้นหลักของเราจะต้องดีเสียไม่ได้ ขนาดเวลาดูแทนทดแทน แต่
 เราต้องวางหลัก การวางหลักเราต้องเสียสละบ้างไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เหมือนเราไถนา
 ต้องเสียแรงจะต้องไถให้ตรง เพราะฉะนั้นเมื่อเสียแรงแล้วเราต้องได้หลักที่ดี แล้วหลักนั้น
 จะต้องแก้ไขอย่างไรต่อไปตามเหตุการณ์ภายนอก เราแก้ไขหลักแก้ไข แล้วอีกอย่างหนึ่ง
 ข้าพเจ้าไม่รักที่ท่านรัฐมนตรีหลายท่านพูดว่า ไม่อย่างโน้นอย่างนี้ ที่พูดว่าจะเกิดรัฐประหาร
 ขึ้นมา ข้าพเจ้าว่ารัฐประหารที่ไร ไม่ใช่ของง่าย ๆ คนรัฐประหารกลัวเหมือนกัน ข้าพเจ้า
 เคยทำไปแล้ว มีข้อเขียนเหมือนกัน แต่เมื่อเสร็จไปแล้วก็หน้าแดง แต่การทำรัฐประหาร
 แต่ละคราวไม่ใช่เรื่องบัญญัติรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าบอกอย่างนั้นที่ข้าพเจ้าเคยผ่านมาแล้ว
 ไม่ใช่รัฐประหารเรื่องรัฐธรรมนูญ มันรัฐประหารเรื่องรัฐบาล ข้าพเจ้าขอเรียนอย่างนั้น
 เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ รัฐประหารรัฐบาล แต่เมื่ออยู่ในหลวงเวลานั้นท่านเป็นนายกรัฐมนตรี
 ท่านก็มาเถียงข้อด้วย แล้วอย่างท่านดูสภาท่านว่าเราไม่ได้แต่ต้องในหลวง หรือเห็น
 ว่าท่านทำไม่ถูก เป็นเรื่องแก้ต่างหาก เราจะเปลี่ยนวิธีการปกครองนั้น ถูกของท่านแล้ว
 ต่อมาเกิดรัฐประหารคราวเจ้าคุณมโน ี่ ก็เกิดรัฐประหาร ไม่ใช่เรื่องรัฐธรรมนูญสักที
 ข้าพเจ้าไม่เคยเห็น แล้วรัฐประหารที่ ๘ พลุ่ศกียานนท์แล้วมากี่รัฐบาลอยู่ตนเอง ก็เพราะ
 เป็นอย่างไร รัฐบาลอยู่กลาง ถ้าท่านต้นรัฐบาลทำงาน ต้นข้างบน ต้นให้มันสูง คนหนึ่ง
 ข้างบนก็ต้องกระแทกลงมา รัฐบาลก็เสร็จ ก็เกิดรัฐประหาร เพราะฉะนั้นการที่รัฐประหาร
 ง่าย ๆ ทำให้แจ้งไปหมด จริงอย่างแม็กซิโก ข้าพเจ้าก็เคยไป นั้นไม่ต้องถามมาอะไร
 ไม่ชอบใจเปรตซิเดินก็ถึงทั้ง เปรตซิเดินไม่เคยผ่าน ๔ ปี คนไหนได้ผ่าน ๔ ปี วิเศษที่สุด
 เพราะฉะนั้นอย่าเอาอเมริกาได้มาพูดเลย เราไม่ใช่เลือกอันอย่างอเมริกาได้ เราเลือก
 เช่น ๆ กว่าจะไช่ลานไม่ไช่น้อย ไม่อย่างนั้นท่านถามพวกรัฐประหารดูเถอะ ต้องเร่งกัน
 นานพอเร่งถึงพริบเข้ามา แล้วพริบเข้ามาไม่กันเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นการที่เกรงจะ
 รัฐประหารรัฐธรรมนูญนั้นไม่มี ในโลกนี้ไม่มีใครรัฐประหารรัฐธรรมนูญกันหรอก เปิด
 ตำรับตำราดูก็ได้ ตั้งแต่ไหนมา ข้าพเจ้าอยากจะทำไว้ ไม่มี รัฐประหารรัฐบาลต่างหาก
 ถ้าไม่เข้าในหน้าหนังสือพิมพ์ก็ว่า ประชาชนก็ว่า นั่นไม่ถูก นี่ไม่ถูก ถ้าสละเขาก็ไม่

รัฐประหาร นี่ไม่สะดวกได้ต่างคนต่างอยู่ไม่สะดวกอะไร อันนั้นก็ยกเอาไป เพราะฉะนั้นก็อย่าทำอะไรมากเกินไป เพราะฉะนั้นการที่จะมีรัฐธรรมนูญไม่มีรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่อย่างนั้น อยู่ทำการกระทำของรัฐบาลเท่านั้น คือรัฐธรรมนูญเป็นสมุดเล่มหนึ่งหนังสือเล่มหนึ่ง เป็นแม่บทของมาตราที่มี เมื่อเกิดมาแล้วจะโยนทิ้งเสียเมื่อไรก็แล้วแต่ท่าน เป็นเสียงของราษฎรต่างหาก เพราะฉะนั้นอย่าไปอย่างนั้นเลย ช่วยกันทำไอน์แล้วไปวางแผนทางให้ตรง ข้าพเจ้าสนับสนุนอย่างนี้ ถ้าเกิดระแวงในที่ใดก็เกิดขุ่นในที่นี้ เพราะฉะนั้นอย่าระแวงเป็นอันขาด ถึงใครจะว่าอะไรก็อย่าไปถึง โดนนี้ด้วยบัดนี้ก็อย่าโกรธ อย่าถือสาอะไรมากนัก เราไปอย่างนี้ไม่เสีย

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : กระผมขอคัดค้านส่วนที่ ๑ บททั่วไป ตามมาตรา ๘๐ นี้เราจะเห็นได้ว่าในมาตรานี้ได้ห้ามไว้หลายอย่าง ตลอดจนคณะเทศมนตรี ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารท้องถิ่นก็ห้ามไว้ ทกระผมขอคัดค้านกรมเหตุผลเพียงเล็กน้อยในมาตราซึ่งทำให้ตำแหน่งที่สอนในมหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาชั้นอุดมศึกษาอันจึงไม่ห้ามไว้ด้วย ทกระผมคัดค้านเพราะมองดูเห็นว่า สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญซึ่งหลายท่านมีตำแหน่งสอนในมหาวิทยาลัยอยู่หลายท่านด้วยกัน ท่านห้ามอย่างอื่นห้ามได้แต่สำหรับในชั้นทำไม่ท่านจึงไม่ห้ามด้วยเหตุผลจุดประสงค์ที่กระผมจะขอคัดค้าน ส่วนที่ ๒ วุฒิสภา นี้เป็นเหตุผลอันยิ่งใหญ่ ทกระผมจะขอคัดค้านในที่นี้ คุณสมบัติของผู้ที่จะได้เป็นวุฒิสภาท่านบัญญัติไว้ว่าต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๕๐ มีบริวารณ ซึ่งทรงพระราชดำริเห็นว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีความรู้ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการต่าง ๆ อันจะยังประโยชน์ให้เกิดแก่การปกครองแผ่นดิน ท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะท่านประธาน ๆ ก็โตขึ้นแจ้งว่า วุฒิสภานี้เมื่อได้รับเลือกตั้งขึ้นมาแล้ว ก็ถือว่าเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยทั้ง ๓๘ ล้าน ขอนกระผมขอคัดค้านในเรื่องนี้มีเหตุผลอยู่ในข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้แล้วว่า ผู้แทนซึ่งเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย ๓๘ ล้านคนซึ่งเรารู้อยู่แล้วว่ามี ๒ สภา เป็นวุฒิสภาและสภาผู้แทน สภาผู้แทนนี้ได้รับเลือกตั้งมาจากราษฎรจริง ๆ โดยต้องไปวิ่งเต้นทำการคัดเลือกกันมา แต่ว่าท่านวุฒิสภามีกำหนดกฎเกณฑ์ไว้เพียงเท่านั้น และเท่าที่ได้ผ่านมาแล้วท่านสมาชิกวุฒิสภาซึ่งทำการคัดเลือกผู้แทนไม่ได้แสดงให้เห็นว่า ประชาชนเขาไม่ได้เลือกใครที่จะให้มาเป็น ผู้แทนของเขา แต่ว่าเหตุใดคนเหล่านั้นจึงได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภานั้นด้วยเหตุเหล่านั้นแหละ

เราจึงเห็นได้ชัดว่า พระมหากษัตริย์ท่านเลือกบุคคลเข้ามาเป็นวุฒิสภานั้นเป็นการขัดแย้งกันกับมติของประชาชนซึ่งเป็นอยู่ในขณะนั้น ซึ่งคณะกรรมการเป็นใหญ่ซึ่งเป็นข้อดีของประชาชนทั้ง ๑๗ ล้านคนว่า พระมหากษัตริย์ได้ทรงเลือกตนเข้าบุคคลเพียงจะเข้ามาเป็นวุฒิสภานั้น และก็มีอำนาจเหนือกว่าผู้แทนราษฎรเสียอีก ซึ่งวุฒิสภานั้นและผู้แทนราษฎรคนใดไปทำการล้มครูปเศวตฉัตรเป็นผู้แทนราษฎรแข่งขันกัน ในจังหวัดเดียวกันเลือกตั้งได้พ่ายแพ้ไป แต่ในที่สุดก็ชนะมางเป็นวุฒิสภา มีอำนาจบงกชกฎหมาย ทำให้ท่านจึงไม่เขียนไว้ว่า ถ้าหากว่าผู้ ที่ทำการคัดเลือกสมครผู้แทนเป็นฝ่ายแพ้แล้ว ไม่ให้เป็นสมาชิกวุฒิสภา คณะผมเห็นว่ามีมติของพระมหากษัตริย์และประชาชนเป็นการเลื่อมลดาตาสูงกัน แล้วประชาชนชาวไทยจะเห็นได้ว่า แ่งต่าง ๆ มี ท่านไม่ได้เขียนไว้ คณะผมจึงจำเป็นต้องคัดค้านในแง่นี้ อีกประการหนึ่งคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนนั้น คณะผมสงสัยว่าเหตุใดการที่เราจะเอาคนไม่เข้ามา แล้วจะมาตั้งเสียงอ้อแอ้ในสภา ซึ่งฟังกันไม่รู้เรื่อง ท่านเห็นเป็นการสมควรแล้วหรือ เหตุใดจึงยินยอมให้คนไม่เข้ามาเป็นผู้แทนด้วย นอกจากนั้นตามมาตรา ๑๐๔ ซึ่งให้อำนาจประธานสภาผู้เยาว์ ๕ มีน คณะผมจำเป็นต้องคัดค้านเพราะประธานสภานั้นถ้าเราให้มีอำนาจเท่าไรก็จะเป็นการที่เรียกว่าเผด็จการในสภา เพราะในรัฐธรรมนูญของเราไม่ได้บัญญัติห้ามไว้ว่า ประธานสภาผู้แทนนั้นไม่ให้อยู่ในพรรคหนึ่งพรรคใด เพราะฉะนั้นเมื่อประธานสภาซึ่งท่านเป็นพรรคใดพรรคหนึ่งแล้วซึ่งไปนั่งเป็นประธานอยู่เช่นนี้ท่านก็อาจมีใจโอนเอียงไปได้ มีคณะผมพูดสำหรับระยะต่อๆ ไปไม่ใช่สำหรับประธานฯ นี้ เอาท่านมีใจโอนเอียงไปแล้วในเวลาอีกปีรายกดี เสนอกฎหมายกีด ะไรเหล่านั้น ท่านก็อาจไม่ซึ้งที่ท่านเห็นว่าเป็นพรรคของท่าน และรัฐธรรมนูญกลับรับรองให้ท่านอยู่ได้ถึง ๕ ปี มีความกดดันต่าง ๆ อันเป็นภาวะสุดแสนที่สมาชิกของท่านท่านอยู่ได้โดยประธานฯ ไม่ยุติธรรม ขอให้คิดว่าสภานั้นจะเกิดอลเวงอย่างไร อย่างน้อยสมาชิกจะเห็นว่าไม่ได้รับความยุติธรรมเวลาประชุมก็อาจส่งเสียงขับไล่ประธานฯ ลงจากบัลลังก์ก็อาจเป็นได้ หรือมีคณะนี้ก็อาจจะเอาของอะไรต่าง ๆ มาขว้างปาประธานฯ ก็ได้ อย่างนี้คณะผมจึงเห็นว่าเป็นการให้อำนาจยาวไป อย่างท่านเสนีย์ฯ ว่าถ้าให้ออก ๆ เข้า ๆ เป็นของไม่ดี เพราะเหตุว่าจะได้ประธานฯ ที่ไม่ผิดคณะผมเห็นว่าทำให้เข้าๆ ออกๆ ได้เป็นข้อดีเหมือนกัน เพราะเราจะได้ประธานฯ ที่มีใจเป็นธรรมขึ้นมา ในเรื่องการบงกชกฎหมายที่คณะผมเป็นห่วง

เป็นโยมมาก เพราะเหตุว่ากรรมเป็นชาตินิยม ขอเรียนให้ทราบในที่นี้ การเป็นชาตินิยมก็
 ธรรมดาในแง่ที่ต่างประเทศชาติเป็นส่วนใหญ่ และถาวรสถานกฎหมายก็ต้องเห็นแก่ประเทศชาติ
 ซึ่งถูกกตัญญูอยู่ในขณะนั้นเป็นต้นว่าอาจเสนอกฎหมายฉบับหนึ่งจำกัดชาวต่างดาวไม่ให้เข้ามา
 ทำมาหากินในประเทศไทยเรา เพราะเห็นว่าประเทศไทยเราคนต่างดาวเข้ามาแน่นแล้ว
 แต่ในที่สุดเมื่อไปถึงชนภูมิสถาอีกทีหนึ่งก็สามารถที่จะยับยั้งได้ จะพูดอย่างง่าย ๆ ท่าน
 ภูมิสถานของท่านมีอายุคงมากโดยมากก็รักษาความสงบเฉพาะหน้า แล้วท่านก็อาจยับยั้งได้
 เสียไม่ยอมให้กฎหมายนั้นผ่านไป ซึ่งในระยะเวลาหนึ่งนั้น ชาวต่างดาวก็เข้ามาแน่นเมือง
 เราเสียแล้ว และข้าราชการกรมจะกล่าวอีกครึ่งหนึ่งก็คิดว่าเป็นที่น่าเสียใจอย่างแท้จริง
 อรรถมนูญยังไม่มีบัญญัติห้ามผู้ประชาชนเขาไม่เลือกแล้ว ก็ได้เสวยอำนาจรับเลือกมาเป็น
 ภูมิสถาผู้ยับยั้งกฎหมายของสภาผู้แทน ซึ่งเขาแข่งกันนั้นก็เป็นหลักที่กระผมคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ต่อไปเป็นวาระสนับสนุน ท่านผู้ใดจะสนับสนุน
 เจริญ

นายยกเสียง เหมะภุติ (ระนอง) : ข้าพเจ้าจะขอชัก

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ไม่ใช่ สนับสนุนก่อน

นายยกเสียง เหมะภุติ (ระนอง) : จะชักเท่าที่อภิปรายกันไป

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ไม่ใช่ เมื่อถึงคราวจะชักเอาไว้ชัก ข้าพเจ้าจะ
 เปิดโอกาสให้

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ข้าพเจ้ายินขึ้นมาเพื่อสนับสนุนร่างกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าด้วยหมวด ๒ อำนาจนิติบัญญัตินี้ ทำให้ข้าพเจ้าจึงสนับสนุน ข้าพเจ้า
 จะให้เหตุผลสองสุดท้าย แต่ข้าพเจ้าได้ฟังรัฐมนตรีท่านหนึ่งได้แสดงความวิตกกังวลและ
 ขอร้องให้ประชาชนเข้าใจว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกไปแล้วเป็นการไม่ดี เป็นการไม่
 สมควรที่จะออกไป เพราะเหตุที่ พระมหากษัตริย์มีอำนาจมาก โดยที่ พระองค์ทรงตั้งวุฒิสภา
 คือว่าไม่ปล่อยให้ อำนาจนิติบัญญัตินี้เป็นของราษฎรจริง ๆ ท่านได้แสดงมาอย่างนั้นว่า
 กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ราษฎรไม่ได้ออกกฎหมาย โดยทางผู้แทนราษฎร ที่เขาได้เลือกตั้ง
 เข้ามาในสภาผู้แทน เพราะเหตุว่าพระมหากษัตริย์ทรงตั้งสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภา
 มีอำนาจมากในเรื่องอำนาจนิติบัญญัติ ท่านเห็นว่าไม่เป็นการสมควรที่จะให้กฎหมายรัฐ-

ขรรณมณูญผ่านไป ข้าพเจ้าจะขอขออนุญาตถึงบทบัญญัติของอำนาจนิติบัญญัติ ใน
 ประเทศไทยอำนาจนิติบัญญัติที่ประกอบขึ้นด้วย ๒ สภาหรือสภาเดียว ซึ่งก่อนจะถึงรัฐ-
 ขรรณมณูญฉบับที่พิจารณาแก่นั้นจำเดิมเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ ประเทศไทยปกครองกันตามระบอบ
 สมบูรณาญาสิทธิราชย์ ท่านประธานฯ แล้วมีคณะบุคคลต้องการให้เปลี่ยนระบอบการ
 ปกครองนี้เป็นระบอบประชาธิปไตย จึงได้ทำการเปลี่ยนการปกครอง แล้วเมื่อเปลี่ยนแปลง
 การปกครองแล้วใครเป็นผู้ให้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. ๒๔๗๕ พระมหากษัตริย์ทรง
 พระราชทานกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. ๒๔๗๕ ท่านจะเห็นได้จากพระราชปรารภใน
 กฎหมายฉบับนั้นว่า ประเทศสยามนี้ พระองค์ท่าน ได้ทรงทำนุบำรุง ประเทศสยามมา ให้เจริญ
 วัฒนาเป็นเวลากว่า ๓๕๐ มีบริบูรณ์แล้ว ประชาชนชาวสยามได้รับพระราชบริหารขององค์
 พระมหากษัตริย์ด้วยความสวัสดิมาจนกระทั่งถึงเวลาที่เห็นว่า มีข้าราชการ ประกอบด้วย
 วุฒิปรีชาสามารถจะนำประเทศชาติไปสู่สากลอารยะได้ พระองค์ท่านจึงเห็นว่าสมควรที่จะ
 ให้ข้าราชการของพระองค์และประชาชนของพระองค์ ได้มีส่วนมีเสียงในการปกครองประเทศ
 สยามจึงได้พระราชทานกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และทรงไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้ ได้บัญญัติถึงอำนาจนิติบัญญัติไว้ว่าอะไร กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ตั้งสภา
 ขนเรียกว่าสภาผู้แทนราษฎรในสยามนี้ ท่านประธานฯ ประกอบขึ้นด้วยสมาชิก ๒ ประเภท
 คือประเภทหนึ่งราษฎรเลือกมาโดยตรง แล้วอีกประเภทหนึ่งใครเป็นคนเลือก พระมหากษัตริย์
 เป็นคนเลือก ทำให้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงบัญญัติไว้เช่นนั้น เมื่อครั้ง
 กระนั้นได้มีการตกลงกันทั้งฝ่ายผู้ก่อการและผู้เปลี่ยนแปลงการปกครอง และทั้งกรมการ
 รัฐธรรมนูญฉบับนั้นว่า ประชาชนในประเทศไทยยังมีความรู้น้อย ยังไม่ควรที่จะให้ปกครอง
 กันอย่างเลือกผู้แทนประเภทหนึ่ง ประเภทเดียว เพราะฉะนั้นจึงมีบทเฉพาะกาลไว้ใน
 กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ คือฉบับปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ว่าราษฎรผู้มิตถิในการออกเสียง
 เลือกตั้งมีความรู้จบประเภทศึกษาชั้นหนึ่ง คือสมาชิกประเภทที่สองที่พระมหากษัตริย์
 ทรงเลือกตั้งนั้น เป็นอันว่าเลิกไปไม่มีอีก นี่เป็นความประสงค์ขององค์การหรือสถาบัน
 ในครั้งกระนั้น ซึ่งมีความปรารถนาว่าถ้าประชาชนมิตถิออกเสียงเลือกตั้งมีความรู้ถึงขนาด
 นั้นแล้ว จึงจะไม่ต้องมีผู้ประคับประคอง คือสมาชิกประเภทที่สองก็จะไม่มี และเมื่อ
 กฎหมายฉบับนี้ ได้เป็นรัฐธรรมนูญปกครองประเทศแล้วสืบมาถึง ๑๔ ปี ประชาชนชาวไทย

ตั้งกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งยอมให้ราษฎรเลือก แล้วราษฎรเรายังไม่ได้รับการศึกษาเกินกึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิออกเสียง จึงได้เกิดมีพรรคการเมือง และพรรคการเมืองนั้น ท่านประธานฯ ลองคิดว่าสมาชิกพรรคสมาชิกในวงกระนั้นได้เข้าไปในการเมืองฝ่ายไหน แล้วเปรียบเทียบกับพรรคมหาชนไทยเลือก ข้าพเจ้าเห็นว่านั่นแหละเป็นการดีถ้าเปรียบเทียบกับกัน อย่างนี้ ข้าพเจ้าชอบเพียงเท่านี้

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ตกลงไปเป็นฝ่ายค้าน นายทองดี อิศราวิชวิน

นายทองดี อิศราวิชวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้ยกมือมา ๓ วันแล้ว ตั้งแต่วันพุธ เพิ่งได้มีโอกาสอภิปรายในวันนี้

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : อย่าพูดอีกเลย ยกมืออีกวัน คนที่ไม่ได้พูดในวันนี้มากกว่าที่ได้พูด

นายทองดี อิศราวิชวิน (เชียงใหม่) : ขอขอบคุณท่านประธานฯ นี่แหละเป็นมูลเหตุที่บรรดาสมาชิกฝ่ายค้านได้โจมตีเฉพาะในตำแหน่งขอประธานสภาฯ แต่ข้าพเจ้าจะได้อภิปรายโจมตีในตอนสุดท้าย เมื่อกข้าพเจ้าได้ยื่นสมาชิกผู้สนับสนุนรัฐธรรมนูญผู้หนึ่ง มีรัฐมนตรีผู้หนึ่งได้แสดงความคิดเห็นออกมาว่าบ้านเมืองจะไม่ได้สุขเย็นเป็นสุข อาจมีรัฐประหารหรืออะไรเหล่านั้นเป็นต้นนั้นข้าพเจ้าขอแก้แทน ส.ส. ผู้หนึ่ง เท่าที่เขาคิดมาไม่ได้หมายความว่าเขาพูดในนามที่เป็นรัฐมนตรี เขาพูดในนามที่เขาเป็นราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ดมากกว่า คือ นายเขมชาติ บดินทร์พันธุ์ นั้นเป็นสิทธิพิเศษของเขาที่จะได้แสดงความคิดเห็นของเขาออกมา คนใดก็ตามที่ข้าพเจ้าเห็นเพียงคนเดียว เวามลทินทุกคน เพราะฉะนั้นขอประธานโทษ ท่านประธานฯ ที่เคารพ เท่าที่ข้าพเจ้าได้พูดออกมาเป็นการที่จะขอให้ท่านประธานฯ เห็นเพราะฉะนั้นขอความกรุณาท่านประธานฯ ตกลงไปว่า ถ้าท่านประธานฯ จะขทางรัฐมนตรีแล้วขออย่าได้เรียกรัฐมนตรี ควรจะเรียกว่าเป็นผู้แทนจังหวัดนั้นจังหวัดนั้น

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ขอให้ท่านพูดเข้าประเด็น ในฐานะที่ท่านได้แนะนำให้ข้าพเจ้ารักษาระเบียบข้อบังคับ

นายทองดี อิศราวิชวิน (เชียงใหม่) : ตกลงไปข้าพเจ้านายทองดี จะค้านให้ท่านประธานฯ ทราบว่า ข้าพเจ้ามีเหตุผลอะไรบ้างที่จะค้าน หมวด ๖ อานาจนัติบัญญัติ มาตรา ๓๐ ที่บอกว่าวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน อันมาตรา ๒ ต้องไม่เป็นผู้จำกัด

กรรมกรที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทรัฐหรือหน่วยราชการ
 ของรัฐเป็นผู้ลงทุนหรือถือหุ้นมากกว่าร้อยละห้าสิบของหุ้นหรือจำนวนหุ้นทั้งหมด นั่นแหละท่าน
 ประธานฯ แสดงให้เห็นว่าบรรดาสมาชิกที่วางรัฐธรรมนุญนี้เสรีพอได้ คือหมายความว่ายัง
 กันไว้ กันผลประโยชน์ให้แก่สมาชิกอุตสาหกรรมหรือสมาชิกสภาผู้แทน ที่ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ของข้าพเจ้าเท่าที่ข้าพเจ้าเข้ามางานในรัฐสภาเพื่ออะไร ทั้งสมาชิกอุตสาหกรรมและสมาชิกสภา
 ผู้แทน เวลามาเพื่อเป็นนักการเมืองใช้ใหม่ มาออกนิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นพูดถึง
 ประโยชน์แล้วข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลยในอนาคตตราสองของมาตรา ๖ ข้าพเจ้ากลับเห็นรุนแรง
 ไปว่า บรรดาสมาชิกอุตสาหกรรมและสมาชิกสภาผู้แทน เราเข้าไปเกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนอื่น
 เราอยู่เมื่อเราเป็นผู้แทนเราก็คงจะรับเงินเท่าที่เราได้ก็พอแล้ว ไม่ควรจะไปมุ่งในเหตุการณ์
 พิเศษอื่น ๆ ถึงแม้รัฐบาลจะมีหุ้นอยู่ไม่ถึงห้าสิบลเปอร์เซ็นต์ก็ตาม นี่เราเข้าไปยุ่งเพื่อความ
 บวสุทธิ ท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อดูงานนี้ข้าพเจ้าได้ยื่นท่านสมาชิกสภาวางรัฐธรรมนุญผู้
 เกียรติยศท่าน ม.ร.ว. เสนีย์ ขอบประธานโทษ ขอให้กระผมได้ออกนาม คือท่านหม่อม
 ราชวงศ์เสนาีย์ ปราโมช ท่านพูดอย่างเบ็ดตกทีเดียว ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจ นี่แหละคือ
 หม่อมราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมช นักการเมืองที่แท้จริง ท่านบอกว่าการรัฐธรรมนุญนี้ออกไป
 แล้ว ท่านจะเลิกเป็นทนายความหากินตามโรงตามศาล นี่ข้าพเจ้าภูมิใจที่สุด แล้วทำไม
 ท่าน สมาชิก สภาวางรัฐธรรมนุญ จึง ได้ เปิด มี เงื่อนไขไว้ได้อย่างนี้ นี่จะแสดงว่าเราเป็น
 นักการเมืองอย่างไร ดูเถิดท่านประธานฯ ที่เคารพ มหาตมะคานธีมีอะไรเมื่อตายไปแล้ว มี
 แต่เกียรติและชื่อเสียงเท่านั้น ท่านประธานฯ ที่เคารพ ถกฤษฎาสนอน้องเข็ญว่าท่านประธานฯ
 คงจะได้ฮ่าน.....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ไม่ได้ ต้องเข้าระเบียบวาระ.....

นายทองดี อิศรางกูร (เสียงใหม่) : ขอโทษ มีอยู่ตอนหนึ่งข้าพเจ้าอยากจะ
 อภิปรายประกอบเหตุผล คือคำว่า “นรชาติทวงวาย มลายสินทงชนทริย สัตยทิวแต่
 ชวติ ประคัมไว้ไม่โลกา” เราเมื่อนักการเมืองเราต้องการเกียรติและชื่อเสียงใช้ใหม่
 แล้วทำไมสมาชิกสภาวางรัฐธรรมนุญจึงมาเปิดโอกาสให้อุตสาหกรรม และสมาชิกสภาผู้แทน
 ยังมีโอกาสหากินนอกหลุมอกทางได้ นี่ข้าพเจ้าขออภิปรายถึงเหตุผลนั้น เพราะฉะนั้นก็หมาย

ความว่าถ้าเราจะเป็นนักการเมืองที่แท้จริงแล้วเราไม่ต้องไปวิ่งเต้นชิงดีชิงเด่นที่ไหนเท่าที่
 ข้าพเจ้าของใจฉันไปหนึ่งแล้ว ต่อไปอีกคือส่วนที่ ๓ ที่ว่าด้วยผู้แทนบอกว่า "การเลือก
 ตั้งสมาชิก สภาผู้แทน ให้ถือเกณฑ์จำนวนราษฎรแต่ละจังหวัดตามผลสำรวจสำมะโนครัวครั้ง
 สุดท้ายหนึ่งแสนห้าหมื่นคนต่อสมาชิกสภาผู้แทนหนึ่งคน ฯลฯ" นักเหมือนกัน ท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ความจริงรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๔๗๕ ก็ได้บัญญัติไว้กตแล้วสองแสนต่อผู้แทน
 หนึ่งคนกตแล้ว หรือฉบับปี ๒๔๗๗ บอกว่า ๓๐๐,๐๐๐ คนกตแล้ว ทำไมท่านจึงวางไว้
 ๑๕๐,๐๐๐ คน ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นห้วงกฏท้ายมังกร ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านสมาชิกสภา
 วังรัฐธรรมนูญเกรงไปว่าถ้า ๓๐๐,๐๐๐ ต่อผู้แทน ๑ คนแล้วเกรงว่าสภาจะเต็มไปด้วย
 ผู้แทนราษฎร อาจอดเง็กได้ หรือจะหามาเป็นพรรคพวกไม่ได้ อย่างนี้เป็นต้น

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา: อย่าตีเจตนาของผู้กระทำเพราะไม่รู้ ขอให้พูดใน
 ประเด็นเฉพาะหน้าว่ามันควรหรือไม่ควรอย่างไร ขอให้ว่าในประเด็นนี้โดยเฉพาะ ประเด็น
 ที่ท่านถามก็ชานอกก็ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านพูดแล้วขอให้พูดโดยรวบรัดไม่
 ให้ชานอกจนแต่เป็นประเด็นที่ต่างกันจากครั้งก่อน ข้าพเจ้าจึงจะให้ท่านพูดได้โดยเต็มที่

นายทองดี อิศรางกูร (เชิงใหม่): เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตัดประเด็นสั้น ๆ
 ว่าข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยไมควรจะเป็นแสนห้าหมื่นต่อผู้แทนหนึ่งคน ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับ
 ๑ แสนต่อผู้แทน ๑ คน

ต่อจากนั้นก็ขอมาตรา ๗๒ อนุ. ๑ และอนุ. ๒ ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติ
 ดังต่อไปนี้คือ ๑. มีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ทำไมไม่ไปกตกัน หรือไปจำกัดอายุ ๓๐ ปี เมื่อวานนี้ ข้าพเจ้า ได้ฟังท่านสมาชิก สภาวัง
 รัฐธรรมนูญอภิปรายข่งแย่งประกอบด้วยเหตุผลอย่างน่าฟังเหลือเกินว่า ของที่ติดเอามาจาก
 ประเทศอังกฤษ เราเลือกเพิ่มเอาสิ่งที่ดี ข้าพเจ้าประหลาดใจทำไมท่านไม่เอา ๒๓ ปีหรือ
 ๒๕ ปีบ้าง เปิดโอกาสให้เขาเป็นผู้แทนได้ อย่างอังกฤษและอเมริกา ท่านประธานฯ ที่
 เคารพ อายุเขา ๒๓ ปีเป็นผู้แทนได้ ๒๕ ปีเป็นได้ แต่ท่านไม่ขีดวงจำกัดอายุ ๓๐ ปี ขอ
 ให้ท่านประธานฯ ย้ำลืมนว่าคนไทยเราอายุสั้น อายุ ๓๐ ปีหนักเท่ากับ ๑๓,๐๐๐ น. ย้ำลืมนควับ
 ท่านประธานฯ ที่เคารพ ความจริงถ้าจะพูดถึงความคิดความเห็นและสติปัญญา คนไทย
 เรามั่งชรมเขยว่าฉลาดที่สุด ท่านประธานฯ ที่เคารพ ลองคิดถึงผู้สมัยกับสมัยก่อนไม่เหมือน

กัน สมัยนั้นเด็กอายุ ๒๗-๒๘ ปีได้นิตศาสตร์มหาบัณฑิต เป็นหัวหน้าของ หัวหน้าแผนก
 แคลคูลัสและเป็นหัวหน้าแผนกประจำแผนกหมวดหงอกแล้วอายุมากกว่าอีก ขอบพระทานโทษ
 อายุนี้ไม่ควรขัดเส้นให้ถึงอายุ ๓๖ ปี ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับอายุ ๒๕ มีนี้เป็นเหตุผลที่
 ข้าพเจ้าขอสนับสนุน นี้แสดงให้เห็นได้ว่าสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญไม่ควรกักกัน หรือ
 ทานประธานฯ ที่เคารพเกี่ยวด้วยอายุข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย มาตรา ๘๒ อนุ ๒ มีความรู้
 ไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ซึ่ง
 กระทรวงศึกษาฯ รับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น พุดถึงในเชิงศึกษาน ทานประธานฯ ที่
 เคารพ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องขอพระทานโทษเรียนให้ทานประธานฯ ทราบ คือการเดินทางหา
 เสียง บรรดาผู้สมัครรับเลือกตั้งกมลประณามเหลือเกินจากคนนเวียนแค่ประถม ๔ คนนม
 ความรู้แค่นั้น ม. ๓-๒-๓ ผู้คนไม่ได้คนมีความรู้สูงกว่าอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ทำไม
 ทานสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญกำหนดอย่างนี้ ข้าพเจ้าประหลาดใจเหลือเกิน เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าเห็นสมควรอย่างยิง อย่างน้อยขอมมบริบูรณ์ นี้แหละจะทำให้ประชาชนเราได้ผู้แทน
 ที่ดีให้เหมาะสมกับระบอบประชาธิปไตย ถ้าไปเปิดโอกาสให้เพียงแค่ประถมศึกษาย่างงว่า
 ทานประธานฯ ที่เคารพ บางคนพูดอะไรก็ไม่ชัดถ้อยชัดคำ เขาว่าอะไรก็ยกมือพรบพบ
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นสมควรอย่างยิงควรจะเป็นมัธยมบริบูรณ์

มาตรา ๘๓ อนุมาตรา ๖ มาตรา ๘๓ บอกรว่า "บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้
 บุคคลซึ่งห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง" อนุ. ๖ "บุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการประจำ
 มาแล้ว และได้พ้นจากตำแหน่งราชการประจำมาอย่างไม่ถึงหนึ่งปี ในวันเลือกตั้ง แต่บท
 บัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่ผู้จะต้องเข้ารับราชการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย" พุดถึงอนุ. ๖
 แห่งมาตรา ๘๓ ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยเลยทั้งหมด ความจริงไม่ควรถูกกักข้าราชการ
 ผู้หนึ่ง สมมติว่าลาออกจวนนี้ พรุ่งนี้เลือกตั้งก็ควรจะไปเปิดโอกาสให้เขา นี่เป็นการตัดเสรีภาพ
 โดยชอบด้วยกฎหมายของเขา ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ทานประธานฯ ที่เคารพ เวลาพูดถึง
 ประชาชนชาวไทย การศึกษาได้รบกเปอรเซนต์ ส่วนมากมักจะเป็นข้าราชการ อย่าง
 จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งข้าพเจ้าเป็นตัวแทน ข้าพเจ้ากล่าวพูดว่ายังมีอีกหลายตบเปอร์เซนต์ที่ไม่
 รู้การศึกษา แต่นับว่าเป็นบุญคุณของจังหวัดจังหวัดเชียงใหม่เต็มไปด้วยศิษกรรมคนงาน
 ความดีอยู่ในทางพุทธศาสนา ไม่มีมีการแตกแยกแบ่งเป็นนักเป็นเหล่า นับว่าเป็นบุญคุณ

ของจังหวัดของข้าพเจ้า แต่ว่าเท่าที่ไปติดต่อข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เมื่อเวลาออกจาก
ตำแหน่งเป็นกติกาก่อนก็ยกยอกตาม ควรจะเปิดให้เขา ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยใน
มาตรา ๘๓ ขึ้น. ๒ นี้

มาตรา ๑๐๕ วรรค ๑ และวรรค ๒ มาตรา ๑๐๕ ประธานและรองประธานวุฒิสภา
ดำรงตำแหน่งจนถึงวันก่อนวันเลือกประธานและรองประธานวุฒิสภาใหม่ ซึ่งจะตั้งกระทู้
เมื่อครั้งคราวที่มีการเปลี่ยนแปลงสมาชิกทั้งนี้ วรรค ๒ ประธานและรองประธานสภาผู้แทน
ดำรงตำแหน่งจนอายุของสภาหรือมีการยุบสภา” พุดถึงมาตราเรื่องประธานสภา รอง
ประธานสภานี้แหละ เป็นมูลเหตุให้ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาเพื่อจะรวบรวมความคิดเห็นเพื่อโจมตี
คัดค้านมาตรานี้ ความจริงเท่าที่เบ็ดโอกาสให้ประธานหรือรองประธานก็ตามให้อยู่ตาม
กำหนดถึง ๔ ปีเต็มหรือตลอดเวลาสภายุบก็ตาม ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบ ท่านประธาน ฯ
สมาชิกเท่าที่มานั่งประชุมในรัฐบาล ในรัฐสภาก็ตาม หรือประธานรองประธานสภาผู้แทน
ก็ตาม ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเอกชนยังไม่บรรลุนิติภาวะนี้เองด้วยเหตุนี้จะต้องมีคดี ๆ
คืออะไรบ้าง ท่านประธานฯ ที่เคารพ ฉันทาคติ ความชอบพอใครใครเป็นเหตุให้ลำเอียง
โทษาคติ ความโกรธเป็นเหตุให้ลำเอียง โมหาคติ ความลุ่มหลงเป็นเหตุให้ลำเอียง ภัยาคติ
ความกลัวเป็นเหตุให้ลำเอียง นี้คือหมายความว่าเราให้อยู่ถึง ๔ ปีเต็มแล้ว ข้าพเจ้า
รู้สึกว่ามันยุติธรรม เพราะคนเรามีอารมณ์ฉุนเฉียว แต่สำหรับสภานี้แล้วท่านประธาน
สภาผู้แทน ข้าพเจ้าไม่หมายถึงท่าน ท่านเป็นผู้มีอารมณ์เย็นคังจริง ข้าพเจ้าเคารพ
นับถือ.....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ขอให้เข้าประเด็นโดยเฉพาะ ท่านไม่เห็นด้วย
อย่างไรก็หาเหตุผลสนับสนุน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าพูดความจริง ถ้าหากว่าเบ็ดโอกาส
ให้ประธานหรือรองประธานอยู่เท่ากับอายุของผู้แทนราษฎรอยู่ถึง ๔ ปีเต็มแล้ว ข้าพเจ้า
เกรงไปว่าประธานสภานั้นแหละจะต้องโอนเอียงไปทางพรรคใดพรรคหนึ่ง ถ้าเมื่อไปถึงกัก
พรรคใดพรรคหนึ่งเช่นนี้เป็นต้น ความไม่ยุติธรรมย่อมเกิดขึ้นได้ ข้าพเจ้าเสียใจเหลือเกิน
ที่ว่าในรัฐสภาของประเทศไทยเราเมื่อจะตั้งผู้ใดคนหนึ่งก็ตาม เป็นประธานสภาก็ตาม หรือ
รองประธานสภาก็ตาม ความจริงเราควรจะมิชอบประเพณีก่อนจะขึ้นนั่งบัลลังก์ ควรจะ

ลูกเข้าสาบานตนต่อหน้าเสวตรฉัตรเสี้ยก่อนเพื่อความยุติธรรม.....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : นอคนอกประเด็นไปมาก ข้าพเจ้าปล่อยให้
อภิปรายนอกเรื่องนอกราว เมื่อปล่อยให้ท่านเองเตือนให้ข้าพเจ้ารักษาข้อบังคับแล้ว
ท่านเองไม่รักษารูปแบบ อย่างไม่ถูก เพราะฉะนั้นขอให้ยุติในประเด็น ย้ำออกนอก
ประเด็น

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : โดยเหตุที่ข้าพเจ้าอภิปรายชี้แจงเพื่อ
ประกอบ ข้าพเจ้าบอกแล้วว่าถ้าให้อยู่ถึง ๕ ปีแล้ว ย่อมจะไม่ได้รับความเป็นธรรม ย่อม
มีอคติ ความจริงที่ท่านประธานสภานี้เป็นผู้ที่หมดคุณสมบัติแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควร
ที่จะอยู่ในตำแหน่งเพียง ๓ ปีเท่านั้น ถ้าจริงๆ เมื่อมีการเลือกตั้งแล้วก็ต้องได้คนเข้ามาได้
นั้นเชื่อว่าสมาชิกสภาผู้แทน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใคร ๆ ก็ย่อมรู้ว่าจะยกใครเป็นประธานได้
ข้าพเจ้าอาจอย่านั่งและข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยอย่างเด็ดขาด ที่บรรดาสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ
เขาร่างไว้บอกให้อยู่ในตำแหน่ง ๕ ปี เพราะข้าพเจ้าเกรงว่าจะเกิดการยุ่งยากต่อไปใน
ภายหลัง ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้คัดลอกออกไปแล้ว ขอประทานโทษทันทีสมมติว่า
บังเอิญไปได้ประธานผู้ที่ไม่สนใจเป็นธรรมเช่นเป็นต้นแล้ว ข้าพเจ้าเกรงว่าจะมีหนังสือ
ทำการประชุมสภาผู้แทนแล้ว บางที่ท่านประธานฯ อาจเห็นสมาชิกมาประชุมเพียง ๕ คน
นถนนั้นอาจอยู่ที่บ้านหรืออยู่ที่สโมสรก็ได้ เพราะเขามากก็เกรงว่าจะไม่ได้พูด ข้าพเจ้าพูด
เช่นนี้ไม่ได้มีจิตใจที่ประธานฯ ที่เคารพของข้าพเจ้าหาไม่.....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : อันนี้พูดซ้ำกันหลายหนแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้
รวบรัดในประเด็นนี้

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๐๔ วรรค ๓-๒
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ไม่เห็นชอบด้วยที่จะให้ตำแหน่งประธานและรองประธานอยู่ในตำแหน่ง
๕ ปีเต็ม ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยถ้าหากขืนให้เป็นอย่างนี้ไม่ดี ควรจะให้ปีละ ๓ ครั้งแล้วมี
การเลือกตั้งกันใหม่

เมื่อข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้หนึ่งที่โตสมัยสนุน ขอประทานโทษ
ออกนามคือคุณทอง อภัยวงศ์ ต.ส. พระนคร ซึ่งเป็นผู้หนึ่งเป็นผู้ที่ก่อการเมื่อ ๒๕ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๔๗๕ ข้าพเจ้าประหลาดใจเหลือเกินที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสังกัด ๒๕ มิถุนายน

ซึ่งเขียนด้วยมือของตัวเองแล้วก็ไม่ถึงไม้รักษา กลับมาเขียนด้วยมือแล้วลบไปด้วยเท้า
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยแบบนี้ ท่านกลับว่า.....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ให้ระมัดระวังคำพูดด้วยคือว่า ไม่ใช่ความเอกลัทธิ
แล้วทุกคนได้โดยไม่มีขอบเขต ไม่ใช่อย่างนั้น เอกลักษณ์ต้องอยู่ในขอบเขต คำพูดอะไรที่จะ
เป็นการกระทบกระเทือนก็ขอให้ระมัดระวัง

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้พูดไปเมื่อที่ข้าพเจ้า
พูดออกมาโดยน้ำดีใจจริง บางที่ท่านประธาน ๆ อาจจะปล่อยให้คนอื่นพูดได้ แต่
สำหรับข้าพเจ้าบางที่ท่านประธาน ๆ ก็กังวล แต่ขอขอบคุณอย่างยิ่งที่ท่านประธาน ๆ ห่วงเพื่อ
จะให้ข้าพเจ้าเข้าประเด็น ข้าพเจ้าขอขอบใจท่านประธาน ๆ เป็นอย่างมากที่นำประเด็น
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ เท่าที่เราเข้ามาในประเด็นที่ความมอบอำนาจ ให้แก่พระมหากษัตริย์และ
พระมหากษัตริย์มีพระราชอำนาจแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา ความจริงวุฒิสมาชิกมีโอกาส
หรือมีหน้าที่ของกฎหมายเช่นนี้เป็นต้น เมื่อสภาผู้แทนไปลงมติเป็นเอกฉันท์รับหลักการ
เช่นนี้ก็จะไปทางวุฒิสภา ทันเมื่อวุฒิสภาประโยชน์แห่งรัฐอยู่ในพระราชบัญญัติซึ่งรับหลัก
การไปนั้น พอส่งขึ้นไปสภาสูงเมื่อวุฒิสภาประโยชน์ซึ่งจะทำให้บรรดาวุฒิสมาชิกภาคกลางลง
ก็จะยังร่างพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าเกรงเหลือเกินว่าบรรดาวุฒิสมาชิกเป็นปุถุชน
ธรรมดา เกรงไปว่าความยุติธรรมจะหาได้ยาก เนื่องจากเหตุนี้จึงได้ขอยังพระราชบัญญัติ
เอาไว้ ๓ ปี จึงอัญพระมหากษัตริย์ทรงพระราชอำนาจแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาเมื่อสมาชิก
วุฒิสภาได้ขอยังพระราชบัญญัตินี้ถึงขั้นนี้ไปทุกเกล้า ๆ ฉะนั้นให้ท่านพิจารณา ขอเดชะ
ฝ่ายละของวุฒิสภาทุกเกล้าทุกกระหม่อม ข้าพระพุทธเจ้าโดยขยับแล้ว ทันก็อย่างว่า
พระมหากษัตริย์ยังทรงพระเยาว์.....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ขอให้อาตามหลักที่เขียนมาในนอชายใต้ดอกใต้
ดวงมาถนัด ขอให้อบรมรัดหน่อย

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : จะรวบรวมเอาสั้น ๆ ที่เดียว ทันท่าน
ทรงถามว่าจะเอาอย่างไร ก็บอกข้าพระพุทธเจ้าขยับแล้ว ดกลดก็เรียบร้อย.....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ไม่ใช่อย่างนั้น อ่านหนังสือเสียให้เข้าใจไม่ใช่
อย่างนั้น จะกีดกันกักค้ำค้ำในประเด็นหม้อยู่ใน

ภายหลัง อิศราวิชวิน (เชิงใหม่) : เท่าที่ข้าพเจ้าพูดไป ข้าพเจ้าไม่จำเป็นจะต้องไปพูดในมาตราไหนหรือข้อไหน ข้าพเจ้าพูดแต่ ในประเด็นที่สำคัญหรือข้อสำคัญ อันแท้จริงที่ว่าคุณสมบัติอำนาจ ถ้าจะไปแล้วร่างรัฐธรรมนูญที่ได้นำเข้ามาวางโดยสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญเพียงบุคคล ๕๐ ท่าน จะเปลี่ยนเป็นคณะประชาธิปไตยรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้วก็มีบางฉบับราษฎรทั่วประเทศไทย ท่านท่านประธาน ฯ ที่เคารพของข้าพเจ้า ขอพูดอย่างนี้แหละ ขอท่านประธาน ฯ ได้โปรดคิดว่าคือเวลาการปกครองประเทศเราอยู่ในระบอบประชาธิปไตย ท่านประธาน ฯ ประชาธิปไตยของเราก็คือของราษฎรปกครองโดยราษฎรและเพื่อราษฎรอย่างนี้เป็นต้น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพท่านเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้คลอดออก ไปแล้วก็เป็น การที่มอบอำนาจให้แก่บุคคลอีก คณะหนึ่งซึ่งราษฎรไม่ได้แต่งตั้งโดยตรงเหมือนอย่างสภาผู้แทน ท่านประธาน ฯ ก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนและเป็นผู้แทนราษฎรผู้หนึ่งท่านยอม เห็น ประจักษ์แจ้งชัดเจนว่า ก่อนที่จะเป็นผู้แทนราษฎรไม่ใช่เป็นของง่าย ท่านเมื่อมีสมาชิกวุฒิสภาซึ่งให้ทรงแต่งตั้งโดยพระบรมราชโองการ ในเมื่อเป็นเช่นนั้นก็หมายความว่าระบอบประชาธิปไตยของเราได้เข้ามาเสียแล้ว ท่านประธาน ฯ ที่เคารพได้เข้ามาในระบอบการปกครองประชาธิปไตย คือใช้อำนาจโดยบุคคลหมู่หนึ่งหรือคณะหนึ่งที่จะกุมอำนาจ ท่านเราต่อไปก็อาจพอากรณ์ว่าไม่ช้าก็เร็วเราก็ต้องถอยหลังไปเหมือนอย่างปี พ.ศ. ๒๔๗๕

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ต่อไปนี้เป็นวาระของผู้สนับสนุน ท่านผู้ใดจะสนับสนุน ผู้สนับสนุนพูดก่อน

นายจิ่ง ศศิบุตร (แพร์) : ตามหมวด ๖ อำนาจนิติบัญญัติมีกำหนดวัน ๒ วันแล้ว ผมขอเสนอให้ลงมติ

นายนิวัฒน์ ศรีสุวรรณนท์ (ร้อยเอ็ด) : บางคนยังไม่ได้พูดและมีข้อข้องใจอยู่ขอเบ็ดตกิปรายต่อไป

(มีสมาชิกกรบรอง)

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : มีผู้เสนอให้ผ่านแล้วมีผู้เสนอให้เบ็ดตกิปรายต่อไป มีผู้รับรองถูกต้อง

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : บางข้อที่เขาถามท่านสภาร่าง ฯ ต้องตอบ ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าลงมติต้องแพ้คุณจิ่ง ฯ

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : คือไม่ใช่อ่างนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าข้าพเจ้า
โน้นข้างนี้ มีหน้าที่ทำตามมติที่ประชุม เมื่อที่ประชุมมีมติอย่างไรข้าพเจ้าต้องปฏิบัติตาม
เป็นเช่นนั้น ไม่อยากให้เกิดจากระเบียบได้ เมื่อมติระเบียบแล้วทางโน้นก็ท้วงอีก

นายถวัลย์ ชัยบุตร (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าขอให้คุณวัจ ๑ ถอนญัตติเสีย ๒ วัน
แล้วข้าพเจ้ายังไม่ออกความเห็นเลยในหมวดนี้ การลงมติต้องผ่านฝ่ายเสนอก่อนเพื่ออภิปราย
คุณวัจ ๑ ว่าอย่างไร

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ข้าพเจ้าถามเอง อย่างนั้นจะเสียระเบียบที่ประชุม
ลงมติแล้ว โปรคนึง ขอให้ทำตามระเบียบ

มีผู้เสนอให้ตัดอภิปราย และมีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายในเรื่องนี้ต่อไปและทั้ง
สองฝ่ายก็มีผู้รับรองถูกต้องแล้วและได้มีผู้ขอให้ผู้เสนอถอน แต่ผู้เสนอก็มองว่าอย่างไร
เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าผู้เสนออันนั้น ข้าพเจ้าจะขอมติจากที่ประชุมนี้ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
จะเปิดอภิปรายโดยให้ผ่านหมวดนี้ไปได้แล้ว โปรคนึงมีขึ้น

มีสมาชิกยกมือขึ้น ๕๒ คน

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการอภิปรายในหมวดนี้
ต่อไปอีก โปรคนึงมีขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : มีผู้เห็นว่าควรจะมีการอภิปรายในหมวดนี้อีก
จำนวน ๑๘ คน และมีผู้เห็นว่าควรจะมีตัดอภิปราย โดยให้ผ่านหมวดนี้ไป ได้แล้วมีจำนวน
๕๒ คน เป็นอันว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้ผ่านหมวดนี้ไปได้

วันนี้ได้อภิปรายกันมาพอสมควรแก่เวลา ฟังนี้ข้าพเจ้าเริ่มประชุมแต่เวลา ๘.๓๐.
นาฬิกาตรง เลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมรัฐสภา

พระยามหาธิบดี	ประเสริฐ บัณฑิตคุณ	ผู้ตรวจรายงาน
นาวาเอก หม่อมเจ้า พรปรีชา กมลาศน์	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	„
พระยาภะรตราชา	สุชนธ์ จิตรภักดิ์	„
พระยาพิไชยสงคราม	โคมเจลา สีสลากว	„
พระยาธรรกกรมมณุตตี	ฮาริรัตน์ สุ่มบุญ	„
พระนิตินัยประสาน	พิพัฒน์ เอกโรหิต	„
พระยาประชาศรีสวัสดิ์	ประภักดิ์ จินตามัย	„
พระชัยบุญญา	เติ้ง จารุณย์	„
นาวาเอก หลวงดำรงจิตติสมุห	โชค คุปตวาทีน	„
พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ	อุดม พดอยสังวาลย์	„
พลตรี พระยาเสนาธิการ	วิจิตร นิลไพจิตร	„
	สมชาย จารุสมิต	„
	สุรินทร์ สีสลากว	„

เจริญ บัณฑโร

เลขาธิการรัฐสภา ฯ

เกษม บุญศรี

รองประธานทำกาารแทน

ประธานรัฐสภา